

ҚАРАҚАЛПАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ ЖАЗЫҰШЫЛАРЫ

(Библиографиялық мағлыұмат)

Ташкент
«EXTREMUM PRESS»
2011

91.9:83(5Ү-6КК)

Қ59

Қарақалпақстан Республикасы жазыушылары
(библиографиялық мағлыұмат) / нашрга тайёрловчи
З. Бекбергенова. — Т.: Extremum press, 2011. –240 бет.

І. Бекбергенова, Зияда.

ISBN 978-9943-356-45-0

УДК:016:80(575.172)

ББК 91.9:83(5Ү-6КК)

Китапты баспаға таярлаған
ф.и.к. Зияда БЕКБЕРГЕНОВА

Қолыңыздағы бул китапта әдебиятымыз тарийхында белгили орнына ийе талантлы сөз шеберлери менен бирге әдебиятымызға сонғы жыллары келип қосылып атырған жас талант ийелериниң өмирбаяны хәм шығармаларының библиографиялық мағлыұматлары берилди.

Китапты баспаға таярлауда С.Ахметов хәм К.Худайбергенов тәрәпинен таярланып 1983-жылы «Қарақалпақстан» баспасынан басылып шыққан «Писатели советской Карақалпакии», С.Ахметов хәм Ж. Есеновлар тәрәпинен таярланып 1995-жылы “Билим” баспасынан басылып шыққан “Қарақалпақстан Республикасының Жазыушылары” китапларынан пайдаланған халда, ондағы айырым мағлыұматларға қосымшалар киргизилди хәм жана авторлар менен толықтырылып олар хәккында да жана мағлыұматлар берилди.

Әлбетте, бул китаптағы өмирбаянлық, библиографиялық мағлыұматлар көркем әдебиятка қызығыушылар менен мәденият тарауы хызметкерлерине, улыұма билим беретуғын мектеплер хәм кәсип-өнер колледжлери менен академиялық лицей хәм жоқары оқыу орынларының әдебият пәни муғаллимлери менен оқыушылар жәмәәти ушын да пайдалы қолланба бола алады деген үмиттемиз.

Пиқир билдириушилер:

- К. Қурамбаев — *филология илимлериниң докторы, профессор. Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген илим ғайраткери.*
- Ж. Хошниязов — *филология илимлериниң кандидаты.*
- Ж. Избасканов — *Қарақалпақстан халық шайыры.*

№2440-7240

ISBN 978-9943-356-45-0

© «EXTREMUM PRESS»
баспасы, 2011.

Аббазов Сағыйдулла

1930-1990

Сағыйдулла Аббазов—балалар шайыры. С. Аббазов 1930-жылы 5-майда Тахтакөпир районында белгили халық шайыры А. Дабыловтың шаңарағында тууылған. Ол 1947-жылы Төрткүлдеги аўыл хожалық техникумын питкерип Қарақалпақ мәмлкетлик пединститутының қарақалпақ тили хәм әдебияты бөлимине оқыўға киреди хәм оны 1952-жылы тамамлайды. С.Аббазов 1952-1957-жыллары “Жас Ленинши” газетасында көркем әдебиат бөлимин басқарады. Соңынан (1958-1964) “Жеткиншек” газетасының жуўаплы хаткери, (1964-66) Ташкенттеги жоқары партия мектебинде оқыйды, 1966-1976-жыллары “Қарақалпақстан” баспасында көркем әдебиат бөлиминин баслығы, бас редактор (1966-1976) лаўазымларында иследи. 1976-1985-жыллары Қарақалпақстан телевидениеси хәм радио еситтириў Комитетинде аға редактор, бас редактор, Комитет баслығының орынбасары, 1985-жылдан өмириниң ақырына шекем “Қарақалпақстан” баспасының бас редакторы болды.

С.Аббазовтың дәслепки шығармалары 50-жыллардан баслап баспа сөзде көринди. Ол балалар хәм жас өспиримлер ушын көп ғана шығармалар дөретти. Онын “Сырлы альбом” (1962), “Мениң иним” (1964), “Кел, бәхәрим!” (1967), “Қуслар қайтып келеди екен” (1968), “Мектепте де, үйде де” (1977), “Мектепте байрам” (1987) сыяқлы топламлары хәм таңламалы шығармаларынан ибарат бир томлығы жарық көрди.

С.Аббазов К. Чуковский, С. Михалков, А. Барто, Қ. Мухаммадий, Г.Георгиевтиң бир қатар шығармаларын қарақалпақ тилине аўдарды. Шайырдың “Тимуровцы Арала” (1976) деген китабы рус тилинде де басылып шықты. Оның бир қатар шығармалары баска тиллерге де аўдарылған, намаға түсирилген косықлары да бар.

С.Аббазов 1982-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Абдусадықов Ҳайытбай

1957

Ҳайытбай Абдусадықов — шайыр.

Ҳ. Абдусадықов 1957-жылы Хожели қаласында тууылған.

Орта мектепти питкергеннен соң дәслеп Тақиятас қаласындағы кәсип-өнер училищесин, кейин Ташкент аўыл хожалық техникумын тамамлайды.

Мийнет жолын Хожели районындағы Ахунбабаев атындағы фермер хожалығында агроном болып ислеуден баслайды.

1990-жылы Ташкент Мәмлекетлик Университетинин журналистика факультетинин сыртқы бөлимин питкерип шығады. 1980-жыллардан баслап баспасөз тараўында хызмет атқарады.

Шайырдың қосықлары сексенинши жыллардан баслап Нәкис хәм Ташкенттеги газета-журналларда көрине баслады.

“Мени кашф этинг” (1984), “Ёруғлик истаги”(1990), “Хожели — Хожа-эли” (1997), “Аслим, Аслим Хўжа эли” (2005) китаплары басылып шықты.

Ҳ. Абдусадықов 1991-жылдан Жазыўшылар аўкамынын ағзасы.

Айжанов Өтеген

1925-1960

Өтеген Айжанов — жазушы.

Ө. Айжановтың дәретиўшилиги Мойнақ балықшыларының турмысы менен тығыз байланыслы.

Оның дәретпелеринде Арал балықшыларының өмири өзинин көркем сәўлелениўин тапты.

Өтеген Айжанов 1925-жылы 25-январьда Мойнақ районының 10-аўыл кенесинде туўылған.

1943-1944-жыллары екнши жәхән урысына қатнасты, аўыр жарадар болды, соң аўылда муғаллим болып иследи. 1950-жылы Ташкенттеги юридикалық мектепти тамамлап, Қарақалпақстан Республикасы Министрлер Кеңесинде хызмет атқарады (1950-1952), социалық тәмийнат министрлигинде аға инспектор болды (1952-1954).

Ө.Айжановтың “Толкын” атлы бирнши гүрриңи 1950-жылы “Қызыл Қарақалпақстан” газетасында дағазаланды, бирнши топламы “Балықшы жигит” деген ат пенен 1955-жылы жарыққа шықты. “Намыс” атлы повести 1960-жылы басылды.

Оны көпшиликке танытқан “Арал кушағында” романы (1958) болды. Роман 1975-жылы екнши мәртебе басылды. Бул шығарма қарақалпақ прозасының тарийхында белгили кубылыс болды.

Автордың өзи қайтыс болғаннан соң “Устаз хәм шәкирт” (1969) деген повести жарыққа шықты.

Ө. Айжанов 1959-жылдан Жазушылар аўқамының ағзасы.

Аймурзаев Жолмурза

1910-1996

Жолмурза Аймурзаев — шайыр, жазыушы хәм драматург.

XX әсирдеги каракалпак әдебиятын баслаушылардың бири.

Ж. Аймурзаев 1910-жылы Шымбай районының аймағында тууылған. Ол дәслеп интернатта тәрбияланған (1922-26), соң 1926-1927-жыллары Шымбайдағы “Коммуна” мектебинде оқыйды, 1927-1932-жыллары Төрткүлдеги педтехникумды питкерип, Тахтакөпир районында муғаллим болып ислейди. 1935-1939-жыллары Москвадағы А. В. Луначарский атындағы көркем-өнер институтында оқыйды, соңынан 1942- жылға шекем Қаракалпақстан Жазыушылар аўқамында жуўаплы хаткер болып ислейди.

Жазыушы екинши жәхән урысы фронтларына қатнасады, фронттан қайтқаннан кейин 1944-51-жыллары, 1958-1962-жыллары Қаракалпақстан Жазыушылар аўқамының баслығы, 1963-72-жыллары Өзбекстан хұжжетли хәм илимий көпшилик фильмлер студиясының Қаракалпақстан филиалын басқарады.

Шайырдың биринши қосығы 1927-жылы баспа сөзде шықты. Сол жыллары ол “Гүрес”, “Гүресте жендик” деп аталған дәслепки поэмаларын дөретти, драматургия тарауында 1933-жылы “Хәкислилер”, 1939-жылы “Өз таяғы өзине” пьесаларын жазды хәм сахнада қойылды. Ал 1940-жылы “Қаракалпақстан әдебияты хәм искусствосы” журналының № 3-5 санында, 1941-жылы № 1 санында жазыушының “Қуўат” атлы повести басылып шықты.

Ж. Аймурзаев екинши жәхән урысы жылларында “Менин жодасларым” поэмасын, “Арал қызы”, “Лейтенант Елмуратов”, “Коля” атлы пьесаларын жазды.

Жазыушы - драматургтин “Айгүл-Абат” (1946, 1952), “Бердак” (1958, 1977), “Кәдирдан доктор” (1960), “Рәушан” (1956), “Шеберханның шырмауығы” (1964), “Бахыт булағы” (1967) пьесалары театр сахнасында койылды.

Ж. Аймурзаевтың “Келин” гүррици, “Әмиүдәрья бойында”, “Қызкеткен”, “Мухаббатым адамлар” романлары көпшиликке жақыннан таныс. Жазыушы карақалпақ әдебиятында биринши роман дәретиүшилердин қатарына киреди.

Ж. Аймурзаев “Өзбекстан (1981) хәм Карақалпақстан (1974) халық жазыушысы”, “Өзбекстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” (1957) деген хұрметли атақлардын ийеси. Ол “Айгүл - Абат” пьесасы ушын Карақалпақстан Республикасы Бердак атындағы мәмлекетлик сыйлығынын лауреаты болды, еки мәртебе Карақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесине депутат болып сайланды, “Мийнет Қызыл Байрақ”, “Халықлар дослығы”, үш мәртебе “Хұрмет белгиси” орденлери, Өзбекстан хәм Карақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

Жазыушының бир қанша шығармалары көплеген тиллерде басылып шықты.

Шығармалары: “Хәкислилер” (1934), «Қосықлар» (1935, 1936, 1938) «Уллы Ұатан» қосығы (1939), «Тасқын» (1946), «Менин батырларым» (1949), «Қахарманлық гүреске» (1942), «Шайыр сөзи» (1949), «Жас әўладларға» (1951), «Даңқлы дослар» (1954), «Айдын жолда» (1951), «Әмиүдәрья бойында» (1958), «Жетимнің жүреги» (1967), «Қызкеткен» (1972), «Өмир шайдасыман» (1976), «Жетпис тоғызыншы бәхәр» (1989), «Жолмурза Аймурзаев. Шығармалары» I том, (1961), «Жолмурза Аймурзаев. Шығармалары» II том, (1962) хәм тағы басқалар.

Ж. Аймурзаев 1934-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Аймухаммедова Бийбиайша

1953

Бийбиайша Аймухаммедова – жазыўшы.

Ол 1953-жылы Түркменстаннын Ташаўыз ўәлаятының Гөне Үргениш районында туўылған.

1974-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик педагогикалық институтының карақалпақ тили хәм әдебияты факультетин питкереди.

Мийнет жолын Хожели, Қанлыкөл районларында муғаллим болып ислеўден баслаған, 1977-1979-жыллары радио еситтириў комитетинде ислесе, 1979-жылдан баслап №56 кәсип-техникалық колледжинде оқытыўшы болып ислейди.

Б. Аймухаммедованың дәслепки косықлары республикалық, районлық газеталарда, “Әмиўдәрья” журналында дағазаланады.

1978-жылы “Шофер қыздың күнделиги” атлы повести жәрияланды.

Б. Аймухаммедова 1983-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Айтмуратов Дәулен

1933

Дәулен Айтмуратов — шайыр, драматург хәм алым.

Дәулен Айтмуратов 1933-жылы 3-майда Кускана тауының кубла тәрeпинде, Еркіндәрья аймағында тууылған. 1962-жылы Москвадағы А.М. Горький атындағы әдебиат институтын тамамлап, 1962-1973-жыллары “Әмиўдәрья” журналының бөлим баслығы болып ислейди, “Жеткиншек” газетасында хызмет аткарады. 1974-1976-жыллары Аліма-Атада “Қазақфильм” киностудиясында, 1976-жылдан баслап Н. Дәўқараев атындағы Тил хәм әдебиат институтында илимий хызметкер, аға илимий хызметкер лаўазымларында ислейди.

Шайырдың дәслепки қосықлары 1958-жылдан баслап жарық көрди. Оның баспада “Қосық хәм тымсаллар” (1960), “Ағар дәрья” (1965), “Тымсаллар” (1975), “Мен шынлықты сүйдим, олсыз хеш нәрседе қәдир йок” (1990) деген топламлары хәм “Ялғаншының иси”, соңынан “Ақмақлық дүньясында” (1990) атлы комедиясы жәрияланды хәм “Пир қакқан” комедиясы театр сахнасына қойылды.

Д. Айтмуратов тарийх, тил билими тараўында 1986-жылы “Тюркские этнонимы” атлы көлемли изертлеўин бастырып шығарды.

Ол Э.Роттердамский, Т. Шевченко, М.Ю. Лермонтов, С.А. Есенин, В. В. Маяковский, А.Наўайы, Хафыз, Ш. Руставели шығармаларын қарақалпақ тилине аударды.

Д.Айтмуратов “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәдениат хызметқери” хұрметли атағына ийе.

Д. Айтмуратов 1969-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Айтмуратов Рахман

1945-2005

Рахман Айтмуратов 1945-жылы 4-февральда Мойнак районының “Қызыл жар” ауылында тууылған.

Орта мектепти питкергеннен соң “Арал балықшысы” газетасында жұмыс баслайды.

Қоңырат районлық “Жеңіс байрағы” газетасында әдебий хызметкер, бөлім баслығы, соңынан Ташкент Жоқарғы партия мектебинде оқып келип, усы газетаның редакторы болып ислеген.

1986-жылдан 1997-жылға шекем Қоңыраттағы ауыл хожалық лицейинде муғаллим болып ислейди.

Ал, 1997-жылдан өмириниң ақырына шекем Қарақалпақстан телевидениесиниң Қоңырат районы бойынша өз хабаршысы болды.

Р. Айтмуратовтың дәслепки “Пәрўаз” атлы қосығы 1962-жылы шыққан еди.

Соннан берли қосықлары, поэмалары, гүрриндери, очерклері баспа сөзде үзликсиз жәрияланып келди.

“Қарақалпақстан” баспасынан 1993-жылы “Дүбелей”, 1997-жылы “Гүбелек неге гүлге қонды?”, 1997- жылы “Дәўир руў-хы” қосықлар китабы басылып шықты.

Р. Айтмуратов 1998-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Айтниязов Әўезхан

1938

Әўезхан Айтниязов 1938- жылы 27-июньде Нөкис қаласында туўылған. Орта мектепти питкергеннен соң Ташкент мәмлекетлик дене тәрбиясы хәм спорт институтын питкерди.

Нөкис мәмлекетлик педагогикалық институтында оқытыўшы, декан, кафедра баслығы, доцент, сондай-ақ, көп жыллар жоқары лаўазымларда минсиз хызмет атқарды.

Ә. Айтниязов бир неше мәрте Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин “Хүрмет жарлығы” менен сыйлықланған. Оған 1992-жылы “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” хүрметли атағы берилди. Ол «Қарақалпақстан Республикасы билимлендириў ағласы».

Оның “Саламат болғың келсе” (1992), “Хәўлидеги хәрекетли ойыңлар” (1993), “Жить 180 лет-это возможно” (1995), “Теннис” (1996), “Спорт хәмме ушын” (2002), “Миллий идеология хәм дене тәрбиясы” (2000), “Гимнастика шынығыўларын үйрениў методлары” (2001), “Спорт тарийхы” (2005), “Қарақалпақстан миллий спорт түрлери хәм хәрекетли ойыңларының тарийхы” (1998) сыяқлы китаплары басылып шықты.

Ә. Айтниязов 1995-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Айымбетов Қаллы

1908-1973

Қаллы Айымбетов — фольклор хәм әдебият изертлеушиси. Мәдениятымыздың ардақлы азаматларының бири Қ. Айымбетовты оның көзи тири ўақтында-ақ көпшилиқ “жанлы архив” деп атайтуғын еди. Ол карақалпақ ауызеки әдебиятының жетик маманы болды.

Қ. Айымбетов 1908-жылы Шымбай районында Аралбай ауылында кәмбағал шаңарақта туўылған.

1929- жылы Төрткүлдеги педагогикалық техникумды питекереди, соған шекем де балалар үйинде тәрбияшы, халық билимлендириў тараўларында ислеген.

1930-1933-жыллары Алма-Атадағы қазақ педагогикалық институтында оқып билим алады.

Туўылған елине келип, илим-изертлеў институтында хызметкер (1933-1935), Москвада оқыў китаплары баспасында редакция баслығы (1935-1936) хәм бурынғы аўқам Орайлық Атқарыў Комитети жанындағы миллий институтының аспирантурасында оқыйды (1936-1938), 1938-жылы ўәлаятлық халық билимлендириў бөлиминиң баслығы болып тайынланды, Тил хәм әдебият илим изертлеў институтында директор (1938-40), ўәлаятлық партия комитетиниң лекторы болып ислейди (1940-41).

Қ. Айымбетов екнши жәхән урысының қатнасыўшысы, әскерий хызметтен қайтып келгеннен соң (1947-1948) Тил хәм әдебият институтында директордың орынбасары, Карақалпақстан Республикасы Министрлер Кенеси жанындағы мәденият ислери бойынша Комитеттин баслығы (1948-1950), Өзбекстан Республикасы Илимлер Академиясы А.С.-Пушкин атындағы тил хәм әдебият институтының үлкен или-

мий хызметкери, Нөкис мәмлекетлик педагогикалық институтта кафедра баслығы (1950-1951), Тил хәм әдебият институтында бөлим баслығы (1951-53) лаўазымларында иследи.

К. Айымбетов 1956-жылдан Нөкис педагогикалык институтының каракалпак әдебияты кафедрасын баскарды. Сол жылы “Қаракалпак драматургиясы тарийхының очерклері” деген темада кандидатлык диссертациясын, 1965- жылы “Қаракалпак жыраў-баксыларының репертуары” деген темада докторлык диссертациясын жаклады.

1968-жылы профессор илимий атағы берилди.

Илимпаз 20-жыллардан баслап-ак каракалпак әдебияты хәм фольклор үлгилерин жыйнаўшылардың бири болды. Аялберген шайырдың шығармаларын жазып алыўға қатнасты, “Едиге”, “Алпамыс” (1937) дәстанларын жазып алды хәм Москвада бастырып шығарды.

К. Айымбетовтың “Халық даналығы” (1968) “Қаракалпак фольклоры” (1977) “Қаракалпак драматургиясы тарийхының очерклері” (1963) “Өткен күнлерден елеслер” (1972) “Қыйлы-қыйлы қылўалар” (1960), “Қаракалпак нақыл-мақаллары” (1978) китаплары хәм мектептер ушын “Үлкенлер ушын сабақлық” (1929) “Әдебият хрестоматиясы” мийнетлери баспадан шықты.

К. Айымбетов Мольердин “Скапеннин хийлесі” (1939) К. Симоновтың “Рус мәселесі” (1947) А. Сафроновтың “Москва характери” (1948) А. Островскийдин “Жарлылық айып емес” (1936) Р. Тагордын “Ганга кызы” шығармаларын каракалпак тилине аўдарды.

Фольклоршы-алым “Қаракалпакстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” (1957), “Қаракалпакстан Республикасына мийнети сиңген илим ғайраткери” (1958), деген хұрметли атакларға ийе, “Хұрмет белгиси” ордени, жаўынгерлик медальлары, Өзбекстан хәм Қаракалпакстан Республикасы Жоқарғы Кенесинин Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

К. Айымбетов 1934-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Айымбетов Ҳикметулла

1948

Ҳикметулла Айымбетов — шайыр хәм жазыўшы.

Ҳ. Айымбетов 1948-жылы 2-сентябрьде Тахтакөпир районында, Тахтакөпир аўылында туўылған.

Ол 1972-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик педагогикалык институтын табыслы питкергеннен соң “Жеткиншек” газетасында, “Әмиўдәрья” журналында, Қарақалпақстан телевидение-радио еситтириўлери комитетинде ислеиди.

1991-жылдан “Әрман” әдебий газетасының редакторы лаўазымын атқарады.

2003-2005-жыллары Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалык институтында қарақалпақ тили оқытыўшысы болып ислеиди.

Хәзирги ўақытта хұрметли дем алыста хәм дөретиўшилик ислер менен шуғылланып атыр.

Ҳ. Айымбетовтың “Жалғыз терек” (1976), “Тыңлаңызлар” (1985), “Үлкен шаңарак” (1991), “Ақ қағаз” (1993) поэзиялық китаплары, “Қарабуўра” (1998), “Тахтакөпир уллы дәрбент үстинде” (2007) романлары басылып шықты.

Ол Пушкин, Лермонтов, Маяковский (“Жақсы” 1983) рус халқының “Игорь атланыслары хакқында дәстан” шығармаларын, Ә.Сүйиннің қосықлар топламын аўдарып өз алдына баспадан шығарды.

Ҳ. Айымбетов 1991-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Ақназаров

Ахмет

1948

Ахмет Ақназаров— жазыушы, шайыр хәм дилмаш.

А. Ақназаров 1948-жылы 1-сентябрьде Төрткүл районында тууылған.

Орта мектепти питкергеннен баслап баспасөз тарауында ислеп, әдебий дөретиушилик пенен шуғылланып киятыр.

А. Ақназаров қарақалпақ хәм өзбек тиллеринде жазады.

Ол “Шоколады қәнекей?”, “Диафильм операциясы”, “Дипломаттағы купыя”, “Бала менен ылақ”, “Алтын тенге”, “Шайтанның шатағы” атлы юморлық қосықлар, ертеклер, гүрринлер, повестьлерден ибарат онға жақын китаптың авторы.

Сондай-ақ, жазыушы Т.Қайыпбергеновтың “Қарақалпақпан, тәуекелшимен” китабын, көрнекли сатирик М.Нызановтың “Адам күлдиргени ушын” повестин хәм белгили қарақалпақ сатириклери С.Жумағулов, К.Ерназаров, А.Султанов, К.Әметов хәм тағы басқалардың юморлық гүрринлерин өзбек тилине, ал, айырым өзбек, қазақ, түркмен, рус сатириклеринин шығармаларын қарақалпақ тилине аударған.

Ол 2001-жылдан Қарақалпақстан Жазыушылар аўқамының әдебий мәсләхәтшиси, «Әдебият» қорының баслығы, 2004-жылдан жуаплы хаткери хәм “Муштум” журналының республикамыздағы арнаўлы хабаршысы болып иследи. Хәзир Қарақалпақстан Жазыушылар аўқамы жанындағы «Дөретиушилик» қорының атқарыушы директоры.

А. Ақназаров 2002-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Аллаяров Султамурат

1936-1996

Султамурат Аллаяров— сыншы хэм әдебиат изертлеушиси.

Ол 1936-жылы Кегейли районынын Халкабад аўылында туўылған. Орта мектепти тамамлағаннан соң, 1959-жылы Карақалпак мәмлекетлик педагогикалық институтының рус тили хэм әдебияты бөлимин питкерди. 1980-жылға шекем Н.Дәўқараев атындағы Тил хэм әдебиат институтында илимий хызметкер лаўазымында иследи.

С. Аллаяров 1966-1969- жыллар аралығында аспирантурада оқыды, 1971-жылы “Мырзағалий Дәрибаевтын дөретиўшилик жолы” деген темада кандидатлық диссертациясын жақлады. 1980-жылдан баслап ол Нөкис мәмлекетлик университетинде аға оқытыўшы, 1990-жылдан Нөкис мәмлекетлик педагогикалық институтында кафедра басылығы лаўазымында иследи.

Оның дәслепки илимий сын мақалалары 60-жыллардың басларында жарық көрди. С. Аллаяровтын “Мырзағалий Дәрибаевтын творчествосы” атлы монографиясы 1978-жылы баспадан шықты. Ол “Қарақалпак совет әдебияты тарийхынын очерклери” (1968) хэм “История каракалпакской советской литературы” (1981) сыяклы китаплардын авторларының бири.

С. Аллаяров Өзбекстан Республикасы Беруний атындағы мәмлекетлик сыйлығынын лауреаты.

Ол 1979-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Алланазаров Төреш

1916-2000

Төреш Алланазаров – режиссёр хэм драмагургия изертлеўшиси.

Т. Алланазаров 1916- жылы Қоңырат районының Соркөл аўылында туўылған. Дәслеп ески мектепте, соң жаңа мектепте оқыған, 1933- жылы Төрткүлдеги педтехникумды питкерип, Кегейлиде муғаллим болып ислеиди.

Т. Алланазаров 1934-39-жыллары Москвадағы Луначарский атындағы мәмлекетлик театр өнери институтында билим алады. 1945- жылға шекем қарақалпақ мәмлекетлик театрында актёр хэм режиссёр, 1951-жылы Ташкенттеги театр институтының режиссёрлық факультетин питкерип келип, республикадағы мәмлекетлик театрда бас режиссёр болып ислеиди.

Ол 1959-1965-жыллары Н. Дәўқараев атындағы Тил хэм әдебият институтында көркем-өнер бөлимин басқарса, 1965-1967-жыллары республиканың мәденият министри, соң Ташкент мәмлекетлик мәденият институтында кафедра меңгеріўшиси (1974-1983), 1983-жылдан баслап Н. Дәўқараев атындағы Тил хэм әдебият институтында илимий хызметкер ўазыйпасын атқарды.

Т. Алланазаров әдебий дөретиўшилиқ пенен 1939-жылдан баслап шуғылланған. Ол Ж. Аймурзаев пенен бирге “Рәўшан” (1956), А. Бегимов пенен бирликте “Фәрип ашық” пьесаларын дөретти хэм сахналастырды. Ол М. Горькийдиң “Душпанлар”, “Васса Железнова”, А. Қаххардың “Жана жер”, И. Франконың “Урланған бахыт”, Мольердиң “Тартюф”, Ф. Мүсиреповтың “Қыз жипек” пьесаларын аўдарған.

Драматургия тарихы бойынша Т. Алланазаровтың “Қарақалпақ совет театры” (1966), “Театр хәм драматургия” (1979), “Қарақалпақ совет драматургиясы тарихының гей-пара мәселелери” (1987) хәм басқа да изертлеўлери бар.

Т. Алланазаров 1964-жылы “Қарақалпақ совет театрының раўажланыў жоллары” деген темада көркем-өнер таныў бойынша кандидатлық диссертациясын жақлаған. “Қарақалпақстанда мәдений ағартыў мәкемелеринин қәлиплесиў дереклери” деген атамдағы оқыў қуралының авторы.

Т. Алланазаров “Қарақалпақстан халық артисти” (1944), “Өзбекстан Республикасына мийнети сиңген көркем-өнер ғайраткери” (1957), “Өзбекстан халық артисти” (1963) деген хұрметли атақларға ийе. “Хұрмет белгиси” ордени хәм медальлар менен сыйлықланған. Ол Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлықтың лауреаты болды.

Т. Алланазаров 1955-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Алламбергенов Кеңесбай

1954

Кеңесбай Аллаамбергенов—жазыўшы хэм әдебият изерт-леўшиси.

К.Аллаамбергенов 1954-жылы 7-ноябрьде Караөзек районында туўылған.

1971-жылы орта мектепти тамамлағаннан соң аўыл хожалығы жумысында иследи, 1972-76- жыллары Карақалпак мәмлекетлик пединститутының тарийх-филология факультетин питкерип, “Жеткиншек” газетасында иследи. Соңынан (1976-77) әскерий хызметте болды.

1977-79-жыллары кәсип техникалык училищесинде оқытыўшы, 1979-82- жыллары Нөкис мәмлекетлик университетиниң аспиранты, 1982-89-жыллары университетте оқытыўшы, декан орынбасары, 1989-91-жыллары “Әмиўдәрья” журналының бас редакторы, 1991-2008-жыллары Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалык институтында карақалпак әдебияты кафедрасының баслығы, усы институттың оқыў ислери бойынша проректоры, факультет деканы, кафедра баслығы лаўазымларында иследи. Хәзирги күнде карақалпак әдебияты кафедрасының профессоры болып ислеп атыр.

Ол 1985-жылы “Қарақалпак әдебиятында айтыс жанры” деген темада кандидатлык, 1997-жылы “Қарақалпак халық дәстаны “Едиге” деген темада докторлык диссертациясын жақлады.

Жазыўшының “Қыйын өткел” (1983), “Дәрбент” (1985), “Әмир мәўритлери” (1987), Дәрья тартылған жыллар” (1992), “Қуслар қайтқан күн” (1995) атлы повестылер хэм романлары, “Қарақалпак әдебиятында айтыс” (1989), “Қарақалпак халық дәстаны Едиге” (1995) илимий монографиялары, сон-

Атажанов Эбдимурат

1938

Эбдимурат Атажанов — балалар жазыўшысы.

Э. Атажанов 1938-жылы 17-январьда Нөкис районуна караслы “Каттыағар” хожалығы “Толыс” аўылында туўылған.

Ол 1957-жылы Нөкис аўылхожалығы техникумын, 1964-жылы Карақалпак мәмлекетлик педагогикалық институтын тамамлады.

1957-59-жыллары мектепте муғаллим болып ислейди. 1964-жылдан «Жеткиншек» газетасында әдебий хызметкер, соң бөлим баслығы, “Әмиўдәрья” журналының бөлим баслығы (1972-75), “Жеткиншек” газетасының редакторы (1975), «Устаз» (соңынан “Устаз жолы”) газетасының бас редакторы (1998-2002) болып иследи, хәзирги ўақытта усы газетада бас редактордың орынбасары лаўазымында ислеп атыр.

Жазыўшының биринши гүрриңи “Етик” 1961-жылы “Жеткиншек” газетасында басылып шықты.

Хәзирге шекем ол “Дуўтар” (1976), “Атамәкан” (1978), “Жети хат” (1981), “Қос каникулда” (1983), “Сапалак палўан” (1984), “Пикассоның ақ кептери” (1986), “Соңғы жаўған қар” (1987), “Машқала” (1988), “Пәтпелектей пәлпеллеген достым-ай” (1994), “Қайтып келиў” (1996), “Жийде жегин келе ме” (1997) сыяқлы гүрриң хәм повестьлер топламларын бастырып шығарды. 2010-жылы жазыўшының «Жат журтта жапа шеккен адам» әдебий мақала, гүрриң, очерктен куралған топламы жарық көрди.

Э. Атажанов М. Шолохов, С. Баруздин, Б. Полевойдың, Ш. Бейшаналиевтин, С. Ахмад, О. Омарбековлардың гүрриң хәм повестьлерин карақалпак тилине аўдарған. Жазыўшының бир қатар шығармалары өзбек, қазақ, түркмен, татар, ноғай, авар, башқурт хәм орыс тиллеринде жарық көрген.

Ә.Атажанов “Өзбекстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” хұрметли атағына ийе.

Ол 1987-жылы “Пикассонын ак кептери” гүрринлер топлaмы ушын Қарақалпақстан Жазыўшылар аўқамының сыйлығына миясар болған.

Жазыўшы бир неше мәртебе Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Ә. Атажанов 1977-жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

Атамуратова Шийрин

1949

Шийрин Атамуратова—балалар шайыры.

Ш. Атамуратова 1949-жылы 7-июльде Хожели районунда тууылган.

Ол орта мектепти тамамлап, 1968-жылы Каракалпак мамлекетлик педагогикалык институтунын физика-математика факультетине оқыўға киреди хэм оны табыслы питкереди.

Мийнет жолын муғаллим болып ислеўден баслайды. Ш. Атамуратова көп жыллар даўамында Нөкис қаласындағы К.Маркс хэм Ғ.Тоқай атындағы орта мектеп-лерде муғаллим болып иследи.

Хэзирги ўақытта хурметли дем алыста хэм дөретийшилик ислер менен шуғылланып атыр.

Шайырдың қосықлары 70-жыллардан баслап жәрияланды. Оның қосықлары “Жеткиншек” газетасында, “Әмиўдәрья”, “Ғумша” журналларында жарық көрди.

Ш. Атамуратованың хэзирге шекем “Әткөншек” (1978), “Саўға” (1981), “Шадлық” (1984) деген балаларға арналған қосықлар топламлары басылып шықты.

Ш. Атамуратова 1983-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Ахмедов Абдулла

1942

Абдулла Ахмедов—жазыўшы.

А.Ахмедов 1942-жылы 1-январьда ҳазирги Елликқала районы Ахунбабаев атындағы фермер хожалығында туўылған.

1963-1969- жыллары Ташкент мәмлекетлик университетиниң филология факультетинде оқыған.

Дәслеп мектепте муғаллим, сонынан районлық газеталда бөлим баслығы, редактор орынбасары, редактор болып иследи.

Дәслепки “Тракторшы” атлы гүрриңи 1962-жылы республикалық балалар газетасында басылған.

“Көз карашығы”, “Чекист”, “Батыр бала” атлы повестьлери, гүрриңлери, ертеклери өз алдына китап болып басылып шықты.

А.Ахмедов 1984-жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

Ахмедов Мансур

1962-2004

Мансур Ахмедов—шайыр ҳам журналист.

М. Ахмедов 1962-жылы 4-майда Әмиўдәрья районында туўылды.

Ол орта мектепти питкергеннен сон, 1980-жылы Ташкент мәмлекетлик педагогикалық институтының өзбек-казак филологиясы факультетине оқыўға киреди.

1984-86-жыллары әскерий хызметте болады.

Мийнет жолын 1987-жылы “Әмиўдәрья ҳақыйкаты” газетасында хабаршы болып ислеўден баслайды. Соңынан бөлим баслык, жуўаплы хаткер, журналист болып истейди.

1992-94-жыллары “Халк сўзи” газетасында хабаршы, 1994-жылы “Аму тонги” газетасында бас редактор болып истейди.

Оның “Кирпигинде асылып турған мениң жаным-дур” (1995) қосықлар топламы баспадан шықты.

М. Ахмедов 1998-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Ахметов Сражатдийн

1928 – 1996

Сражатдийн Ахметов—эдебиат изертлеушиси хэм сыншы.

С. Ахметов 1928-жылы Шымбай районында тууылган.

Ол 1947-жылы Каракалпак мэмлекетлик пединститу-
тының каракалпак тили хэм эдебияты факультетин та-
мамлап, усы жерде оқытыушы болып қалады.

С. Ахметов 1950-54- жыллары Москва Илимлер Акаде-
миясының Шығыстану институтының аспирантурасының
теориялық курсынан өтті, 1954-жылдан баслап педагогика-
лық институтта оқытыушы, доцент, факультет деканы,
кафедра баслығы лауазымларында иследи, Каракалпак
Мэмлекетлик университетинде каракалпак эдебияты ка-
федрасының менгеріушиси болды.

С. Ахметов 1955-жылы “Уллы Ұатандарлық урысқа ше-
кемги дәуірдеги каракалпак поэзиясы” деген темада кан-
дидатлық, 1966-жылы “Қаракалпак совет поэзиясының өсиу
жоллары” деген темада докторлық диссертациясын жақла-
ды, 1968-жылы оған профессор илимий атағы берилди.

Эдебиятшы-сыншының дәслепки мақалалары 50-жыл-
лардың басларында жарық көрди.

Оның еки жүзден аслам илимий хэм сын мийнетле-
ри, изертлеу жұмыслары жәрияланған.

Сыншы хэм алымның “Уллы Ұатандарлық урысқа ше-
кемги каракалпак совет поэзиясы” (1959), “Қаракалпак по-
эзиясы тарийхының очерклері” (1961), “Эдебиат терминле-
ринин қысқаша сөзлиги” (1974), “Эдебиат хэм критика”
(1978), “Қаракалпак әдебий критикасы хэм эдебиат или-
минин тарийхынан” (1980), “Қаракалпак совет поэзиясы”
(1988), “Қаракалпак әдебий сыны” (1992), “Талантқа талап”
(1986), “Қаракалпакстан Республикасының эдебиятшы

алымлары хэм сыншылары” (1993) деген китаплары басылып шыкты.

Соның менен бирге ол “Қарақалпақ совет әдебияты тарихының очерклери” (1968) хэм Москвада басылған “История многонациональной советской литературы” (2-том) деген китаптың авторларының бири.

Ол усындай мийнетлери ушын Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлыктың лауреаты (1980) болды.

С. Ахметов жоқары оқыў орынларына арналған “Қарақалпақ әдебияты тарихы” (1984), “Әдебияттануы” (1986), “Әдебиятты оқытуы методикасы” (1987) китапларының авторларының бири.

С. Ахметов “Өзбекстан хэм Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген илим ғайраткери” (1972, 1974), “Билимлендириў ағласы”, бир неше рет Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Хүрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

С.Ахметов 1958-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Ахметов Хожамет

1908 – 1932

Хожамет Ахметов—шайыр.

Х.Ахметов Мойнақ районының Соркөл ауылында ту-
ылған.

Ол ата-анасынан жаслай жетим қалып, Қоңыратта ту-
ұйсқанларының көуендерлигинде болады.

1929-жылы Төрткүлдеги педтехникумды питкерип, Тах-
такөпирде, соңынан Кегейлиде жаслар аўқамы комитетин-
де ислейди. 1931-жылдан баслап “Жас Ленинши” газетасын-
да жууанлы хаткер болады.

Х.Ахметов әдебиятқа жаслайынан араласып, тез арада та-
лантлы шайыр сыпатында көринди.

Шайырдың шығармаларының көпшилиги сол ўақыттағы
күнделикли баспа сөз бетлеринде жәрияланып барды, сс-
нынан олар арнаулы топламларда басылды.

Шайырдың дәслепки жеке топламы И. Сағыйтов тәре-
пинен таярланып, 1950-жылы “Қосықлар топламы” деген
ат пенен басылып шықты.

Бул китап 1975-жылы М. Нурмухамедов хәм Қ. Байнияз-
зов тәрепинен қайта таярланып, “Шығармалар” деген ат
пенен толықтырып басылды.

Аяпов Шарапатдийин

1954

Шарапатдийин Аяпов—шайыр.

Ш. Аяпов 1954-жылы Шымбай районуның Шахаман аўылында туўылған.

Ол 1971-жылы орта мектепти тамамлайды, 1980-жылы Ташкент мәмлекетлик университетиниң журналистика факультетин сырттан оқып питкереди, соң бир қанша жыллар даўамында Қарақалпақстан телевидениеси хәм радио еситтириўлери комитетинде иследи, Нөкис мәмлекетлик университетинде журналистика кәнигелиги бойынша оқытыўшы (1983-1984) болып иследи.

“Қарақалпақстан” баспасында редактор, бас редактор лаўазымларын атқарады. Хәзирги ўақытта Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалық институтында мәдениеттану кафедрасында оқытыўшы болып ислеиди.

Ш.Аяповтың “Қус жолы” (1986), “Жаслықтың хәр деми” (1988), “Лирика” (1990) атлы топламлары баспадан шықты.

Ол Наўайының, Абайдың шығармаларын қарақалпақ тилине аўдарған.

Ш.Аяпов Қарақалпақстан Жаслар аўқамы сыйлығының лауреаты.

Ш.Аяпов 1988-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Эбдирахманов Оразбай

1949

Оразбай Эбдирахманов—жазыўшы.

1949-жылы 29-августта Кегейли районында туўылған.

Хожели қаласындағы мектепте оқып, Ташкент Миллий университетинин журналистика факультетин (1973) тамамлаған.

Ол “Жеткиншек” газетасы, “Әмиўдәрья” журналында әдебий хызметкер, бөлим баслығы, жуўаплы хаткер, Жазыўшылар аўкамында әдебий мәсләхәтши, “Қарақалпақфильм” киностудиясында директор, Қарақалпақстан Руўхыйлық хәм ағартыўшылық орайы баслығы орынбасары, “Ўзбектелефильм”-нин Қарақалпақстан бөлими директоры, “Әмиўдәрья” журналы бас редакторы болып ислеген. Хәзир Жазыўшылар аўкамы баслығының орынбасары.

Жазыўшының 1977-жылы “Бир мухаббат тарийхы”, “Қонсы-қобалар”(1981) атамасындағы сатиралық гүрринлер топламлары басылып шықты хәм әдебиятымызда жанр сыпатында кәлиплести.

Оның орыс тилинде “Не подписывай, браток” (1984) гүрринлер топламы жарық көрди..

Қарақалпақ мәмлекетлик театрында “Өжет”(1981) комедиясы бүгінге дейин қойылып қиятыр.

Жазыўшы “Аралым-дәртим мениң”(1985) эссеси ушын ЮНЕСКО медалы лауреаты болды, 1985-87-жыллары басылып шыққан “Мырзаның изи” эссеси жәхәннің бир неше тиллеринде басылып шықты. Ол қарақалпақ әдебиятына эссе жанрын алып кирди.

“Сайғақлардың көшпели тәғдири” эссеси жазыўшы дәрептйўшилигинде белгили орын тутады.

О. Эбдирахманов дәслепки қарақалпақ көркем фильмлери “Гүм-гүм” (1990), “Тығын” (1991) хәм хәр қыйлы халы-

каралық кинофестивальлар лауреаты болған хужжетли фильмлер авторы.

Жазыўшы Арал машкаласына арналған “Аралқум”, “Дәрья дәрти”, “Арал қызлары” хужжетли фильмлери, ғәрезсизлик жыллары “Өзбекстан” телеканалында көрсетилген “Хийўа”, “Темир тулпар пәрўазы”, “Миздақхан”, “Хорезмнин алтын шеңбери”, “Аяз қала”, “Өзбекстан темир жоллары”, “Қонырат сода заводы” сыяклы хужжетли фильмлериниң сценарийлерин жазды.

О.Әбдирахмановтың 1985-жылы басылып шыққан “Босаға” романы 2003-жылы өзбек тилинде “Жахон адабиети” журналында жарық көрди. Ол мукаддес “Куран”ды карақалпақ тилине тунғыш хәм толық аўдарды.

Оның публицистикалык шығармалары карақалпақ, өзбек хәм жәхән тиллеринде турақлы түрде басылып келмекте.

Оған 1999-жылы “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген көркем-өнер ғайраткери”, 2000-жылы “Өзбекстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” хәм 2004-жылы “Қарақалпақстан халық жазыўшысы” хурметли атақлары берилди.

Ол «Шарқ юлдузи», «Әмиўдәрья» хәм “Ёшлик” журналы хәм “Хаёт” газеталарының редколлегия ағзасы.

Ол 1979-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Эбдиев Алланазар

1963

Алланазар Эбдиев—жазыўшы хэм әдебиятшы алым.

А. Эбдиев 1963-жылы 26-сентябрьде Тахтакөпир районынын “Шалжуўыт” аўылында туўылған.

1985-жылы Нөкис мәмлекетлик университетиниң филология факультетине оқыўға киреди.

Мийнет жолын 1990-жылы Қарақалпақстан Республикасы телевидение хэм радио еситтириў бойынша мәмлекетлик комитетинде редактор ўазыйпасынан баслаған.

Хәзирги ўақытта “Мәденият хэм спорт” газетасында бас редактор болып хызмет етип келмекте.

Ол 1995-жылы кандидатлық диссертациясын жақлады.

Дөретиўшилик ислериндеги табыслары ушын 2001-жылы “Шухрат” медалы менен “Мустақиллықтың 10 жыллығы”, “Мустақиллықтың 15 жыллығы” естелик нышанлары менен, сондай-ақ 2004-жылдың “Жыл журналисти” номинациясының жеңимпазы болды.

А. Эбдиевтиң “Бизлер бахытлы боламыз” (1992), “Қызыл қошантай” (1995), “Бердақ шығармалары бойынша библиографиялық көрсеткиш” (А. Пахратдинов пенен) (1999), “Жинжыпырлар уясы” (2004), “Алтын балық” (А. Идирейсов пенен) (2006), “Атақлы алым” (2007), “Алғыс алған азамат” (2007), “Беканның автомашиналары” (2008), “Эльза ханым” (2008), “Қызыл көйлекли жәнән” (2009), “Аққус” (2010), “Мақтаншақ қораз” (2010) прозалық китаплары басылып шықты.

А. Эбдиевтиң “Субхидам арафасида” романы, “Эрен сажий” повесть хэм гүрринлери Өзбекстанның “Шарқ юлдузи”, “Ешлик”, “Тонг юлдузи”, “Хорижий филология”, Қазак-

станның “Дала” хәм басқа да газета-журналларында өзбек, казак, тиллеринде жәрияланды.

Жәхән әдебиятының сөз шеберлеринен: Ж. Сименон, Азиз Несин, Ж. Оруэлл, Кикүти Кан, Айзек Азимов, Сайд Ахмад хәм тағы басқа жазыўшылардың белгили шығармаларын ана тилимизге аўдарып, “Әмиўдәрәя” журналында жәриялады.

А. Әбдиев 1997-жылдан Жазыўшылар аўкамының, 1998-жылдан Журналистлер аўкамының ағзасы.

ӘЖИМОВ ЯҚЫПБАЙ

1955

Яқыпбай Әжимов — шайыр хәм жазыұшы.

Я.Әжимов 1955-жылы Кегейли районының “Жалпақ жап” аўылында туўылған.

Ол 1978 жылы Нөкис энергетика техникумын, 1984-жылы Нөкис мәмлекетлик университетиниң қарақалпақ тили хәм әдебияты факультетин өндиристен қол үзбей питкерип шыққан.

Я.Әжимов 1982-жылдан баслап 2001-жылға шекем “Жеткиншек” газетасында, “Арал”, “Фумша”; “Әмиўдәрья”, “Қарақалпақстан” журналларында түрли лаўазымларда жемисли ислеген. 2001-жылдан усы күнге шекем Қарақалпақстан Республикасы “Руўхыйлық хәм ағартыўшылық” Орайы баслығының орынбасары болып ислеп атыр.

Я.Әжимов мектепте оқып жүрген гезлеринен-ақ әдебиятқа айрықша ықлас қойған. Оның “Аўылым” атлы туңғыш қосығы 1970-жылы районлық газетада басылып шыққан.

Хәзирге шекем оның гүрринлер, қосықлар, ертеклерден ибарат “Қуяш сөнбейди”, “Мен сүйемен гүллерди”, “Ақ куўлар атаўы”, “Бар екенде, жоқ екен” атлы төрт китабы “Қарақалпақстан” баспасынан басылып шыққан.

Я. Әжимов аўдармашы сыпатында Д. Дефо, А.Толстой, А.Пушкин, К.Чуковский, В.Шукшин, А.Арипов х.т.б. жазыұшы-шайырлардың шығармаларын қарақалпақ тилине аўдарып, баспа сөзде жәриялады. Ол 2000-жылы Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң “Хүрмет жарлығы” менен сыйлықланды.

Я.Әжимов 1995-жылдан Жазыұшылар аўқамының ағзасы.

Әлиев Абат

1930 - 2012

Абат Әлиев—журналист, жазыушы хәм әдебиятшы алым.

А. Әлиев 1930-жылы 25-октябрьде Шымбай районынын Камысарык аўылында туўылған. Ол 1951-жылы Карақалпақ мәмлекетлик пединститутын табыслы тамамлап, “Совет Карақалпақстаны” газетасында әдебий хызметкер, 1959-62-жыллары аспирантурада оқыды. Соңынан ӨзКП Карақалпақстан Обкомында инструктор (1962-64), “Әмиўдәрья” журналында бас редактор (1964-66), Карақалпақ мәмлекетлик пединститутында аға оқытыушы, доцент (1966-74), Н. Дәўқараев атындағы Тил хәм әдебият институтында илимий хызметкер (1974-76), “Совет Карақалпақстаны” газетасында бөлим баслығы (1976-81), “Әмиўдәрья” журналынын бөлим баслығы (1985-90), Ж. Орынбаев атындағы педагогикалык илим изертлеу институтында аға илимий хызметкер, Карақалпақстан Жазыушылар аўқамынын жуўаплы хаткери лаўазымларында иследи, хәзир хұрметли дем алыста.

А. Әлиев 1965-жылы “Қарақалпақ дәстаны “Мәспатша” деген темада кандидатлык диссертациясын жаклады.

А. Әлиевтин “Жаслык жигер” (1956), “Бахыт ушын гүрес” (1959), “Бизин аўылдың жигити” (1961), “Күткен күн” (1963), “Шынлык шежиреси”(1973), “Менин Гүлжамалым”(1974), “Әмир гәшүишлери” (1987), “Парыз” (1988), “Көрмегенимиз көп екен” (1991), “Дүньянын кызығы”(1993), “Мәртлик” еске түсириў китабы (П. Халмуратов хаккында, 2005) деген гүррин, повесть хәм романлары шықты. Ол бир неше туўыскан халықлар жазыушыларынын дөретпелерин карақалпақ тилине аўдарған.

А. Әлиев Карақалпақстан Республикасы Жокарғы Кенесинин Хұрмет Жарлығы менен сыйлыклаган, 1992 жылы “Қарақалпақстан халык жазыушысы” хұрметли атагына ийе болды.

А. Әлиев 1963-жылдан Жазыушылар аўқамынын ағзасы.

Эметов Нурмухаммед

1942

Нурмухаммед Эметов—шайыр.

1942-жылы 3-сентябрьде Тахтакөпир району “Өзбекстан” фермер хожалыгында тууылган.

1958-жылы “Андреев” атындагы орта мектепти тамамлаганнан соң, Бухара сауда техникумын (1958-60) питкереди. Мийнет жолун 1960-жылы Каракалпакстан Республикасы тутыныўшылар жәмийетинде жумыс ислеуден баслайды.

1968-жылы Нөкис мәмлекетлик педагогикалык институтының филология факультетине оқыўға киреди.

1993-жылдан Каракалпакстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң мәмлекетлик қадағалаў инспекциясында бас инспектор болып жумыс ислейди.

Хәзирги күни ол хұрметли дем алыста. Оның биринши дөретпелери хәзирги “Қаракалпакстан жаслары” хәм районлық газеталарда жәриялана баслайды.

Н. Эметовтың “Илхам” (1982), “Дәўран” (1985), “Ығбал” (1988), “Сырлы булақ шәшмеси” (2002) поэзиялык топламлары басылып шықты.

Ол “Өзбекстан Республикасының Хұрмет жарлығы”н (1982), “Қаракалпакстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” хұрметли атағын (1995) алыўға миясар болды.

Н.Эметов 1995-жылдан Жазыўшылар аўқамының, 1997-жылдан Журналистлер аўқамының ағзасы.

Әметов Қазақбай

1941

Қазақбай Әметов—сатирик жазыушы.

Қ. Әметов 1941-жылы 23-сентябрьде Хожели районы Қолап аўылы, хәзирги “Қарақалпақстан” дийхан-фермер хожалығында туўылған.

1958-жылы Жданов атындағы орта мектепти питкергеннен соң, Қарақалпақ мәмлекетлик педагогикалык институтының тарийх-филология бөлимине оқыўға киреди.

1963-жылы педагогикалык институтты табыслы тамамлап, 1969-жылға шекем мектепте муғаллим, 1973-жылға шекем районлық газетада бөлим баслығы, соңынан райондағы Қүнхожа атындағы мектепте директор, 1997-2001-жылға шекем 1-санлы оқыўшылардын экологиялык-тәбият орайында директор болып иследи.

Қ. Әметовтын «Абысынлар» (1974), «Хәмелпараздың түси» (1993), «Жала» (1995) атамасындағы гүрринлер топламлары баспадан шықты.

Хәзирги ўақытта хұрметли дем алыста. Ол “Өзбекстан халык билимлендириўи ағласы”.

Қ. Әметов 1995-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Әмирлан Сейдин

1972

Сейдин Әмирлан 1972-жылы 23-майда Бухара ўәлаяты Тамды районының Шийели мөканында туўылған. 1988-жылы Аккабақ аўылындағы 11-санлы Бердақ атындағы орта мектепти питкерип, сол жылы Санкт-Петербург қаласындағы 101-санлы кәсип-техникалық билим журтында тәлим алады.

1990-95-жыллары Нөкис мәмлөкетлик университетинин филология факультетин оқып питкергеннен соң, мийнет жолын өзи билим алған университеттин филология факультетинде оқытыўшы болып ислеўден баслайды хәм сол жерде аспирантура курсын оқып тамамлайды. Хәзирги ўақытта Н. Дәўқараев атындағы Тил хәм әдебият институтында илимий хызметкер болып ислейди.

С.Әмирлан студентлик ўақтынан баслап-ақ өз изертлеўин баслаған. Оның “Таўелибай тарийхынан тамтум сыр”(1993). Сондай-ақ, тарийхий тулға Буқыш бий хәққында “Дала дилўары”(1997) китабы хәм өзи топлаған материаллары тийкарында “Қарақалпақ халық әпсаналары” (2000), “Мөлдир булақ”(2003) атамасындағы китапшалары басылып шықты.

С.Әмирлан Улыбританиядағы Кембридж Биографиялық Орайы тәрөпинен “2001 жыл зиялысы” хәм 2001-жыл “Қарақалпақстан халық билимлендириў ағласы” деген хұрметли атақларға миясар болды.

Ол 1997-жылдан Жазыўшылар хәм Журналистлер аўқамының ағзасы.

Әўезов Қасым

1897-1938

Қасым Әўезов—белгили мәмлекетлик хәм жәмийетлик искер шайыр хәм дәслепки драматурглердин бири.

Ол 1897-жылы Шымбай волостынын (хәзирги районынын) аймағында (хәзирги Қасым Әўезов атындағы ижара хожалығы) туўылған. Сол жердеги атаклы Мактым ахун медресесинде оқып билим алады. Күн көристин кыйыншылығына байланыслы 1915-16-жыллары Шорахандағы байлардың есинде жалланып жумыс ислеген. Дәслеп аўыллык кенестин хаткери (1921-жылға шекем) болып хызмет иследи.

1921-жылы Төрткүлдеги қысқа мүддеттеги муғаллимлер таярлайтуғын курсты питкерип, 1922-жылы Шымбайдағы мектеп-интернаттын шөлкемлестириўииси, соң баслығы болды, сол жерде муғаллимшилик етти, 1922-23-жыллары Самарқандтағы партия мектебинде оқыды. Шымбайда уездлик билимлендириў бөлимин баскарды. 1923-жылы Ташкенттеги Орта Азия университетине киреди, оны питкерип шығыўға мүмкиншилик болмайды. 1924-25-жыллары Қарақалпақстан автономиялы областы халық билимлендириў бөлиминин баслығы лаўазымында иследи. Усы жыллары Қ.Әўезов Қарақалпақстан автономиялы областында шөлкемлестириў бюросының ағзасы болып сайланады хәм 1925-жылы июнь айында областылық Атқарыў комитетинин баслығы болып тайынланады.

Қ. Әўезов 1929-жылы Қазакстан Орайлық Атқарыў Комитети баслығынын орынбасары, соның менен бирге Ишки ислер халық комиссары хызметин атқарады. 1930-32-жыллары Москвада Россия Федеративлик Республикасында Қарақалпақстан ҳүкиметинин турақлы елшиси лаўазымында иследи. 1931-жылы 29-июльде Қарақалпақстан Областылық

партия комитетинин екинши секретары болып тайынланады. 1932-жылы Каракалпакстанның Автономиялы Республика болып өзгеруине байланысly К.Әўезов Каракалпакстан Халық Комиссарлар Кеңесининң баслығы болып сайланады. Ал, 1935-36-жыллары тағыда РСФСР да Каракалпакстан хўкиметининң тураклы елшиси хызметине аўысады. 1936-37-жыллары Каракалпакстан Халық Комиссарлар Кеңеси жанындағы көркем өнер басқармасының баслығы лаўазымында болды. К.Әўезов 1938-жылы репрессияға ушырап қайтыс болды.

К.Әўезов 1932-жылы шөлкемлестирилген жазыўшылардын биринши шөлкемлестирiu бюросының хэм 1934-жылы уйымласқан Каракалпакстан Жазыўшылар аўкамының хўрметли баслығы болып сайланды.

Оның “Тилек жолында” пьесасы 1926-жылы жазылды хэм сахнаға қойылды. Ол Мольердин “Скапеннинң хийлеси” пьесасын аўдарған. 1967-жылы К.Әўезовтын “Шығармалары хэм аўдармалары” басылып шықты. 1987-жылы бул топлам екинши мәртебе толықтырылып басылды.

К.Әўезов 1934-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Баҳадырова Сарыгүл

1944

Сарыгүл Баҳадырова— жазыўшы хәм әдебият изертлеў-
шиси, сыншы.

Ол 1944-жылы Қараөзек районында туўылған.

Орта мектепти тамамлап, 1962-жылы Қарақалпақ Мәмле-
кетлик педагогикалық институтына киреди хәм оны 1966-
жылы питкерип шығады.

1967-70-жыллары Ташкентте Өзбекстан Илимлер Ака-
демиясының Тил хәм әдебият институтының аспиранту-
расында оқыйды. 1970 жылы “Хәзирги қарақалпақ гүрриң-
лери” деген темада кандидатлық диссертациясын жақла-
ды. Өзбекстан Илимлер академиясы Қарақалпақстан бөли-
ми Н. Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебият инсти-
тутында илимий хызметкер, бөлим баслығы, 1991-2007-
жыллары усы институттың директоры, хәзирги күни же-
текши илимий хызметкери лаўазымында ислеп атыр.

Ол “Хаяллар” (1973), “Турмыс сабағы” (1980), “Тәғдир”,
“Тумарис хәм Кир”, “Қанатынан қайрылған сунқар” сыяқ-
лы повесть хәм романлардың авторы. Қарақалпақстан Рес-
публикасы Жаслар аўқамы сыйлығының лауреаты болды.

С.Баҳадырова 1985-жылы “Фольклор хәм қарақалпақ
прозасы” деген темада докторлық диссертациясын жақла-
ды хәм профессор атағына ийе.

Оның “Роман хәм дәўир” (1978), “Фольклор и Каракал-
накская советская проза” (1984), “Фольклорлық терминлер-
диң қысқаша сөзлиги” (С.Ахметов пенен 1992), “Китаби
дедем Қорқыт”, “Коблан”, “Едиге” хәм “Хәзирги әдебият
хаққында ойлар” (1992) атлы монографиялары басылып
шықты. “Қарақалпақ совет әдебияты тарийхының очеркле-

ри” (1986), “История каракалпакской литературы” (1981) сыяклы китаплардың авторларының бири.

С.Бахадырова Өзбекстан Республикасы Беруний атындағы мәмлекетлик сыйлығының лауреаты. Каракалпакстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлығы менен сыйлықланған.

С.Бахадырова 1976-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Бегжанов Қәллибек

1931-2004

Қәллибек Бегжанов — журналист хәм жазыушы.

К. Бегжанов 1931-жылы Шымбай районының “Кенес” аўылында тууылған. Орта мектепти питкергеннен соң, Нөкис полиграфкомбинатында хәрип териуши хәм корректор болып жумыс баслады. Сонынан Қарақалпақ мәмлекетлик баспасында тех редактор, редактор, өндирис бөлиминиң баслығы, “Жеткиншек” газетасының бөлим баслығы, «Қарақалпақстан жаслары» газетасында редактор болып иследи. 1952-56-жыллары жумыс ислеп жүрип Қарақалпақ мәмлекетлик педагогикалық институтын сырттан оқып питкереди. Ол Москвадағы журналистика факультетин питкереди (1964-66), Баспа сөз басқармасында бас редактор, баслыктын орынбасары, Нөкис полиграфкомбинатының директоры, Баспа сөз бойынша мәмлекетлик комитеттин баслығы (1966-80), Қарақалпақстан Орайлык сайлау комиссиясының баслығы (1989-94), “Еркин Қарақалпақстан” газетасының бас редакторы, Қарақалпақстан Республикасы Журналистлер аўқамы, Республика китапқумарлар жәмийети аўқамының баслығы, “Арал хаўазы” газетасында бас редактор болып иследи.

К. Бегжановтың “Майды төккен ким?”, “Сүт ишкиң келе ме?”, “Соңғы кетпен”, “Жүрек хәмири менен”, “Гүлленген колхозда”, “Әлипбеден басладық” атлы прозалық шығармалары шықты. Ол казак фольклорынан “Ел аўзынан”, түрк әдебиятынан “Хамидке ат жок” атлы шығармаларды карақалпақ тилине аўдарды.

К. Бегжанов 1995-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Бегимов Асан

1907-1958

Асан Бегимов — шайыр хэм жазыўшы.

А. Бегимов 1907-жылы Мойнак районы аймағында ту-
ўылған. 1924-жылдан баслап Қоңыраттағы балалар үйинде
тәрбияланған. Ол 1927-1932-жыллары Алма-Атадағы педа-
гогикалық институтта оқыйды. 1932-1934-жыллар аралығын-
да дәслеп Қарақалпақстан Жазыўшыларының шөлкемлест-
тириў бюросының баслығы, ал 1934-жылы Жазыўшылар
аўқамын басқарды. 1936-1937-жыллары Ташкенттеги партия
институтында оқыды. 1938-1939-жыллары тағы да респуб-
ликада Жазыўшылар аўқамының баслығы лаўазымында бол-
ды.

А. Бегимов бирқанша жыллар даўамында мәмлекетлик
театрдың директоры, радиоеситтириў комитетиниң бас-
лығы, полиграфия баспасының директоры, Өзбекстан те-
леграф Агентлигиниң Қарақалпақстан бөлиминиң бас-
лығы, “Қарақалпақстан” баспасында бөлим баслық, Жа-
зыўшылар аўқамында әдебий мәсләхәтши лаўазымында
иследди.

А. Бегимов бурынғы аўқам жазыўшыларының пүткил
аўқамлық биринши съездиниң делегаты болды хэм усы съез-
де шығып сөйледи.

А. Бегимовтын дәслепки косықлары 20-жыллардың ор-
таларында жарық көрди. Ол “Жеңистен — жеңиске” (1935),
“Сүйиниз” (1949), “Туўған жер” (1955), “Сәпура” (1956),
“Таңламалы шығармалары” (1957), “Жанарған үлке” (1960)
сыяқлы топламлардың авторы.

А. Бегимовтын “Сәпура” (1938), “Туўған жер” (1945),
“Өмир” (1955) сыяқлы поэмалары белгили.

А. Бегимовтың “Хорлықтан азат” (1929), “Бул ким” (1932), “Ғарип-ашық” (1949-1955) пьесалары мәмлекетлик театр сахнасында қойылған.

Прозанын раўажланыўында А. Бегимовтың “Балықшының кызы” романы (1958) белгили орын ийелейди. Бул шығарма өзбек хәм рус тиллерине аўдарылған (1958-1960).

Сондай-ақ, Асан Бегимов Пушкин, Лермонтов, Шевченко, Горькийдин гейпара шығармаларын карақалпак тилине аўдарған.

А. Бегимов “Өзбекстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” атағына миясар болды (1957). Ол “Хүрмет белгиси” ордени хәм медаллары менен, Өзбекстан хәм Карақалпакстан Республикалары Жоқарғы Кеңесинин хүрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

А. Бегимов 1934-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Бекбаўлов Оразақ 1929-1993

Оразақ Бекбаўлов—жазыўшы, тилши хәм әдебиятшы алым.

О. Бекбаўлов 1929-жылы Қыпшақ районының Назархан аўылында туўылған.

1952-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик педагогикалык институтын тамамлады, соң мектеп директоры болып иследи.

1951-1955-жыллары Республикалык муғаллимлердиң билимин жетилистириў институтында, 1956-1960-жыллары Нөкис қалалық мектеплеринде муғаллим, ал 1960-жылдан баслап Н.Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебият институтында аға илимий хызметкер болып иследи.

О. Бекбаўлов 1967-жылы карақалпақ тилиниң диалектологиясы бойынша кандидатлық диссертациясын жақлады.

О. Бекбаўловтың әдебий дәретиўшилигинде “Тарас Аралда” (1964), “Беруний” (1977), “Владимир Карақалпаков” (1990) сыяқлы роман хәм повестлери белгили орын тутады.

Оның “Тарас Аралда” романы украин тилине аўдарылған.

О.Бекбаўловқа “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” хұрметли атағы берилген (1979).

О. Бекбаўлов 1970-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Бекбергенова Зияда

1968

Зияда Бекбергенова—жазыушы хәм әдебият изертлеушиси.

З.Бекбергенова 1968-жылы 10-январьда Шымбай районынын Таза жол аўылында туўылған.

Ол 1984-жылы Бердак атындағы Карақалпак мәмлекетлик университетиниң филология факультетине оқыуға киреди. 1989-жылы оқыуды питкерип, жоллама менен ӨзРИАҚБ Н Дәўқараев атындағы тил хәм әдебият институтында илимий хызметкер болып жумыс баслаған.

1990-1993-жыллары Хәзирги дәўир карақалпак әдебияты қәнигелиги бойынша аспирантурада оқып, 1995-жылы “Хәзирги дәўир карақалпак поэзиясында халық аўыз еки поэтикалық дәстүрлери” (70-80-жыллар) деген темада кандидатлық диссертациясын жақлаған.

Ол бүгинги күни хәзирги дәўир карақалпак әдебияты бөлиминин баслығы болып ислеп атыр.

“Мәңги қалған дақ” (1994) гүрриндер топламы, хәзирги дәўир балалар әдебияты бойынша изертлеулери, “Бала тили пап” (1997) китабы жарық көрди.

Улыўма билим беретуғын мектеплердин 9-класслары ушын “ХХ әсирдеги карақалпак әдебияты”, «Әдебият» сабақлығынын (2002, 2006, 2010) авторларынын бирин. “Әмиўдәрия” журналында (1997, № 5-6) “Хаял тәғдири” повести жәрияланды. 2001-жылы “Маърифат” газетасынын 10 жыллығына бағышланып өткерилген “Дәретиўши педагог хызметкерлер” таңлаўында Карақалпакстан Республикасы Халық билимлендириў Министрлигиниң “Хүрмет жарлығы” менен сыйлықланған.

Ол 2000-жылдан Жазыушылар аўкамынын ағзасы.

Бекбергенова Мария

1953

Мария Бекбергенова—әдебиат изертлеушиси.

Ол 1953-жылы 3-декабрьде Мойнак қаласында тууылды.

1971-жылы Мойнак қаласындағы М. В. Ломоносов мектебин питкерип, 1971-1976-жыллары Таганрог мәмлекетлик педагогикалык институтының рус тили хәм әдебияты факультетинде оқыйды.

М. Бекбергенова хызмет жолын 1976-жылы Өзбекстан Республикасы Илимлер Академиясының Қарақалпақстан бөлиминин Н. Дәуқараев атындағы тил хәм әдебиат институтының “Әдебиат теориясы хәм әдебий байланыслар” бөлиндинде үлкен лаборантлықтан баслаған. Соңынан усы институтта илмий хызметкер, илимий хаткер болып ислесе, соң Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалык институтының қарақалпақ әдебияты факультетинде деканның оқыу ислери бойынша орынбасары, 2004-жылдан кафедра доценти ұазыйпасында ислеп киятыр.

М. Бекбергенованың бир қанша илимий мийнетлери республикалык баспа сөзде жәрияланған.

Ол “Қарақалпақ әдебиятында дәстүр, мийраслык хәм көркем аударманың айрым әхмийетли мәселелери” (2004) китабының хәм “Қарақалпақ әдебияты” (Академиялык лицейлердың 3-курсы (2007) ушын) сабаклықтын авторларының бири.

М.Бекбергенова 2005-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Бекимбетов Айтбай

1919-1979

Айтбай Бекимбетов—жазыўшы.

А.Бекимбетов 1919-жылы 5-майда Төрткүл районунын “Уллыбағ” аўылында туўылған.

1939-жылы Төрткүлдеги медициналык училищени, 1944-жылы әскерий авиациялык ушкышлар мектебин питкерген, екинши жәхән урысының қатнасыўшысы.

Урыстан соңғы жыллары А. Бекимбетов Төрткүлде районлык партия комитетинде, районлык милиция бөлиминде иследи. Соң ишки ислер министрлигинде жынаят қыдырыў бөлимин басқарды.

А. Бекимбетов 50-жыллардың басларынан-ақ әдебий дәре-тиўшилиқ пенен шуғылланған.

Оның “Аўыр тәғдирди жеңиўшилер” (1957), “Сырлы излер изинен” (1963), “Аўыр сынақлар” (1975), “Әжайып әўладлар” (1970), “Гүрес” (1961) сыяқлы повесть хәм романлары қарақалпақ прозасында белгили орын ийелейди.

Оның көплеген шығармалары өзбек хәм рус тилине аўдарылған. “Сырлы излер изинен” шығармасы ушын оған Қарақалпақстан Республикасының Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығы берилди (1972).

А. Бекимбетов Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери.

А. Бекимбетов 1958-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Бекниязова Базаргүл

1916-1995

Базаргүл Бекниязова — жазыушы.

Б. Бекниязова 1916-жылы 15-апрельде Шымбай қаласында тууылған.

Ол Төрткүлде рус тили бойынша муғаллимлер таярлайтуғын курсларда оқыған, жұмысшы факультетин питкерген, 1938-жылдан баслап Хожели қаласында муғаллим болып ислейди.

1945-1949-жыллары Қарақалпақ мәмлекетлик педагогикалық институтында оқып, питкерип шығады.

• 1949-1961-жыллар аралығында Нөкис медициналық училищесинде оқытыушы, 1961-1967-жыллары республикалық китапханада хәм 1967-1972-жыллары Өзбекстан Республикасы Илимлер академиясының Қарақалпақстан филиалында жұмыс ислеиди.

Оның дәслепки шығармалары 30-жыллардың ақырларында жәриялана баслады.

Б. Бекниязованың дәслепки топламы “Мәңги қуяш” 1957-жылы баспадан шықты. Соң “Қызлар тәедири” повести 1964-жылы жарық көрди.

1976-жылы шығармаларының жыйнағы “Қызлар” деген ат пенен жәрияланды.

Ол Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кенесинин Хүрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Б. Бекниязова 1957-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Беласаров Данияр

1952

Данияр Беласаров—жазыўшы хэм публицист.

Д. Беласаров 1952-жылы 25-февральда Хожели районында туўылған. Ол 1977-жылы Алма-Ата Политехникалык институтын, 1983-жылы Москва инженерлик курылыс институтын тамамлайды. Соң Халыкаралык Академияның юридика факультетин сырттан оқып питкерген. 1977-жылдан Тахиятас районындағы онлаў-механика заводында цех баслығы болып жумыс ислеўден баслайды. Хәзирги ўақытта ол Қарақалпақстан Республикасы Министрлер Кеңесиниң социаллық раўажланыў бөлиминде жуўаплы хызметкер болып ислейди хэм “Қашарман топ” Федерациясының Президенти.

Д.Беласаровтың дәслепки шығармалары 70-жыллардың басларында жарық көрди. Хәзирге шекем оның “Ер Қосай” (1996), “Сатыпалды палўан” (2000), “Табын шежиреси” (2001), “Әдил батыр ким еди” (2006), “Қашарман топ” (2007) сыяклы гүрриң хэм публицистикалық шығармалары китап болып шықты.

Д. Беласаров Тациттин, Л. Гумилевтың, Мурад Аджидиң, П.Ивановтың шығармаларын карақалпақ тилине аўдарған. Жазыўшының бир қатар шығармалары өзбек хэм қазақ тиллерине аўдарылған.

Д. Беласаров “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген жаслар устазы” хэм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлығы менен сыйлықланған. Греция халыкаралық Академиясы сыйлығының лауреаты.

Д. Беласаров 2006-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Бердиев Мәтибай

1951

Мәтибай Бердиев — шайыр.

М. Бердиев 1951- жылы 5-майда Хожели районы Сарышүнгил ауылында тууылған.

1973-жылы Нөкис мәмлекетлик педагогикалык институтын питкергеннен кейин 43-санлы мектепте карақалпақ тили хәм әдебияты пәни муғаллими, директордың оқыу-тәрбия ислери бойынша орынбасары болып ислеген.

1983-1985-жыллары Жамбыл атындағы мектептин директоры, “Хожели хақыйкаты” газетасы редакторының орынбасары лауазымында ислеген.

М. Бердиевтың буннан кейинги хызмети тиккелей баспасөз бенен байланыслы.

Дәслепки шығармалары 70-жылиардың орталарында көрине баслады. “Әмиўдәрья”, “Арал” журналларында, “Еркин Карақалпақстан”, “Карақалпақстан жаслары”, “Устаз жолы”, “Жипек жолы”, “Жеткиншек” газеталарында бир неше дүркин косықлары жарияланған. Косықлары қазақ хәм ноғай тиллерине аударылған.

Оның “Қуяш күлип қарай баслады” (1992), “Хақыйқатлық” (1994), “Жанғырық” (“Билим” 1996), “Мәнгилик реңлер” (1997) хәм балаларға арналған “Ауыл баласы” (1997) топламлары жарық көрген. Белгили палұан С.Мылтықбаев хақында “Палұан-Сатыбалды Мылтықбаев” атлы китап таярлаған (“Карақалпақстан” 1997).

М. Бердиев 1994-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Генжемуратов Бахтыяр

1959

Бахтыяр Генжемуратов — шайыр.

Б. Генжемуратов 1959-жылы 11-майда Тахтакөпир район-
нында тууылган. 1976-жылы орта мектепти тамамлап, район-
лык газетада ислеген. 1978-80-жыллары әскерий хызметте бол-
ган. Ол 1980-жылы Нөкис мәмлекетлик университетинин
филология факультетине оқыўға киреди хәм “Нөкис уни-
верситети” газетасынын жууаплы хаткери болып ислейди.
1985-жылы НМУ филология факультетин питкерип, 1993-
жылға шекем “Әмиўдәрья” журналында әдебий сын хәм
мәденият бөлиминин баслыгы, жууаплы хаткери, Карақал-
пакстан Жазыўшылар аўкамында поэзия бойынша
мәсләхәтши, баслыктын орынбасары, жууаплы хаткер лаўа-
зымларында ислейди.

1993-жылларда Бердақ атындағы карақалпак мәмлекет-
лик университетинин аспирантурасында оқыйды хәм 1996-
жылы “Әжинияз лирикасынын поэтикасы” деген темада
кандидатлык диссертациясын корғайды.

Б. Генжемуратов 1996-2006-жыллар аралығында филология
факультетинде оқытыўшы, кафедра баслыгы, журналистика
бөлиминин баслыгы, Бердақ атындағы миллий музейинде
тарийх хәм археология бөлиминин баслыгы лаўазымларында
ислейди. 2006-жылдан кафедра доценти болып ислеп атыр.

Б. Генжемуратовтын “Әптаптын өмири” (1987), “Саратан”
(1990), “Оқ кадалған ай” (1997) қосықлар топламлары кара-
қалпак тилинде “Ўқузарё битиклари” (2006) қосықлар хәм
поэмалар топламы өзбек тилинде баспадан шықты. Шайыр-
дың “Мөде хан сөзи яки Чин жипегиндеги битик”, “Қар Ак
Алп Ак” поэмалары өзбек тилинде, “Ўқузарё битиклари”
(2006) атамада өз алдына китап болып қайтадан басылды. Онын

бир дүркін қосықтары “Түрк шеърляты антологиясы” (Анкара, 2006) хәм “XX аср ўзбек шеърляты антология” сына (Ташкент, 2007) киргизилген. Шайыр Батыс хәм Шығыс классиклериниң қосықларын қарақалпақшалап, “Лирика” деген ат пенен 1992-жылы баспадан шығарды.

Шайырдың бир қатар қосықлары қазақ, орыс хәм француз тиллеринде жәрияланған. Ол белгили тарийхшылар А. Ю. Якубовский хәм Б.Д. Грековтың “Алтын Орда хәм оның қулаўы” деген көлемли фундаменталь мийнетин қарақалпақшалады. Б. Генжемуратовтың “Әжинияз лирикасының поэтикасы” (1997) деген монографиясы баспадан шықты.

Ол Қарақалпақстан Жаслар аўқамы сыйлығының (1991) хәм Өзбекстан Жазыўшылар аўқамы сыйлығының (2001) лауреаты. 2006-жылы “Шухрат” медалы менен, ең жақсы қосықлары ушын Хорезм Маъмун академиясы, Өзбекстан Жазыўшылар аўқамы хәм Хорезм ўалаяты хәкимлиги тәрәпинен сыйлықланды. Б. Генжемуратов 2007-жылы Қазақстан Республикасының Ақтаў қаласында өткерилген шайырлар конкурсының лауреаты болды.

Б. Генжемуратов 1990-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Валерий Гордеев

1950

Валерий Леонидович Гордеев — лирик шайыр.

Ол 1950-жылы 24-январьда Россияның Куйбышев областының Кошки районы орайында тууылган. Эскерий хызметтен соң (1967-1969) Димитровград автоагрегат заводында токарь болып жумыс ислейди. 1972-жылдан баслап районлык “Звезда” (Новая Малыкла), “Знамя труда” (Мелекесс) хэм Димитровград қаласындағы “Знамя коммунизма” газеталарында дәслепки жазыушылык, журналистлик жумысларын алып барған. 1976-жылы Қазан мәмлекетлик университетиниң журналистика бөлимин сырттан оқып питкерип, Қарақалпақстанға жумыска келеди хэм “Советская Каракалпакия” (Хәзирги “Вести Каракалпастана”) газетасына алдын өз хабаршысы болып, соңынан газетаның жууаплы хаткериниң орынбасары болып ислеген. 1978-жылы усы газетаның жууаплы хаткери лауазымына тайынланады.

В.Л.Гордеевтың дәслепки қосықлары 1966-жылдан Республикалык баспа сөз бетлеринде жәриялана баслады. Оның “Маршалский жезл”(1980), “Доверие”(1982) сыякты қосықлар топламлары “Қарақалпақстан” баспасында басылып шықты.

Ол аударма жумыслары менен де шуғылланып Өзбекстан хэм Қарақалпақстан халық жазыушысы Жолмурза Аймурзаевтың “Әмиўдәрья бойында” романы менен “Даңклы дослар” поэмаларын рус тилине аударып, кең оқыушылар жәмийетшилигине таныстырды.

В.Л.Гордеевтың бир неше қосықлары қарақалпақ тилине де аударылған.

Ол 1982-жылдан баслап Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Дабылов Аббаз

1898-1970

Аббаз Дабылов — белгили хадық шайыры.

А.Дабылов ХХ әсирдеги каракалпак поэзиясының раўажланыўына айрықша үлес қосқан талантлы сөз шебери. Шайырдың дөретиўшилигинде халық аўызеки поэзиясының, әдебиятымыздың хәм шығыс әдебиятының ең жақсы дәстүрлері өзинин көркемлик бирикпесин тапты.

А.Дабылов 1898-жылы Тахтакөпир районының Қараой аўылында туўылған. Ол медреседе оқып саўатын ашқан, өз дәўиринин саўатлы адамларьның бири болды. Усыған байланыслы ол бир канша ўакыт куўдалаўға да түскен. 20-жыллардың орталарында жаңа уйымласқан жәмәәтлик хожалыққа киреди, жәмәәт басқармасына ағзалыққа сайланады.

1939-жылы А.Дабылов Төрткүлге тартылады хәм ол жерде дөретиўшилик жұмыс пенен биротала шуғылланыўға имканият алады, усы жылы Ташкент, Москва қалаларына экскурсияға жибериледи.

А.Дабылов каракалпак әдебиятының хәр бир дәўиринде өзинин әжайып шығармалары менен белгили болды. Шайырдың “Қосықлар” (1940), “Жеңислер йошы” (1947), “Аяғ” (1959), “Қосықлар” (1962), “Жүрекке жақын адамлар” (1965) «Арнаў» (1966) «Темир жол» (1973) «Нәмәрт жигит неге дәркар» (1976) хәм басқа да топламлары басылып шықты. 1950-1957-жыллары “Бахадыр” дәстаны басылды. Шайырдың көпшилик шығармаларын өз ишине алған 1,2,3 томлары (1958,1967,1972) басылды.

Аббаз шайырдың көп ғана қосықлары өзбек, рус хәм қазақ тиллерине аўдарылып, топлам болып басылған. “Бахадыр” дәстаны 1990-жылы толық түринде рус тилинде жарық көрди.

Аббаз шайырға “Бахадыр” дәстаны үшін Қарақалпақстан Республикасының Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығы берилди (1990). Ол “Қарақалпақстан халық шайыры” (1967) хәм “Өзбекстан халық жыршысы” (1945) еди.

А.Дабылов 1957-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Дәуқараев Нәжим

1905-1953

Нәжим Дәуқараев—жазыушы хәм драматург, карақалпак әдебиеттаныу илиминиң тийкарын салыушы.

Н. Дәуқараев 1905-жылы Қоңырат районының “Соркөл” елатында (хәзирги Мойнак районы, Мойнак хожалығы) тууылған. Ол усы жерде дәслепп ески мектепте, медреседе, соңынан жаңа ашылған баслауыш мектепте оқып билим алады, 1924-1925-жыллары Оренбург қаласында педагогикалық институттың таярлық курсында оқыйды. 1925-жылы Қарақалпақстанға қайтып келип, дәслепп Қоңырат округлик атқаруу комитетинде инструктор, соңынан Төрткүл қаласында областлык судта практикант болып хызмет етеди. 1926-1930-жыллары Алма-Ата қаласындағы халық ағартуу институтының агробиологиялық бөлиминде оқыйды. 1928-1932-жыллары Оренбург пединститутының қазақ тили хәм әдебияты факультетинде де оқып, бирден еки институтты питкерип шығады.

Н. Дәуқараев 1930-1934-жыллары Алма-Ата, Қостанай қалаларындағы педагогикалық техникумларында, 1929-1932-жыллары Урал педагогикалық институтында қазақ тили хәм әдебияты пәни бойынша оқытыушы болып ислеиди. 1934-жылы Н. Дәуқараевты Қарақалпақстан хукимети басшылары шақырып алады хәм Қарақалпақстан муғаллимлер институтының карақалпак тили хәм әдебияты кафедрасының баслығы болып ислеиди. Ол Қарақалпақстан Республикасы халық Билимлендириу Комиссариатында инспектор-методист лауазымын коса атқарады.

1939-жылы Қарақалпақстан жазыушыларының II съездинде Қарақалпақстан жазыушылар ауқамы басқармасының жууаплы хаткери болып сайланады. 1942-1944- жыллары Қарақалпақстан Халық Комиссарлар Кеңеси қасындағы көркем

өнер ислери бойынша басқарманың баслығы, К.С. Станиславский атындағы музыкалық драма театрының директоры, 1944-жылы Қарақалпақстан Республикасы Министрлер Кеңесінің қасынан ашылған Тіл хәм әдебиат институтының директоры (бул институт 1947-жылы Өзбекстан Илимлер Академиясы экономика хәм мәдениат институты болып өзгерген) хәм өмиринин ақырына шекем педагогикалық институтта карақалпақ әдебияты кафедрасының баслығы болып ислейди.

Н.Дәўқараевтын студентлик дәўиринде жазған “Көп күнлердин бири” гүррини 1929-жылы Алма -Ата қаласындағы “Жаңа мектеп” журналында (№11,12) басылады. Жазыўшының “Партизанлар” (1936), “Интернатта” (1934) “Тойға барғанды”, “Бағман”, “Бийбихан”, “Өлимди писент етпеўшилер” хәм тағы басқа гүрринлери тек жазыўшының емес, ал карақалпақ прозасының да дәслепки дәретпелери сығатында белгили. Ол 1942- жылы “Алпамыс” драмасын жазды хәм пьеса театрда сахналастырылды. Аўдарма тараўында А. С. Пушкинниң “Капитан кызы” повестин, “Ғарғаның гүлдәстеси”, Н.Некрасовтын “Темир жол”, Л.Н. Толстойдың “Кавказ тут- кыны”, А.П. Чеховтын “Каштанка”, “Ванька”, М. Горькийдин “Саяхатшы курбақа”, К.М. Симоновтын “Рус адамлары” шығармаларын карақалпақ тилине аўдарған.

Н. Дәўқараев 1946-жылы “XVIII- XIX әсирдеги карақалпақ әдебияты” деген темада филология илимлеринин кандидаты хәм 1951-жылы “Қарақалпақ әдебияты тарийхының очерклери” темасында докторлық диссертацияларын табыс-лы жақлады.

Жазыўшы хәм үлкен алым орденлер хәм медальлар менен сыйлықланған, “Өзбекстан Республикасына мийнети сиңген муғаллим” хұрметли атағына ийе еди, Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңеслерине депутат болып сайланған. Хәзир Өзбекстан Илимлер Академиясы Қарақалпақстан бөлиминин Тіл хәм әдебиат институты үлкен алым Н. Дәўқараевтын атына қойылған.

Н. Дәўқараев 1934-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Дәулетназаров Халила

1952

Халила Дәулетназаров – шайыр.

Х.Дәулетназаров 1952-жылы 10-февральда Кегейли районынын Халкабад елатында тууылды.

Ол орта мектепти питкергеннен соң 1970-1975-жыллары Нөкис мамлекетлик көркөм өнөр училишесинде окуган хэм аскерий хызметте болган.

1977-жылдан басылап “Қарақалпақстан жаслары” газетасында әдебий хызметкер болып иследи.

Буннан соңғы жыллары Қарақалпақстан телерадиокоманиясында телередактор, радиода музыка бөлиминиң басылығы, “Қарақалпақстан” баспасында редактор, республикалық радионын әдебият хэм драма бөлиминиң басылығы, “Еркин Қарақалпақстан” газетасы бас редакторынын орынбасары лауазымларында хызмет етти.

2009-жылдан “Әмиўдәрья” журналынын бас редакторы.

Шайырдың “Хат”, “Сен маған керексен”, “Сен жақсы қызсан”, “Ашық болмаған ким бар”, “Хош қал, жаслығым”, “Әлўидағ, мухаббат, әлўидағ”, “Дос болыў хэммениң қолынан келмес” поэзиялық китаплары басылып шықты.

Оның “Хәсирет хәуири”, “Парахатшылық ҳаққында сөз”, “Анама хат”, “Бұлбил пығаны”, “Ийесиз журт”, “Қарақалпақ баязы”, “Зийўарий шежире”, “Әлўидағ мухаббат, хош қал жаслығым» насрый поэмалары бар.

Х.Дәулетназаров 1991-жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

Дәўлетова Гүлистан

1959

Гүлистан Дәўлетова — шайыр.

Г. Дәўлетова 1959-жылы 20-ноябрьде Шымбай районынын Шахаман аўылында туўылды.

Усы райондағы Гагарин атындағы орта мектепти 1976-жылы тамамлап, аўылда жумысшы болып иследи.

1983-жылы Нөкис мәмлекетлик университетинин роман-герман филологиясы факультетинин англичан тили, 1993-жылы университеттин филология факультетинин каракалпак тили хәм әдебияты кәнигелигин питкерген.

Мектепте муғаллим, университетте ассистент оқытыўшы, Нөкис калалық халық билимлендириў бәлими баслығы болып иследи.

Г. Дәўлетованын тунғыш қосықлары “Әмиўдәрәя” журналында, республикалық хәм районлық газеталарда жарық көрди.

Онын “Әжинияз поэзиясында дәстүр хәм жаңашыллық” (1997) монографиясы менен “Әжинияз поэзиясында руўхый дереклер” (1998), “Руўхыйлық-әдебият өлшеми” (1998), “Инсан тәрбиясы балалықтан басланады” (1999) деген китапшалары хәм “Сенин дәртиң менен жасайман, хаял”(2001)“Аёл ишки”, (2001) “Қыз тахтым” (2009) қосықлар топламлары жарық көрген.

Г. Дәўлетова 2006-жылдан Жазыўшылар аўкамынын ағзасы.

Дәўлетбаев Нурлыбай

1954

Нурлыбай Дәўлетбаев — шайыр.

Н.Дәўлетбаев 1954-жылы 10-октябрьде Қанлыкөл районының “Наўрыз” пухаралар жыйыны аймағында туғылған.

1972-жылы райондағы Н. Дәўқараев атындағы орта мектепти питкергеннен соң, 1978-жылы Нөкис мәмлекетлик университетининг филология факультетининг карақалпақ тили хәм әдебияты бөлимине оқыўға кирип, оны 1983-жылы табыслы питкерип шығады.

Сол жылдан баслап №14 санлы орта мектепте муғаллим болып ислеиди.

1985-жылы “Қарақалпақстан” баспасынан “Үмит”, 2001-жылы “Ел тилеги”, 2007 жылы “Билим” баспасынан “Атамакан” китаплары басылып шықты.

Н. Дәўлетбаев 2006-жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

Дәрибаев Мырзағалий

1909-1942

Мырзағалий Дәрибаев — шайыр, жазыушы хәм драматург.

М. Дәрибаев 1909-жылы Қоңырат районында тууылған. Ол 1929-жылы педагогикалық курсты питкерип, өз аўылында муғаллим болып ислейди. 1935-жылы Ташкенттеги Орта Азия аўыл хожалық мектебин питкереди, соң “Қызыл Қарақалпақстан” газетасында мәденият бөлимин баскарады, бир қанша жыллар даўамында “Қызыл Қарақалпақстан” газетасында, Жазыушылар аўқамында жууаплы хаткер хызметин атқарады хәм усы газетаның партия турмысы бөлиминнң баслығы болып ислейди. Жазыушы 1942-жылы самолёт апатынан мезгилсиз кайтыс болды.

Жазыушының дәслепки шығармалары 30-жыллардың басында жәрияланды. Онын “Қосықлар” (1930), “Жениўшилер” (1940), “Гүреске” (1942) деген топламлары басылып шықты. Соңғы жыллары жазыушының “Қосықлар хәм поэмалар” (1954), “Шығармалары” (1958), “Таңламалы шығармалары” (1963), “Қалбийке” (1984) деген топламлары жәрияланды.

М. Дәрибаевтын драматург сыпатында “Көклен батыр” (1936), “Әрман” (1940), “Фәрип-Ашық” (1939), “Жана адамлар” (1939) атлы пьесалары бар. Онын проза тараўында “Мыңлардың бири” (Қарақалпақстан әдебияты хәм искусствосы”. 1940, №1-6) деген повести қарақалпақ прозасының кәлиплесиўинде айрықша әхмийетке ийе. Жазыушының гейпара шығармалары рус, өзбек, казак хам тағы басқа тиллерге аударылған.

М. Дәрибаев Пушкин, Лермонтов, Некрасов, Шевченко, Байрон, Франко, Токтағул, Жамбыл шығармаларын қарақалпақ тилине аударыуға қатнасқан шайыр.

М. Дәрибаев 1936-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Дилмуратов Жолдасбай

1928-2000

Жолдасбай Дилмуратов 1928-жылы 5-майда Шымбай районунда тууылган. 1950-жылы педагогикалык институтты сырттан оқып тамамлайды.

Ж. Дилмуратов Шымбай районундагы А.С. Пушкин атындагы сегиз жыллык мектепте муфаллим хэм директор болып иштейди. 1952-жылдан басып “Совет Каракалпакстаны” газетасында әдебий хызметкер, соңынан телерадио комитетинде ага редактор лауазымларында иштейди.

Оның дәслепки қосықлары 1948-жылы жәрияланды. Хәзирге шекем оның “Жаслык йошы” (1954), “Қараман” (1961), “Жүрек алғысы” (1966), “Нәўбәхәр” (1973), “Гүллер ашылғанда” (1976), “Заман заўқы” (1983), “Сен мениң илхамымсан” (1988) сыяклы топламлары басып шықты.

1992-жылы оның “Таңдамалы шығармаларының бир томлығы” басылды.

Ж. Дилмуратовтың балаларға арналған қосықлары, поэмалары хәзирги поэзияда белгили орын тутады, булардың қатарында шайырдың “Өмир гүли” (1958), “Артекте” (1969), “Кийиклер” (1976), “Жолбарыстың тәғдири” (1980) хэм басқа да топламларын ағап өтиўге болады. Шайырдың айырым шығармалары өзбек, қырғыз тиллеринде жәрияланған.

Ж. Дилмуратов Каракалпакстан хэм Өзбекстан Республикасына мийнети синген мәдениет хызметкери. Ол Өзбекстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Ж. Дилмуратов 1955-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Досанов Қармыс

1922-1990

Қармыс Досанов — шайыр хәм жазыўшы.

К. Досанов 1922-жылы 15- майда Хожели қаласында ту-
ўылған. Усы қаладағы мектеп-интернатта оқыйды хәм тәрби-
яланады. 1940-жылы Төрткүлдеги педтехникумды питкерип
“Қарақалпақстан әдебияты хәм искусствосы” журналында исе-
лейди. Ол екінши жәхән урысы қатнасыўшысы.

Урыстан қайтқан соң районлық, областьлық Жаслар коми-
тетинде, “Жас Ленинши” газетасында жұмыс исеledi. Таш-
кенттеги партия мектебин питкереди (1950-1953). Москвада-
ғы жоқары әдебий курста оқыйды. 1957-58- жыллары “Қара-
қалпақстан” баспасында көркем әдебиат бөлимин басқарады,
1958-63-жыллары Жазыўшылар аўкамында жуўаплы хаткер
болды. 1964-жылдан өмиринин ақырына шекем республика-
лық телевидение хәм радио еситтириў комитетинде исеledi.

К. Досановтын “Қызыл байрақ” (1952), “Шайыр ҳаўазы”
(1954), “Таң самаллары” (1959), “Кәдирли гүлзар” (1968), “Сахра
шәшмелери”(1983), “Первая тропинка” (1957) жыйнақлары
сондай-ақ өзбек, тәжик тиллеринде топламлары басылды.

Оның “Азаматлар”, “Қамыслықтағы саўаш”, “Шамурат
ата”, “Әмиў ағысы”, “Биринши салют”, “43-жылдын жазы
еди» «Разведчик» деген повесть хәм романлары басылған.
“Арал ҳаўазы” пьесасы театр сахнасында қойылды.

К. Досановтын “Қамыслықтағы саўаш”, “Шамурат ата” по-
вестьлери рус тилинде басылған. Ол жаўынгерлик орден
хәм медальлар менен сыйлықланған.

К. Досанов 1955-жылдан Жазыўшылар аўкамынын ағзасы.

Ембергенов Өмирбай

1942

Өмирбай Ембергенов — жазыушы.

Ө. Ембергенов 1942-жылы 24-декабрде Қонырат районының 9-ауылында тууылған.

1960-жылы Нөкис ауыл хожалық техникумын, 1973-жылы Ташкент қаласындағы Республика рус тили хәм әдебияты институтын питкерген.

1973-жылдан хәзирги күнге шекем Қонырат қаласындағы №53 санлы мектепте рус тили хәм әдебияты пәнинен мұғаллим болып ислеп атыр.

Оның “Ертеңги күн” (1987), “Наўрыздың акша қары” (1990), повесть хәм гүрринлер жыйнағы “Ышқы - мухаббат саўдасы”, “Тәуипшилиик сырлары” (1991) атлы хәр қыйлы дәреклерден жыйнаған топламлары, “Жыққын” (1995), “Бирликли Қонырат еллерим барды” (2002) кітаплары басылып шықты.

2007-жылы “Қарақалпақфильм” киностудиясы тәрәпинен түсірилген “Хәким - Ата” кинофильминің сценарийин жазған.

Ж. Шамуратов пенен биргеликте жазған “Қонырат”, “Хәким-Ата” кітабы хәм өзинің “Туйғылар ояңғанда” атлы қосықлар топламы жарық көрди.

Ол “Мийнет ветераны”, “Уллы Жеңистің 20 жыллығы” медаллары хәм “Өзбекстан халық билимлендириу ағласы” көкірек нышаны менен сыйлықланған.

Ө.Ембергенов 1999-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Ембергенов Сағындық

1952

Сағындық Ембергенов — шайыр хәм журналист.

С. Ембергенов 1952-жылы 27-декабрьде Кегейли районынын “Халкабад” аймағында туўылған.

1961-жылы мектепти питкергеннен сон, Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалык институттың филология факультетинин карақалпақ тили хәм әдебияты бөлимин тамамлаған.

Хызмет жолын Карақалпақстан телевидениесинде редактор болып жумыс ислеўден баслаған.

1980-1994-жыллары “Жеткиншек”, “Еркин Карақалпақстан”, “Карақалпақстан жаслары” газеталарында жуўаплы хаткер хәм редактордын орынбасары болып ислесе, 1994-жылдан Карақалпақстан телевидениесинде бас редактор ўазыйнасында ислеп атыр.

“Излеймен” (1984), “Әпенде бала” (1986), “Бир атаның уллары” (1988), “Атамның айтқанлары” (2003) атлы косықлар топламлары өз алдына китап болып шықты.

Сондай-ак Карақалпақстан киностудиясында “Кара лалалар” (Черные тюльпаны) атлы хужжетли фильми хәм Карақалпақстан телевидениесинде 2004-жылы еки сериалы “Өрмекши” видеофильми, 2009-жылы “Аўылдан көшпейтуғын болдық” атлы видеофильмлери тамашагөйлер тәрепинен жақсы күтип алынды.

С.Ембергенов 2006-жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

Евгений Емельянов

1937-1983

Евгений Емельянов — шайыр хәм жазыушы.

Ол 1937-жылы 12-февральда Тамбов қаласында тууылған.

1956-жылы Ташкент қурылыс техникумын питкереди, соң районлық хәм қалалық газеталардың редакцияларында ислеиди.

1959-1970 жыллары “Хорезм хакыйқаты” газетасында, ал 1973-жылы “Советская Карақалпакия” газетасына келип орналасады. Ол газетада жууаплы хаткердин орынбасары болып ислеиди.

• Оның биринши шығармалары 60-жыллардың орталарында жәриялана бастады.

Е. Емельяновтың “Дина түс көрди” (1974), “Жоллар шақырады” (1975), “Естелик” (1977), “Жаздың соңғы күнлери” (1981) атлы топламлары басылып шықты.

Е.Емельяновтың “Ёш Гвардия” баспасында “Екинши гезек” китабы 1979-жылы жарық көрди. Оның “Василка”, “Павелге жол” (1982) роман хәм повестьлери “Қарақалпақстан” баспасынан шықты.

Жазыушының бирқатар шығармалары қарақалпақ тилинде де басылған. Е. Емельянов рус тилине Әжинияз, М. Дәрибаев, Т. Сейтжанов, Т. Қабулов, С. Салиевтың шығармаларын аударды.

Ол Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Е.Емельянов 1979-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Ерманов Қарабай

1903-1977

Қарабай Ерманов — жазыушы.

Қ. Ерманов 1903- жылы Қоңыратта тууылған. Ескише са-
ўат ашқан ол дәслеп Хийўа қаласында, соңынан Москва-
дағы Шығыс халықлары университетинде оқып билим ала-
ды, 30-жыллары билимлендириў тараўында хәм нызам орган-
ларында хызмет иследи, бир қанша жыллар даўамында Рес-
публикалық китапханада жұмыс атқарды, 1961-72-жылла-
ры Н. Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебият инсти-
тутында илимий хызметкер болады.

Жазыушының дәслепки шығармалары 20-жыллардын
ақырында жәриялана баслады, соңынан оның “Қарақалпақ
кызы” (1931), “Жактылық” (1932), “Өткен ўақларда” (1933)
деген пьесалары хәм прозалық шығармалары басылды.

Қ. Ермановтың биринши қосықлар топламы 1934-жылы
Москвада қарақалпақ тилинде басылды, соңғы жыллары
оның “Мақганыш” (1977), “Бултлы күннің қуяшы” (1993)
деген китаплары басылып шықты.

Қ. Ерманов 30-жыллары проза тараўында “Айжамал”,
“Балықшылар”, “Өткен ўақларда” сыяқлы повесть хәм
тарийхый шежире сыпатындағы шығармаларын дәретти хәм
жәриялады.

Жазыушы соңғы ўақытлары “Балықшылар” пьесасын,
“Өткен күнлер”, “Ояныў”, “Шымбай” романларын жазды.

Жазыушы “Қарақалпақстан Республикасына мийнети син-
ген мәденият хызметкери” хұрметли атағына ийе болды.

Ерназаров Бекназар

1954

Бекназар Ерназаров — жазыўшы хәм журналист.

Б. Ерназаров 1954- жылы 11-августта Тахтакөпир районында туўылған.

1977-жылы Нөкис мәмлекетлик университетин питкерген.

Мийнет жолын “Қарақалпақстан жаслары” газетасынын хабаршысы болып ислеўден баслайды.

Соңынан Қарақалпақстан Республикасы телерадио компаниясы редакторы, “Жеткиншек” газетасынын бөлим баслығы, “Фумша” журналынын бас редакторы, “Қарақалпақстан” баспасы бас редакторынын орынбасары, “Қарақалпақстан мәденияты” газетасынын бас редакторы, Қарақалпақстан Жазыўшылар аўқамы баслығынын орынбасары, “Жазыўшы” корынын директоры болып иследи.

«Кәсиплик билимлендириў» газетасынын бас редакторы хәм қатар газета журналлардың шөлкемлестириўшиси.

Биринши дәрәжеси 1972-жылы “Жас Ленинши” газетасында жәрияланды.

Б. Ерназаровтың “Ақ қус” (1992), “Министрдин шофёры” (1994), “Мың қыздың ашығы” (1995), “Шек” (1997) прозалык китаплары “Қарақалпақстан” баспасында басылып шықты.

Ол 1989-жылдан журналистлер аўқамынын, 2001-жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

Ерназаров Көбейсин

1944

Көбейсин Ерназаров — шайыр хэм жазыўшы.

К. Ерназаров 1944-жылы 5-февральда Қоңырат районында туўылған. Ол 1962-1967-жыллары Қарақалпақ мәмлекетлик педагогикалык институтының тарийх, қарақалпақ тили хэм әдебияты факультетин тамамлады.

1967-1985-жыллары Республикалык үлкетаныў музейинде, Өзбекстан Илимлер Академиясының Қарақалпақстан бөлиминин Н. Дәўқараев атындағы Тил хэм әдебият институтында илимий хызметкер, “Қарақалпақстан” баспасында редактор болып ислеиди. Оның қосықлары хэм гүрринлери студентлик жылларда “Совет муғаллими”, “Жеткиншек” газеталарында жәрияланды.

Сондай-ақ, “Босаға” (1985), “Музалар дүньясы” (1988), “Жақсылық хэм жаманлық хакқында ертеқ” (1990), “Кешки саат алтыдан кейин” (1992), “Сақал” (1994), “Еситпеген елде көп” (1996), “Адақ қаласын излеп” (1997) атамасындағы поэзиялык хэм прозалық топламлары баспадан шықты. Ол “Дағыстан шайырлары” (1983), “Планета хәўазы” (1987) топламларына кирген бир қатар шығармаларды, сондай-ақ түркмен шайыры А. Мәмбетовтың “Кеўилимнің шар айнасы” (1991) топламын қарақалпақ тилине аўдарған.

К. Ерназаров 1993-жылы Қарақалпақ фольклорының 20 томлығын жыйнаў хэм баспаға таярлаўға белсене қатнасканлығы ушын Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы Мәмлекетлик сыйлықты алыўға миясар болды.

Ол 1999-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Ерниязов Қайбулла

1938

Қайбулла Ерниязов — жазыушы хэм журналист.

К. Ерниязов 1938-жылы 21-майда Тахтакөпир районында тууылған.

Ол Ташкент мәмлекетлик университетиниң журналистика факультетин тамамлап, 1961-64-жыллары “Совет Қарақалпақстаны” газетасында әдебий хызметкер, 1964-78-жыллары бөлим баслығы, 1978-79-жыллары “Агитатор блокноты” журналының жууаплы хаткери, бир қанша жыллар дауамында “Қарақалпақстан” баспасында бас редактор, Қарақалпақстан баспа сөз Комитети баслығының орынбасары, ӨзТАГтын Қарақалпақстан бөлиминиң баслығы, “Еркин Қарақалпақстан” газетасында бас редактордың орынбасары лауазымларында иследи.

Оның “Тәғдирим мениң - Арал” (1980) деген публицистикалар топламы шықты. “Айбат берген, ғайрат берген — Алатау” (1992), “Барак батыр...” (К. Бегжанов пенен бирликте 1993), “Еркин Қарақалпақстан” газетасына 70 жыл” (1994) деген китаплары басылып шықты.

Ол аударма тарауында М. Шагинянның, Р. Мир-Хайдаровтың бир қатар повесть хэм романларын қарақалпақ тилинде бастырып шығарды.

К. Ерниязов “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” хұрметли атағына ийе. Ол Өзбекстан хэм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кенеси Президумларының Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

Ол 1983-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Есемуратов Генжемурат

1932-2007

Генжемурат Есемуратов — әдебий сыншы хәм шайыр.

Г. Есемуратов 1932-жылы 3-майда Қанлықөл районында тууылған. Ол 1950-жылы Хожелидеги педучилищени, 1954-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын питкергеннен сон “Әмиўдәрья” журналында жуўаплы хаткер (1955-56), Областьлық партия комитетинде инструктор болып ислеиди (1957-58), Өзбекстан Илимлер Академиясында аспирантураның теориялық курсынан өтеди (1958-61). Соң Н. Дәўкараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебият институтында бөлим баслығы (1962-63), Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутында оқытыўшы, кафедра баслығы (1963-65), Н. Дәўкараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебият институтында сектор баслығы (1965-69), “Әмиўдәрья” журналында бас редактордың орынбасары (1979-81), Нөкис мәмлекетлик университетинде аға оқытыўшы (1983-91), 1991-жылдан Әжинияз атындағы Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутында аға оқытыўшы болып ислеиди. 1962-жылы “Уллы Ұатандарлық урыстан кейинги карақалпақ әдебиятында аўыл адамларының образы” темада кандидатлық диссертациясын жақлаған.

Шайыр хәм сыншының “Қосықлар дәптери” (1958), “Жулдызлар” (1970), “Кеўил тарлары” (1974), “Алақанымдағы сызықлар” (1984) деген қосықлар топламлары, “Уллы Ұатандарлық урыстан кейинги карақалпақ әдебиятында аўыл адамларының образы” (1963), “Н. Дәўкараев” (1965), “И. Юсуповтың поэзиясы” (1976) илимий сын мийнетлери басылып шықты. Булардан тысқары “Қарақалпақ совет әдебияты тарийхының очерклери” (1968) көлемли мийнеттин де авторларының бири.

Ол Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Г. Есемуратов 1957-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Есемуратова Гүлайша

1930

Гүлайша Есемуратова — жазыушы.

Г. Есемуратова 1930-жылы 18- февральда Шымбай районында тууылган.

Ол 1951-жылы Каракалпак мәмлекетлик пединститутын питкерип, сол жылдан бастап “Жас Ленинши” газетасында бөлим баслыгы, 1957-60-жыллары “Жеткиншек” газетасында, “Әмиүдәрья” журналында бөлим баслыгы, “Арал кызлары” журналынын бас редакторы болып иследи.

Жазыушынын “Кесте” (1969), “Халмурат жүргиш” (1971), “Айдай кыз” (1980), “Кызым саған айтаман” (1981), “Жийрен” (1975), “Соңгы гүәлалар” (1990), “Мың да бир кеширим” (1991), “Дүүдендеги дәптер” (1992), “Шығармалары I, II, томлыгы” (1995-1997), “Бәри өмир хаккында” (III том) (2000), “Дәүирлер нәпеси” (IV том) (2009) деген повесть хәм гүрринлер топламлары басылып шықты.

Ол Ф. М. Достоевский, Б. Майлин, Чайковский, Шестинскийлердин бир қатар шығармаларын каракалпак тилине аударған.

Г. Есемуратова “Қаракалпакстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” хурметли атағына ийе.

Қаракалпакстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Хурмет жарлығы менен сыйлықланған, оған Қаракалпакстан Жазыушылар аўқамынын сыйлығы берилген.

Г.Есемуратова 1972-жылдан Жазыушылар аўқамынын ағзасы.

Ещанов Турсымурат

1946

Турсымурат Ещанов — балалар шайыры.

Т. Ещанов 1946-жылы 10-декабрьде Шымбай районунда тууылган.

Ол Нөкестеги педагогикалык институттун филология факультетин тамамлаган. 1983-жылдан 2001- жылга шекем Нөкис районундагы №17 санлы мектепте муғаллим, директордун рууый-агартыушылык ислери бойынша орын-басары болып ислеген.

Т. Ещановтун дөслепки қосығы 1970-жылы “Жеткиншек” газетасында басылган. Сол уақыттан баслап онын қосықлары, гүррин, очерклери күнделикли баспа сөзде жәрияланып киятыр.

1996-жылы “Пайғазы”, қосықлар топلامы, 1997- жылы “Сақауатлы инсан” очерки, балаларға арналган “Тайыншақ” китабы “Қарақалпақстан” баспасынан басылып шықты.

Т. Ещанов “Қарақалпақстан Республикасы халық билимлендириу ағласы”, Журналистлер аўқамының ағзасы.

Т. Ещанов 1999-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Жаңабаева Нағыйма

1963

Нағыйма Жаңабаева — жазыушы.

Н. Жаңабаева 1963-жылы 31-майда Шымбай районынын хәзирги “Таза жол” аўылында туўылды.

1980-жылы Хожели қаласындағы №4 А. П. Чехов атындағы орта мектепти тамамлап, 1981-86-оқыў жылларында Нөкис мәмлекетлик университетиниң филология факультети қарақалпақ тили хәм әдебияты бөлимин питкереди.

Мийнет жолын 1987-2000-жыллары Шымбай районындағы 31-санлы мектепте қарақалпақ тили хәм әдебияты пәни муғаллими болып ислеўден баслайды.

2000-жылдан хәзирги күнге шекем Шымбай педагогикалық колледжинде қарақалпақ тили хәм әдебияты пәни муғаллими хәм кафедра баслығы болып ислеп атыр.

Оның биринши дәрәтпелери 1977-жылдан республикалық, районлық баспа сөзде шыға баслады.

1990- жылы “Ана мөхри”, 1993-жылы “Сәлем, муғаллим!”, 1996-жылы “Қырық бес минут” атамасында китаплары басылып шықты.

Н. Жаңабаева 2005-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Жапақов Наўрыз

1914-1975

Наўрыз Жапақов — шайыр, алым хәм белгили жәмийетлик искер.

Н. Жапақов 1914-жылы Тахтакөпир районында туўылған. Ол 1930- жылы Коммуна мектебин питкерип, Кегейли районында муғаллим болып ислеген, 1931-42-жыллары дәслеп әдебий хызметкер, сонынан “Жас Ленинши” газетасының жуўаплы хаткери, “Жеткиншек” газетасының редакторы лаўазымын атқарды хәм “Қарақалпақстан әдебияты хәм искусствосы” журналында жуўаплы хаткер, “Қызыл Қарақалпақстан” газетасында бөлим баслығы болды.

Н. Жапақов 1942-жылдан баслап Областьлық Жаслар комитетинин биринши хаткери (1942-43), Областьлық партия комитетинин хаткери (1943-47), Қарақалпақстан Республикасы Министрлер Кеңесинин баслығы (1947-52), 1952-55-жыллары Москвадағы Жоқарғы партия мектебинде оқыды, 1955-жылы Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңеси Президумының Баслығы болып сайланды, ал 1956-59-жыллары Қарақалпақстан Республикасы Министрлер Кеңесинин Баслығы болып иследи. Соңынан өмиринин акырына шекем Н. Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебият институтында сектор баслығы лаўазымын атқарады.

Н. Жапақов 1961-жылы “А. Мусаевтын творчествосы” деген темада филология илимлеринин кандидаты, 1967-жылы “Қарақалпақ әдебиятында социалистлик реализмниң кәлиплесиў дәреклери” деген темада докторлық диссертацияларын жақлады.

Шайыр хәм алымның 1930-жыллардың орталарынан баслап қосықлары хәм макалалары жәриялана баслады. Оның көркем дәретпелери “Күн” (1940), “Қуўанышлы

күн” (1946), “Шайыр сөзи” (1949), “Бахыт” (1951), “Дос-лык дэстаны” (1960), “Уллы рус халкына” (1954) деген топламларына киргизилген. Оның көплеген шығармалары өзбек хэм рус тиллеринде топлам болып басылған.

Н. Жапақов әдебий мийрасларды жыйнаў хэм жазып алыўға белсене қатнасып, 30-жыллары “Қоблан” дэстанын жазып алды хэм бастырып шығарды. Ол қарақалпақ фольклорының жигирма томлығын бастырып шығарыўға жақыннан жәрдем бериў менен бирге оған басшылық етти.

Жазыўшы “Арал балықшылары” (М. Мелькумов пенен бирликте) деп аталатуғын кинофильмнің сценарийин жазды.

Н. Жапақовтың “Аяпберген Мусаевтың творчествосы” (1964), “Реализм жолында” (1967), “Революцияға шекемги қарақалпақ әдебиятында реализм мәселеси” (1972), “Әдебиятымыз хаққында ойлар” (1974) деген илимий китаплары басылып шықты. Соңғы жыллары “Шығармаларының еки томлығы” (1978-80), “Наўрыз Жапақов” (1990) деген ат пенен бир қатар илимий мийнетлери хэм ол туўралы еске түсириўлер басылды.

Жазыўшы хэм алым, үлкен жәмийетлик искер мәмлекетлик орденлер хэм медальлар менен сыйлықланған.

Ол Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген илим ғайраткери (1964), Өзбекстан Республикасына мийнети сиңген илим ғайраткери (1974) хұрметли атакларды, Қарақалпақстан Республикасының Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығын (1992) алыўға миясар болды.

Н. Жапақов бир неше мәртебе Өзбекстан хэм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң депутаты болып сайланды.

Н. Жапақов 1939-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Жийемуратов Түркменбай

1953

Түркменбай Жийемуратов—шайыр хәм педагог алым.

Т. Жийемуратов 1953-жылы Шымбай районунда тууылган. 1970-жылы Шахаман ауылындағы орта мектепти тамамлаганнан соң 1980-жылы Ташкенттеги Өзбекстан Миллий Университетинин физика факультетин питкерген.

Мийнет жолун 1980-жылы Нөкис қаласындағы 21-санлы орта мектепте муғаллим болып ислеуден баслаган. Соң директордын оқыу-тәрбия ислери бойынша орынбасары, мектеп директоры, Карақалпақстан Республикасы Халық билимлендириу министрлиги Оқыу-методикалык орайының аға методисти, биринши категориялы қәниге-методисти (1990-94), 1994-жылдан бүгинги күнге шекем Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалык институтының “Педагогика” кафедрасында оқытыушы болып ислеп атыр. Жумыстан қол үзбей “Қарақалпақстанда мектептен тысқары тәлим мәкемелеринин қәлиплесиуи хәм рауажланыуы” деген темада кандидатлык диссертациясын жаклады. Хәзирги күнде “Улыўма педагогика” кафедрасының доценти лауазымында ислеп атыр.

Оның “Гөззаллык” (1993), “Ушыраттым бир гөззалды” (1995) атамасындағы поэзиялык топламлары басылып шықты. Бир қанша гүрринлери республикалык газеталарда жарық көрди. Т. Жийемуратовтың “Физика терминлеринин түсиндирме сөзлиги” (1996) атлы илимий китабы, сондай-ақ жетпистен аслам илимий-педагогикалык, методикалык макалалары баспасөзде жәрияланды.

Т. Жийемуратов 1997-жылдан Жазыушылар аўкамынын ағзасы.

Жумамуратов Тилеўберген

1915-1990

Тилеўберген Жумамуратов — белгили халық шайыры.

Т. Жумамуратов 1915-жылы 27-декабрьде Мойнақ районының Ақдәрья аўылында туўылған.

1937-жылы муғаллимлер таярлайтуғын бир жыллык курсты питкерип, өз аўылында муғаллим болып ислеиди. 1942-45-жыллары Мойнақ районлық газетасында редактор лаўазымында, 1945-49-жыллары районлық партия комитетинде ислеиди. 1948-жылы Ташкент мәмлекетлик университетин сырттан оқып питкерди. 1951-52-жыллары “Совет Қарақалпақстаны” газетасында, 1952-58-жыллары радиокомитетте, 1958-61-жыллары “Әмиўдәрья” журналында бөлим баслығы, “Қарақалпақстан” баспасында (1961-62), Жазыўшылар аўқамында жуўаплы хызметлерде (1963-81) жұмыс ислеиди.

Т. Жумамуратовтың биринши қосығы 1937-жылы жарыққа шықты. Шайырдың “Жүрек мухаббаты” (1956), “Дослық” (1959), “Мениң заманласларым” (1963), «Кәраматлы тулға» (1975), “Толкында” (1970) топламларынан кейин “Таңдамалы шығармалары” (1967), 1978-82-жыллары Шығармаларының 2 томлығы, “Түрли өткеллер” (1983), “Дослық хаққында қосықлар” (1988), “Әмириннің өзи философия” (2005) топламлары баспадан шықты. Шайырдың “Макарья сулыў” поэмасы 1973, 1975-жыллары қарақалпақ тилинде басылды.

Шайырдың көплеген поэзиялық шығармалары, сондай-ақ “Макарья сулыў” поэмасы рус, өзбек тиллерине аўдарылды.

Т. Жумамуратовтың “Қызлар хәзили” (1976), “Тикленген туў” (1971) пьесалары театр сахнасында қойылған.

Шайыр “Толкында” топламы ушын Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығы-

ның лауреаты болды (1972). Ол туұысқан халықлар поэзиясынан Омар Хайям, Ө.Наұайы, Ғ.Тоқай, Муұса Жәлил, А.Пушкин шығармаларын аұдарыұға қатнасты.

Т. Жумамуратов “Қарақалпақстан халық шайыры” (1957), “Өзбекстан халық шайыры” (1969) құрметли атақларына миясар болды. Қарақалпақ әдебияты тараұындағы мийнети ушын “Халықлар дослығы”, “Құрмет белгиси” орденлери, медальлары сондай-ақ Өзбекстан, Қарақалпақстан хәм Башқұртстан Республикалары Жоқарғы Кеңеслериниң Құрмет жарықлары менен сыйлықланған.

Т. Жумамуратов 1957-жылдан Жазыұшылар аұкамының ағзасы.

Жуманиязов Қалый

1924-2004

Қалый Жуманиязов — жазыушы хәм журналист.

Қ.Жуманиязов 1924-жылы 10-майда Шымбай районындағы Тазажол аўылында туўылған. Ол 1941-45-жылға шекем екінши жәхән урысы фронтларында болды, 1947-жылы әскерликтен қайтып келгеннен соң мектепте муғаллим болып иследи. 1950-жылы педагогикалық училищени сырттан оқып питкереди, 1955-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын питкерип, “Совет Қарақалпақстаны” газетасына жұмысқа келеди.

Қ. Жуманиязов бул жерде дәслеп әдебий хызметкер, сонынан бөлим баслығы, 1958-72- жыллары “Әмиўдәрья” журналының жуўаплы хаткери, 1972-77-жыллары “Совет Қарақалпақстаны” газетасының өз хабаршысы, кейинги жыллары “Әмиўдәрья” журналының проза бөлиминиң баслығы хызметлерин атқарады. Жазыушының “Талпыныў” (1960), “Дәслепки ойлар” (1961), “Қосықлар” (1972), “Жырларым мениң” (1972) атлы қосықлар хәм поэмалар топламлары басылды.

Оның “Қызыл қум қоңыраўлары” (1969), “Қосбулақ қысасы” (1974), “Дәслепки адым” (1980) деген очерк хәм гүрринлер топламлары, повестьелери хәм романы өз алдына китап болып басылды.

Қ. Жуманиязовтың бир неше шығармалары туўысқан халықлар тиллерине де аўдарылған.

Қ. Жуманиязов “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” Хүрметли атағына ийе, сондай-ақ ол “Қахарманлығы ушын” медалы, Қарақалпақстан Республикасының Жоқарғы Кенесиниң хүрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

Қ.Жуманиязов 1961-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Жумабаев Турғанбай

1947

Турғанбай Жумабаев — шайыр.

Т. Жумабаев 1947- жылы 13-апрельде Тахтакөпир районы, Қаракөл ауылында туылған. 1969-жылы Нөкіс мәмлекетлик пединститутының қарақалпақ тили хәм әдебияты факультетине кирип, оны 1973-жылы табыслы питкерип шығады. 1973-1975-жыллары Нөкіс районындағы 35-санлы мектепте мұғаллим болып ислейди. Сон “Целинник Қарақалпакии” газетасында хабаршы (1975-76), “Еркин Қарақалпақстан” газетасында хабаршы (1982-83), «Қарақалпақфильм» киностудиясында редактор (1983-86), Қарақалпақстан Республикасы Министрлер Кеңеси жанындағы Баспа сөз мәмлекетлик сыр сақлау басқармасы, “Билим” хәм “Қарақалпақстан” баспаларында редактор (1986-91), 1992-96-жылға шекем Нөкіс мәмлекетлик педагогикалык институтында деканның орынбасары, оқытыушы болып иследи. Ол 2007-жылдан хұрметли дем алыста, дөретнуішлик жұмыслар менен шуғылланып атыр.

Т. Жумабаевтың қосықлары менен мақалалары 1965-жылдан баслап шыға баслады. 1980-жылы “Ағыс”, 1983-жылы “Келешек”, 1987-жылы “Мезгил”, 1991-жылы “Биринши сентябрь”, 1994-жылы “Хәркимниң өз жолы”, 2004-жылы “Бир данышпан жартас басында” қосықлар топламлары басылып шықты. 1992-жылы рус жазыушысы С. Есенинниң “Мениң жолым” атлы қосық хәм поэмаларын қарақалпақ тилине аударды.

Ол 1995-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Жумағулов Сайлаўбай

1951

Сайлаўбай Жумағулов—юморист жазыўшы хәм драматург.

С.Жумағулов 1951-жылы 27-январьда Тахтакөпир районьында туўылады. 1968-жылы Нөкис қаласындағы Бердақ атындағы орта мектепти тамамлайды.

Мийнет жолын Нөкис консерва заводында жай жумысшы болып ислеуден баслайды. 1970-1972-жыллары әскерий хызметте болады. 1976-1980-жыллары Т. Шевченко атындағы Нөкис мәмлекетлик университетиниң қарақалпақ тили хәм әдебияты факультетин сырттан оқып питкереди.

С. Жумағулов өзиниң дәретиўшилиқ ислерин мектепте “Жеткиншек” газетасына “Кишкенелер сөйлейди” деген ат пенен қысқа юморлар жазыўдан баслайды. Соң “Целнинник Карақалпакии”, “Жеткиншек”, “Еркин Қарақалпақстан” газеталарында, “Әмиўдәрья”, “Арал қызлары” журналларында жуўаплы орынларда хызмет етеди. Хәзирги ўақытта Қарақалпақстан Республикасы Телерадиокомпаниясында редакторлық лаўазымында ислеп қиятыр.

С. Жумағулов “Сырым да усы, шыным да ...” (1984), “Туфлийдин нәли” (1990), “Балалығымнан бир елес” (1991), “Қырық жылдан соңғы бир күн” (1992), “Мениң хаялым жазыўшы” (1992), “Билеттиң жартысы кимде?”, (1995), “Адамлар қалай бузылған?” (1997) атлы юморлық повесть хәм гүрринлер топламларының авторы.

“Текин тарвуз” атлы өзбек тилиндеги китабы (М.Нызанов пенен биргеликте) Ташкент қаласында басылып шықты.

С. Жумағуловтың драматургия жанрында “Күйеўинди бөрип тур”, “Экстрасенс”, “Бултлы күнлер”, “Фарры қыз-

дың бахты”, “Сабыр түби, сары алтын”, “Ана кәбирин излеген жигит”, “Қара шаян”, “Өтирик жинли” атлы пьесалары Қарақалпақстан, Өзбекстан, Түркменистан хәм Қырғызстан театрларында қойылып келмекте. “Экста-сенс” пьесасы ушын Қарақалпақстан Жазыўшылар аўқамының сыйлығының лауреаты болды.

Ол 1993-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Жуманазарова Минайхан

1957

Минайхан Жуманазарова — шайыр.

М. Жуманазарова 1957-жылы Кегейли районының “Ер-киндөрья” аймағында тууылған.

1974-жылы 19-санлы орта мектепти питкереди.

1987-жылы Бердак атындағы Қарақалпақ мәмлекетлик университетиниң филология факультетин тамамлаған. Баспа сөзде қосықлары 1972-жылдан баслап шыға баслаған.

Оның 1983-жылы “Жаслар хаўазы” альманахында, соңынан 1986-жылы “Қус жолы” жаслар топламында қосықлары жәрияланды.

1992-жылы “Елим деп еңиремесең”, 1993-жылы “Жүрегимде бир дәрі бар”, 1997-жылы “Әлүидағ айтпайман, мухаббат”, 2003-жылы “Еле мен” таңдамалы қосықлар топламы, 2001-жылы Ташкент қаласының “Шолпан” баспасынан өзбек тилинде “Қәлбиниңде қалғым келеди” қосықлар топламлары басылып шықты.

Түркияда шыққан “Қарақалпақ әдебияты антологиясы” китабында қосықлары түрк тилинде жәрияланды.

Ол Қарақалпақстан радиоканалында бәлим баслық болып жұмыс иследи.

М. Жуманазарова 1993-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Зайтова Гүлжахан

1961

Гүлжахан Зайтова — жазыушы хэм журналист.

Г. Зайтова 1961-жылы 24-январьда Шымбай районынын “Кеңес” аўылында туўылған.

1978-жылы орта мектепти тамамлап, Ташкенттеги Шет тиллер университетине оқыўға түседи хэм оны 1983-жылы табыслы питкерип шығады.

Мийнет жолын 1983-жылы Шымбай районы халық билимлендириў бөлиминде методист болып ислеўден баслайды.

Соңынан №3 мектепте директордың тәрбия жумыслары бойынша орынбасары, “Шымбай хаўазы” газетасының хабаршысы, Өзбекстан ғалаба хабар куралларын демократияластырыў хэм коллап-куўатлаў бөлиминиң референти, “Ғәзийне” газетасының жуўаплы хаткери, “Шыпакер” газетасы редакторының орынбасары болып ислейди.

Хәзирги ўақытта “Шыпакер” газетасының бас редакторы лаўазымында ислеп атыр.

2000-жылы “Әрманлы дүнья” атлы китабы жарық көрди.

2005-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Зияўов Сағын

1941-2007

Сағын Зияўов — шайыр хәм журналист.

С.Зияўов 1941-жылы Мойнак районының “Ак дәрья” аўылында туўылды. 1962-1968-жыллары Нөкис мәмлекетлик педагогикалық институтының қарақалпақ тили хәм әдебияты факультетинде оқыды.

Мийнет жолын 1959-1965-жыллар аралығында Мойнак ПМК сында экскаватор машинисти, экскаваторшылар бригадири болып ислеўден баслаған. 1965-1966-жыллары райондағы мектептерде муғалим, 1966-1971-жылларда районлық “Арал балықшысы” газетасында бөлим баслығы, редактор, 1978-1985-жыллары газетаның жуўаплы редакторы болды.

Сонынан өмириниң ақырына шекем Қарақалпақстан телерадиокомпаниясының Мойнак районы бойынша өз хабаршысы болып иследи.

Оның “Мениң әкем балықшы” (1970), “Тербелер толқын” (1973), “Теңизде” (1977), “Шағала” (1984), “Арал азаматы” (1988), “Айдын” (1992), “Аралымнан айырма” (1996) поэзиялық китаплары, 1980-жылы өзбек тилинде “Туккиз тургай” атамасында (1980) бирликтеги әдебий альманахта қосықлары, 2002-жылы “Аралды жағалаған қара бала” хұжетли повести баспадан шықты.

Ол бир неше мәрте Мойнак районлық кеңесине депутат болып сайланды. Оған “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” хұрмет и атағы берилди.

С.Зияўов 1995-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Ибрагимов Сағынбай

1956

Сағынбай Ибрагимов — шайыр.

С.Ибрагимов 1956-жылы 1-сентябрьде Қоңырат районында тууылған. Ол усы районның хәзирги Киндикөзек аўылында орта мектепти тамамлағаннан соң, өзиниң мийнет жолын 1973-жылы Мойнақ районында “Арал балықшысы” газетасында корректор болып ислеўден баслаған. 1974-76-жыллары әскерий хызметте болады. 1982-жылы Москвадағы А.М. Горький атындағы әдебият институтының проза бойынша семинарын питкергеннен кейин Қарақалпақстан киностудиясында, телевидение хәм радио еситтириўлери комитетинде, “Билим” жәмийетинде “Қарақалпақстан” баспасында иследи.

С.Ибрагимов Қарақалпақстан Жазыўшылар аўкамының мәсләхәтшиси, сон жуўаплы хаткери, баслықтың орынбасары (1986-91), “Әмиўдәрәя» журналының бас редакторы (1991-1994) лаўазымларын атқарды. 1994-2000-жыллары Республикалық руўхый ағартыўшылық орайының мәсләхәтшиси хәм баслықтың орынбасары болып иследи. 2000-жылдан “Шеғарасыз шыпакерлер” халықаралық қайырхомлық шөлкеминде хызмет атқарады.

Оның “Бесинши мәўсим” (1986), “Жер менен аспанның аралығында” (1990) атлы қосықлар топламлары жарық көрди. Буннан соңғы жыллары бир қатар қосықлар дүркинлери хәм мәдени мәселелер бойынша мақалалары күнделикли баспасөзде жәрияланды. Ол Саадиийдиң “Гүлистан” дәстанын, Низамий, Мақтумкулының қосықларын рус, англис хәм парсы тиллеринен бир қатар шығармаларды қаз ақалпақ тилине аўдарды. Ол Қарақалпақстан Республикасы Жаслар сыйлығының лауреаты.

С.Ибрагимов 1988-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Избасқанов Жийенбай

1949

Жийенбай Избасқанов — шайыр.

Ж.Избасқанов 1949-жылы 12-июньде Шоманай районында тууылған. Ол 1972-жылы Каракалпак мәмлекетлик пединститутын питкерип, тууылған районында муғаллим, соңынан Каракалпакстан телевидениеси хэм радио еситтириу комитетинде редактор (1973-1982), “Жеткиншек” газетасында бөлим баслығы (1982-85), Жазыушылар Аўкамының жууаплы хаткери (1985-89), Каракалпакстан Республикасы Баспа сөз комитети баслығының орынбасары (1990-95), “Каракалпакстан” баспасында бас редактор (1995-2010) болып иследи.

Шайырдың “Тулпар ҳақкында баллада” (1975), “Жаз өткенде” (1979), “Лирика дөпгеринен” (1982), “Балалықтың несин айтасаң” (1984), “Өмирге куштарлык” (1987), “Муҳаббаттың алмаз кырлары” (1990), “Муҳаббат лирикасы” (1992), “Таңламалы шығармалары” (1993), «Жолларым узак» (1995) поэзиялык китаплары жарыкка шықты. Оның өзбек тилинде “Шабандоз” (1987), рус тилинде “Жду тебя” деген топламалары жәрияланды. Ол бир қанша классиклердин шығармаларын каракалпак тилине аударды.

Ж.Избасқанов Каракалпакстан Республикасы Жоқарғы Кенесиниң “Хүрмет жарлығы” менен сыйлықланған. 2000-жылы “Сайланды шығармалары” ның 1-томлығы ушын Каракалпакстан Республикасы Бердак атындағы мәмлекетлик сыйлығы, 2005-жылы “Каракалпакстан халық шайыры” хүрметли атағы бериди.

Ол 1982-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Исмайлов Бабаш

1926-1985

Бабаш Исмайлов — шайыр, дилмаш, сыншы хэм әдебият изертлеушиси.

Б. Исмайлов 1926-жылы 12-июньде Эмиүдәрья районында тууылған. 1942-жылы орта мектепти питкерип, мектепте муғаллим болып ислейди. 1948-жылы Карақалпак мәмлекетлик педагогикалык институтын тамамлайды хэм усы институтта оқытыушы болып қалады. 1951-53- жыллары областьлык партия комитетинде инструктор, “Жас Ленинши” газетасында редактор (1953-1956), Өзбекстан Республикасы Экономика хэм мәдениет комплексли институтында илимий хызметкер болды.

1958-1961-жыллары “Карақалпақстан” баспасында бас редактор, Карақалпақстан мәмлекетлик телевидение хэм радио еситтириу комитетиниң баслығы (1961-1963), 1963 — жылдан өмириниң ақырына шекем Областьлык партия комитетинде идеология бөлиминиң баслығы болып иследи.

1965-жылы “Күнхожанын өмири хэм творчествосы” деген темада кандидатлык диссертациясын жаклашы.

Б. Исмайловтың “Женис сааты ” косығы 1943-жылы “Қызыл Карақалпақстан” газетасында басылды. Шайырдың “Гүллен, Республикам”(1954) “Гейбиреуди аш бүйирден” (1959), “Хәркимнин өз сыбағасы”(1977), “Жыллар хэм айлар” (1976), “Оқыушыларға естелик” (1978). «Таңдамалы шығармалары» басылған. Оның 1972-жылы “Лирика хэм сатира ” деген топламы рус тилинде жәрияланды.

Б. Исмайлов А.Т. Твардовский, Ф.Фулам, М.Турсынзада, К.Яшен, И.Юзеев, Хамза Ниязий, М.Рыльский, Ф.Тоқай, С.Олейник тағы басқа белгилі жазыушылардың шығармаларын карақалпак тилине аударған.

Әдебиат изертлеушиси сыпатында Б.Исмаилов “Кунхожаның өмири хәм творчествосы” (1961) деген монографиясын бастырып шығарды. Ол 8-10-класстар ушын бириншилерден болып оқыу бағдарламасын дүзди хәм оларға арнап сабақлықлар жазды, алымның таярлауы менен Кунхожаның, Әжинияздың топламлары басылып шықты.

Б.Исмаилов Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәдениат хызметкери (1968), Өзбекстан Республикасына мийнети синген мәдениат хызметкери (1969) хүрметли атағына ийе еди, ол мәмлекетлик орденлер хәм бир неше мәртебе Хүрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

Шайыр “Жыллар хәм айлар” деген китабы ушын Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығының лауреаты (1976) болды. Шайыр хәм алым, жәмийетлик искер Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесине бес рет депутат болып сайланды.

Ол 1953-жылыдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Исмайлов Сәдирбай

1956

Сәдирбай Исмайлов — фантаст жазыушы.

С. Исмайлов 1956-жылы 13-июнда Караөзек районынын Караөзек хожалыгында тууылган.

Ол 1972-жылы орта мектепти пиккерип, районлык газетада жумыс ислейди. 1972-82 жыллары “Жеткиншек” газетасында әдебий хызметкер, 1982-84-жыллары Караөзек районлык “Мийнет байрагы” газетасында бөлим баслыгы, 1984-90-жыллары “Жас Ленинши” газетасында әдебий хызметкер, 1990-92 — жыллары “Әмиүдәрья” журналында проза бөлиминиң редакторы болып исели.

Ол Каракалпакстан Жазыушылар аўкамында жуўаплы хаткери лаўазымын аткарды.

Жазыушынын “Парахатшылык мөңгилик” (1986), “Жүрек галактикасы” (1991) деген фантастикалык гүррин, повесть хәм романлар китабы басылып шықты.

Ол 1986-жылы Ташкентге өткерилген Өзбекстан жас жазыушылар семинар — кеңесинин хәм Латвия республикасында өткерилген жас фантаст жазыушылардың пүткил аўкамлык семинар кеңесиниң катнасыушысы болды.

С. Исмайлов 1991-жылы Каракалпакстан Жаслар сыйлыгының лауреаты, 1993-жылы Каракалпакстан Республикасы Жокары Кеңесиниң “Хүрмет жарлыгы” менен сыйлықланған.

С. Исмайлов 1992-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Ишманова Зубайда

1949

Зубайда Ишманова—шайыр хэм жазыўшы.

3. Ишманова 1949-жылы Төрткүл қаласында туўылған. Ломоносов атындағы мектепти питкергеннен соң, ТашМУнин журналистика факультетине оқыўға кирип 1974-жылы питкерип шығады.

Мийнет жолын “Қарақалпақстан” баспасында киши редактор болып ислеўден баслаған, соңынан “Балалар хэм жас өспиримлер”, “Көркем әдебият”лар белиминиң баслығы болып ислейди.

Оның “Жаслығым сени жырлайман”, “Гүлдәсте”, “Нийет”, “Аспанда не бар”, “Не мазалы”, “Үйректің уясы”, “Ким сындырды”, “Алтын ғәзийне”, “Улбосынның ақ тутлары” поэзиялық хэм прозалық китаплары басылып шықты.

3. Ишманованың қосықлары өзбек, орыс, татар, башқурт, қазақ, түркмен тиллерине де аўдарылған. Өзбек шайырлары Зульфийаның, Ө. Хашимовтың, А. Пардаевтың, Х. Худайбердиеваның қосықлары хэм гүрриндерин қарақалпақ тилине аўдарған. Дүнья жүзилик әдебиятлардан Даниэл Дефонның “Робинзон Крузо”ны қарақалпақ тилине аўдарған.

Ол 1993-жылы Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң “Хүрмет жарлығы”, 1997-жылы “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” хұрметли атағының, 2002-жылы “Шухрат” медалының ийеси болды. 1999-жылы Қарақалпақстан Жазыўшылар аўқамының сыйлығын алды.

3. Ишманова 1998-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Камалов Қонысбай

1939-2001

Қонысбай Камалов — әдебиетші алым
хәм сыншы.

К. Камалов 1939-жылы 5-декабрьде Шымбай районындағы Тазажол ауылында тууылған.

Ол 1965-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын тамамлағаннан кейин сол жерде оқытыушы болып қалады. Соң Москва мәмлекетлик университетинин аспирантурасының теориялық курсынан өтеди (1968-71), “Әмиўдәрәя” журналында жуаплы хаткер, бас редактордың орынбасары болып ислејди (1971-79). 1979-жылдан бастап Қарақалпақ мәмлекетлик университетинин оқытыушысы, доценти, Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик пединститутының қарақалпақ филологиясы факультетинин деканы болып иследи.

К. Камалов 1975-жылы “Қарақалпақ повести” (жанрдың эволюциясы) деген темада кандидатлық, 1989-жылы “Қарақалпақ әдебиатында көркем методтың эволюциясы” деген темада докторлық диссертациясын жақлаған. Оған профессор илимий атағы берилген. Әдебиетші алым хәм сыншының “Қарақалпақ повести” (1978), “Кәрўан басы” (1979), “Қарақалпақ әдебиатының көркем методы” (1982), “Қарақалпақ әдебиатында көркем методтың эволюциясы” (1989), деген илимий мийнетлери хәм “Маржангүл” (1972) атлы гүррин хәм повестьлер топламы басылып шықты. Соның менен бирге ол “Қарақалпақ совет әдебиаты” (1984) деген жоқары оқыу орнына арналған сабақлық авторларының бири. К. Камалов М. Горький, Э. Хәменгуэй, Г. Маркестин бир қатар шығармаларын қарақалпақ тилине аударды.

К. Камалов “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәдениет хызметкери”, “Өзбекстан Республикасына мийнети сиңген халық билимлендириу хызметкери” Хүрметли атакларына ийе. Ол Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин хүрмет жарлығы менен сыйлықланған.

К. Камалов 1976-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Каримов Кеңесбай

1948

Кенесбай Каримов — шайыр.

К. Каримов 1948-жылы 27-августта Шымбай районундагы Шымбай хожалыгында тууылган.

Ол орта мектепти питкерип “Совет Каракалпакстаны” газетасында хабаршы (1967-68), әскерий хызметте (1968-70) болады. 1975-жылы Каракалпак мәмлекетлик пединститутын тамамлап, “Жас Ленинши” газетасында (1976-83), “Каракалпакстан” баспасында, телевидение хэм радио еситтириу комитетинде, “Әмиүдәрья” журналында, Каракалпакстан мәмлекетлик телерадио компаниясында жууаплы хызметлерде ислейди. Соңынан “Еркин Каракалпакстан” хэм “Вести Каракалпакстана” газетасының Бас редакторы болып иследи. 2011-жылдан Каракалпакстан Республикасы Жазыушылар Аўқамының баслыгы лаўазымында ислеп атыр.

Шайырдың дәслепки косыклары 60-жыллардың орталарында жәрияланды. Онын “Аралықлар” (1980), “Ўакыт минарасы” (1982), “Умытылған ярым ай” (1984), “Мениң терезелерим” (1985), “Аралдан келдим” (1985), “Көнлим мүлки” (2005) деген поэзиялык топламлары басылып шықты. К. Каримовтың балаларға арналған “Алтын теңге”, “Арық мерген” пьесалары жас тамашагөйлер театрының сахнасында қойылды.

Ол А.С. Пушкиннің, А. Блоктың, Саадийдің шығармаларын каракалпак тилине аударды.

К. Каримов Каракалпакстан Республикасы Жоқарғы Кенесинин Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған. «Каракалпакстан Республикасына мийнети сиңген журналист», Каракалпакстан Республикасы Жоқарғы Кенесинин депутаты.

К. Каримов 1983-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Керимов Дәўлетмурат 1963

Дәўлетмурат Керимов 1963-жылы 22-апрельде Төрткүл районы А. Адакаев фермер хожалыгында тууылды. 1970-1980-жыллары орта мектепти питкергеннен соң, 1981-1986-жылларда Ташкент Суў хәм аўылхожалыгын механизацияластыруў институтында оқыйды. Мийнет жолын 1986-жылы трестюг, “ККВС” ға қараслы ПМК-30 да бөлим механиги болып ислеўден баслайды. 1990-1996-жылларда усы трестке қараслы УПТК-4 те директордың орынбасары, 1997-2003-жылларда “Бо-стан” фермер хожалыгы баслығы, 2003-жылдан баслап Төрткүл районы Қорғануў ислери бөлимінде иследи.

Д. Керимов аўдарма менен шуғылланады. Оның аўдарма-сында хәм авторлығында “Хадис” (1991), “Мухаммед Пайғамбар” (1992), “Ийса Пайғамбар” (1993), “Муўса Пайғамбар” (1994), “Будда” (1994), “Куръани-қарим” (1995), “Гизлин дурдоналар” (1997), “Мажлислар дурдонаси” (1999), “Қурани-кәрим” (екинши мәрте, 2000), “Қурани-кәрим” (үшинши мәрте, 2002) китаплары баспадан шығарылды.

Ол 1994-жылы дүнья түркменлериниң үшинши халық-аралық конференциясына делегат, 1995-жылы дүнья түркий халықларының үшинши халықаралық поэзия фестивалына қатнасып, диплом менен сыйлықланады. 1996-жылы дүнья түркменлерниң төртинши халықаралық конференциясына қатнасып, Түркменстан Президенти қарары менен “Ватанға севгиси учун” медалын алады. 2002-жылы Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң “Хүрмет жарлығы” менен сыйлықланды.

Кожуров Орынбек

1910-1954

Орынбек Кожуров— шебер дилмаш, белгили филолог.

О. Кожуров 1910-жылы Төрткүл қаласында тууылған. 1930-жылы Ташкент Политехникумын тамамлап, 1932-жылға шекем суу хожалығы тарауында ислейди. 1932-жылдан “Қызыл Қарақалпақстан” газетасында аудармашы, жууағлы хаткер болуу менен бирге қарақалпақ ауызеки әдебиятын жыйнауға белсене қатнасады, 1945-47-жыллары Илим изертлеу институтында қарақалпақ фольклоры секторын басқарады. 1947-49-жыллары “Қызыл Қарақалпақстан” газетасының бас редакторы, 1949-жылдан өмириниң ақырына шекем Қарақалпақ мәмлекетлик баспасының социаллык-экономикалык бөлиминиң баслығы болды. О.Кожуров Л.Толстойдың “Хажымурат”, А.Толстойдың “Ғәлле”, М.Горькийдиң “Изергиль кемпир”, “Сунқар хакқында жыр”, “Дауылпаз хакқында жыр”, Вишневскийдиң “Биринши атлы” шығармаларын қарақалпақ тилине аударып бастырган. О.Кожуров 1947-жылы Москвада биринши рет басылып шыққан “Русша-Қарақалпақша сөзлик”ти дүзиушилердиң бири. 1938-1939-жыллары “Қарақалпақстан әдебияты хәм искусствосы” журналында О.Кожуровтың Қ. Айымбетов пенен биргеликте жыйнаған хәм изертлеген қарақалпақ әдебиятына тийисли материаллары “Қарақалпақ әдебиятының түрлери” деген ат пенен басылып шықты. О. Кожуров “Қырк қыз” дәстанын рус тилине биринши сөзбе-сөз аударды.

Оның шығармаларының айрымлары “Шығармалар” деген ат пенен 1990-жылы басылды. О. Кожуров Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған, Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң депутаты болып сайланды.

О. Кожуров 1939-жылдан Жазушылар аўқамының ағзасы.

Көбентаев Әлибек

1950-2007

Әлибек Көбентаев — жазыушы.

Ә. Көбентаев 1950- жылы 13- июльде Нөкис қаласында тууылды.

Орта мектепти питкергеннен соң, Хожели педагогикалық училищесин питкерип шығады.

Мийнет жолын М. Горький атындағы орта мектепте жаслар аўқамының баслығы болып ислеуден баслады. 1973-83-жыллары Таганрог педагогикалық институтын тамамлайды.

1982-жылдан Нөкис педагогикалық колледжинде мұғаллим болып иследи.

Ә. Көбентаевтың “Нурлы жағыс” (1992), “Алағадалы кеше” (1993), “Көргенли перзент” (1993) атлы прозалық шығармалары менен “Пән хәптеликлерин өткеріу” (1993), “Оқыушы- практикантларға еслетпе” (1993) методикалық қолланбалары кітап болып шықты.

Ә.Көбентаев 1995-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Қабулов Толыбай

1939-2006

Толыбай Қабулов — шайыр.

Т.Қабулов 1939-жылы 10-майда Қараөзек районының Қарабуға ауылында, дийқан шаңарағында тууылған.

Ол Нөкис ауылхожалық техникумын, Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын питкерип, “Қарақалпақстан” баспасының бөлим баслығы, бас редактордың орынбасары, Республика Жазыушылар аўқамының жуўаплы хаткери, “Әмиўдәрья” журналының бас редакторы, Қарақалпақстан Республикасы Мәлимлеме агентлигинде аға редактор болып хызмет етти.

Т.Қабуловтың баспадан “Қара буға” (1964), “Ашығынман” (1968), “Дийдар” (1972), “Пәтулла зор” (1974), “Сен тууылған ақшамы”, (1981), “Я влюблен” (1985), “Сен мени қутлықла” (1989), “Капель” (1991), Пәндиў-нәсият (1995) атлы топмалары басылып шықты.

Ол В.Гогольдың “Тарас Бульба”, А.Чеховтың “Гүрринлери”н, С.Михалковтың “Алтын қышлак” атлы белгили шығармаларын хәм тағы басқа тууысқан халықлар әдебиятының дәрәтпелерин қарақалпақ тилине аударған.

Шайырдың қосықлары да тууысқан халықлар тиллеринде басылған.

Ол “Қарақалпақстан халық шайыры” хұрметли атағына ийе болды.

Т.Қабулов 1976-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Қайыпбергенов Төлепберген

1929-2010

Төлепберген Қайыпбергенов — хәзирги карақалпақ прозасының ири ўәкиллериниң бири, үлкен романист, карақалпақлар тарийхының жылнамашысы.

Т.Қайыпбергенов 1929-жылы 7-майда Кегейли районында хәзирги Нөкис районының аймағындағы Шортанбай аўылында туўылған. Ол Хожелидеги педучилищени питкерип (1950), аўыллык мектепте муғаллим болып ислеиди. Карақалпақ мәмлекетлик пединститутының рус тили хәм әдебияты факультетин тамамлап (1955), “Әмиўдәрья” журналында әдебий хызметкер, радио еситтириў комитетинде редактор, Жазыўшылар аўкамында жуўаплы хаткер, “Жас Ленинши” газетасының редакторы (1959-64), сонынан “Қарақалпақстан” баспасының директоры, “Совет Қарақалпақстаны” газетасының редакторы лаўазымларын атқарды. Буннан кейинги жыллары ол Қарақалпақстан телевидениеси хәм радио еситтириў Комитетинде редактор, Қарақалпақстан баспа сөз Комитети баслығының орынбасары (1967-80) хызметлерин атқарды. Т.Қайыпбергенов 1980-жылдан өмириниң ақырына шекем Қарақалпақстан Жазыўшылар аўкамының баслығы болып ислеиди.

Жазыўшы “Қарақалпақ кызы” романы ушын Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығының, “Муғаллимге рахмет” повести ушын Ўзбекстан Республикасы Хамза атындағы мәмлекетлик сыйлығының, “Қарақалпақ дәстаны” трилогиясы ушын бурынғы аўкам мәмлекетлик сыйлығының лауреатлары болды, ол соның менен бирге бурынғы аўкам Жазыўшыларының, ВЦСПС, “Правда” газетасы, “Крестьянка” журналы, “Қарақалпақнама” роман-эссеси ушын Махмуд Кашқарий атындағы Халықаралық сый-

лык, “О дуньядағы атама хатлар” дөрөтпеси ушын М. Шолохов атындағы сыйлыктың лауреаты болды.

Жазыўшы бир неше мәртебе Қарақалпақстан Республикасы халық депутаты болып сайланды. Т.Қайыпбергенов депутат сыпатында Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңеси ПрезидиумыБаслығының штаттан тыс орынбасары (1986-1990) болып иследи.

1989-жылы бурынғы аўқамның халық депутаты болып сайланды. Ол Хұрмет белгиси ордени, Өзбекстан Республикасының Дослык ордени (1994), Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңеслеринин Хұрмет жарлықларын, айрым сырт еллердин де сыйлықларын алды.

Т.Қайыпбергенов “Өзбекстан (1993) хәм Қарақалпақстан халық жазыўшысы” (1974), “Өзбекстан Қахарманы” (2003) деген хұрметли атақларға ийе.

Ол баска да бир қатар жәмийетлик жумыслар менен бирге Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығы Комитетин басқарды.

Жазыўшының шығармалары 50-жыллардын орталарынан баслап жәрияланған. Оның дөрөтпелери өзбек, казак, рус, эстон, молдаван, кырғыз, украин, татар, түркмен хәм баска да тиллерге аўдарылып басылған.

Т.Қайыпбергеновтың қарақалпақ тилинде басылған китаплары: “Секретарь” (1956), “Муғаллимге рахмет” (1959), “Соңғы хұжим” (1960), “Блокнот сөйлейди” (1961), “Суўык тамшы” (1964) “Уйқысыз түнлер” (1965), “Қарақалпақ қызы” (1960,1966), “Маманбий әпсанасы” (1968), “Бахытсызлар” (1971), “Түсиниксизлер” (1976), “Шығармаларының бес томлығы” (1979,1980), “Қарақалпақ дәстаны” (1-т, 1979), “Қарақалпақ дәстаны” (2-т, 1979), “Қарақалпақ дәстаны” (3-т, 1979), “Қарақалпақ қызы” (4-т, 1980), “Соңғы хұжим” (5-т, 1980), соңғы жыллары “Қарақалпақнама” (1985), “Көздин карашығы” (1986), “Из юрты в мир” (1987), “Фамилия” (1988), “Сколько имен у бога” (1990), “Тәнхә өзине мәлим сыр” (1992), “О дуньядағы атама хатлар” (1992). “Қарақалпақпан, тәўекелшимен” (2003), “Кәлбимнің камусы” (2008) китаплары басылып шықты.

Т. Қайыпбергенов баска тиллерде “Секретарь” (өзбекше, 1959), “Уқитувчига рахмат” (өзбекше, 1963), “Повестылер” (өзбекше,1978), “Соңғы хұжим” (өзбекше, 1970), “Последний бой” (Т,

1970), “Маманбий афсонаси” (өзбекше, 1973, 1982), “Түсиник-сизлер” (өзбекше, 1983, 1978), “Қарақалпақнама” (өзбекше 1990), рус хәм басқа тиллерде шыққан дәретпелери “Секретарь” (М, 1975, 1985), “Муғаллимге рахмет”, (Таллин, 1965(эст), М., 1966, М., 1978 Т., 1979, Кишинев, 1981 (молд.), Алма ата, 1983), “Сонғы хұжим” (М, 1989), “Қарақалпақ қызы” (М, 1968, 1971, 1989, Киев, 1977 (укр.)), “Суўық тамшы” (1969, М, 1978; 1990, Ашхабат, 1983 (турк)), “Маманбий әпсанасы” (М, 1979, 1985, 1989, Бишкек, 1992), “Бахытсызлар” (1982, 1985, 1989), “Түсиниксизлер” (М, 1983, 1985, 1989), “Қарақалпақнама” (М, 1989, 1991, Алма-Ата 1988), “Көздин қарашығы” (Т, 1984, М., 1986, 1989), “Бахытсызлар” (өзбекше, 1975), “Гумроқлар” (өзбекше, 1978), “Қарақалпақ дәстаны” (өзбекше, 1-том, 1982, 2-том, 1982, 3-том, 1983), “Дочь қарақалпака” (1977), “Дастан о қарақалпаках” (1-3 том, 1979, 1982) хәм тағы басқа китаплары басылды.

Жазыўшы 1990-жылы Меккеге сапар шегип, бириншилер қатарында бурынғы аўқам жазыўшылары арасында хажы болып қайтты.

Буннан тысқары ол мәмлекетлик делегация ағзасы сыпатында Америка, Япония, Туркия, Монголия, Вьетнам, Венгрия, Хиндстанға барды, Нью-Йорк, Токио, Стамбул, Дели, Москва хәм тағы басқа қалаларда хәзирги Арал, елимиздин тәғдири туўралы бир неше рет халық аралық бас қоспаларда шығып сөйледи, дүньялық баспа сөзде материаллар жәриялады.

Сондай-ақ Сирия, Хиндстан мәмлекетлерине барғанда бурынғы аўқам жазыўшыларынын делегацияларына, Әрмения хәм Туркменстан Жазыўшыларынын съездлерине, Өзбекстан жазыўшыларының делегациясына басшылық етти.

Т.Қайыпбергенов 1957-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Қайыпназаров Байнияз

1916-2001

Байнияз Қайыпназаров — белгили шайыр.

Б. Қайыпназаров 1916-жылы 25-августта Шымбай районында тууылған.

1939-жылы Төрткүлдеги мұғаллимлер институтын питек-рип, өз аўылында мұғаллим болады (1939-1941). Екинши жәхән урысынын басланыўы менен фронтка атланады (1941-1944), жарақатланыўына байланыслы фронттан қайтқан Б.Қайыпназаров мұғаллимшилик жумысын даўам етти (1944-1946). Ол Жазыўшылар аўқамында мәсләхәтши (1946-1947), радиоситтириў Комитетинде (1947-1948), мәмлекетлик баспада (1948-1951) редактор болып ислеген.

Б. Қайыпназаров 1951-1956- жыллары Москвадағы М.Горький атындағы әдебият институтында оқыды. Ал, 1956-1958-жыллары “Әмиўдәрья” журналының бас редакторы, Жазыўшылар аўқамында мәсләхәтши (1958-1963), “Әмиўдәрья” журналында бөлим баслығы, 1967-жылдан хұрметли демалысқа шыққанға шекем (1986) “Қарақалпақстан” баспасында аға редактор болды.

Шайырдың дәслепки қосықлары 30-жыллардың орталарында жарыққа шықты.

Оның “Қосықлар”(1940), “Халыққа хызмет қыламан” (1947), “Алтын гүз”(1959), “Қуўаныш қосықлары”(1950), “Бозжап бойында”(1955), “Көк емен”(1956), “Қызыл гүл” (1958), “Сүй достым”(1962), “Мениң Ұтаным”(1956), “Мениң бахтым”(1968), “Еки аяз”(1970), “Нәрўан”(1972), “Гүлдәсте” (1981), “Мен сениң бир шақанман” (1977) сыяқлы топламлары жәрияланған. Сонынан “Таңламалы шығармалары” (1981), 1985-жылы поэма-лар топلامы хәм балаларға арналған “Жарлы адам хәм гар-ғалар патшасы” китабы басылып шықты.

Б. Қайыпназаров туұысқан халықлар поэзиясынан Твардовскийдин “Василий Теркин”, Ш.Рашидовтың “Кашмир қосығы” поэмаларын, сондай-ақ, Лермонтов, Мицкеевич, Ян Райнис, Шевченколардың қосықларын аударыўға қатнасты.

Б. Қайыпназаров биринши дәрежели “Ұатандарлық урыс ордени” хәм медальлары және Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

Ол “Қарақалпақстан халық шайыры” (1976) “Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығынын лауреаты” (1984) хұрметли атақларына ийе еди.

Б. Қайыпназаров 1939-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Қайыпов Мәмбеталы

1944-2009

Мәмбеталы Қайыпов — жазыушы.

М. Қайыпов 1944-жылы 20-апрельде Қанлыкөл районында тууылған.

Ол 1963-жылы Хожелидеги муғаллимлер таярлайтуғын бир жыллык курсты питкерип муғаллим болып ислейди.

1967-68-жыллары “Жас Ленинши” газетасында, 1968-73-жыллары “Жеткиншек” газетасында ислейди. М. Қайыпов сонынан “Өзбеккинохроникада” (1973-76), “Қарақалпақстан” баспасында (1976-81) иследи.

М. Қайыпов Қарақалпақ мәмлекетлик педагогикалык институтын оқып питкерген.

Жазыушының “Ушырасыу” (1976), “144-бийикликте” (1977), “Теңиз күшиги” (1984) деген повесть хәм гүрринлер топламлары хәм “Қара чемодан” (1980) атлы романы басылып шықты.

Оның “Ушырасыу” повести (1979) хәм “Қара чемодан” романы рус тилинде жарық көрди.

М.Қайыпов 1977-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Қайыпов Әбдікәдір

1963

Әбдікәдір Қайыпов 1963-жылы 5-февральда Қанлыкөл районының хәзирги Қуламет жырау атындағы дийқан-фермер хожалығында тууылған.

Орта мектепти питкергеннен 1984-жылға шекем қурылыс мәкемесинде жұмышы, 1984-87-жыллары шофер болып иследи.

Ол 1989-жылы Нәкис мәмлекетлик университетиниң филология факультетин сырттан оқып питкереди.

Хәзирги ўақытта Қарақалпақстан Республикасы Ескек есиў федерациясының директоры лаўазымында ислеп атыр.

Ә.Қайыповтың “Жоражан” (2000) қосықлар китапшасы, “Дәслепки саўға” (2001) атамасында прозалық шығармалары, “Тири жетим” (2002) повести хәм Бахадыр Қайыпов пенен авторлықта “Қарақалпақ бокси” (2002) атамасындағы публицистикалық шығармалар жыйнағы, С. Жәниев пенен авторлықта “Бабалар ескегине садақ мектеп” (2008) атамасындағы китабы басылып шықты.

2001-2002 жыллары “Ең жақсы спорт журналисти” номинациялардың жеңимпазы.

Ә. Қайыпов 2002-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Қарабаев Марат

1934

Марат Қарабаев — шайыр.

М. Қарабаев 1934-жылы 22-мартта Төрткүл қаласында тууылған. Ол Нөкіс медициналық училищесін питкергеннен соң 1966-73-жыллары Мойнақта, Нөкісте медициналық мәкемелерде ісledi. 1973-79-жыллары “Жеткіншек” газетасында бөлім баслығы, 1979-83-жылларда “Қарақалпақстан” баспасында көркем әдебиеттер бөлімін басқарды, сонынан Қарақалпақстан Жазыушылар аўқамында көркем әдебиетті нәсиятлау бюросында ісledi. Ол Қарақалпақ мәмлекетлік пединститутын тамамлаған.

М. Қарабаевтың 1962-жылы “Гүлзар”, 1968-жылы “Гүмис шықлар”, 1970-жылы “Менің биринши достым”, 1976-жылы “Толған ай”, 1979-жылы “Апрель шууағы”, 1982-жылы “Алтын босаға”, 1973-жылы “Семсер” атлы қосықтар хәм поэмалар топламлары хәм “Қара торғай” прозалық кітабы басылып шықты. Абдурахман-аль Хамисийдің “Гагарин менің қаламда” (1965), М. Гвеннің “Гүрринлер” ин (1969), А. Бартоның “Сенің байрамың” (1969), К. Чуковскийдің “Мойдодыр” (1971), Рудакийдің “Ғәззел хәм рубайыларың” (1976), П. Неруданың “Қашкын” (1978), М. Қанааттың “Сталинград сазасы” (1980), Шекспирдің “Сонетлер” ин (1981) қарақалпақ тилине аударды. М. Қарабаевтың бир қанша аудармалары “Жүректен жүрекке” (1983) деген ат пенен де өз алдына топлам болып басылды.

М. Қарабаев 1977-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Қасымов Дәўлетияр

1904-1973

Дәўлетияр Қасымов—белгили халық шайырларының бири. Д. Қасымов 1904-жылы Мойнак районындағы Ақбөгет деген жерде тууылған.

Ол аўыл хожалық жумысларында ислеп жүрип шайыршылық пенен шуғыланады, шайырдың дәслепки қосықлары жигирмаланшы жыллардың ақырында жазылады.

Халық шайырының дәслепки шығармасы 1938-жылы “Қарақалпақстан әдебияты хәм искусствосы” журналында жәрияланды.

Мине, усы жыллардан баслап оның дәрәтпелери жергиликли баспа сөз бетлеринде жийи-жийи жәриялана баслады.

Шайырдың “Қосықлар” (1956), “Мийрас” (1971) деген топламлары басылып шықты.

Халық шайыры Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кенесиниң Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланды.

Д. Қасымов 1939-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Қасымова Мәрьям

1917-1976

Мәрьям Қасымова — шайыр хәм жазыўшы.

М. Қасымова 1917-жылы Хожели қаласында туўылған.

Ол дәслеп Хожелидеги педучилищени (1935), соңынан Төргүлдеги муғаллимлер институтын питкергеннен сон (1940) муғаллим болып ислейди.

1945-жылдан баслап “Қызыл Қарақалпақстан” газета-сында әдебий хызметкер, 1949-56-жыллары “Қарақалпақстан” баспасында редактор, 1956-59-жыллары Өзбекстан Телеграф агентлигинде редактор, Қарақалпақстан мәденият министрлигинде бөлим баслық (1959-62), “Әмиўдәрәя” журналында әдебий хызметкер (1962-65), ал соңғы жыллары өмиринин ақырына шекем баспа сөз таркатыў орынларында жумыс иследи.

Жазыўшының “Қосықлар” (1955), “Қарақалпақ қызлары” (1957), “Қурылысшы” (1959) деген топламлары басылып шықты.

Ол А. Мухтардың “Апалы-синдилер” (1976) романын, М. Пришвиннің гүрринлерин қарақалпақ тилине аўдарды.

М. Қасымова Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлықлары менен сыйлықланды.

М. Қасымова 1957-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Қәли́мбетов Баекеш

1934

Баекеш Қәли́мбетов — әдебиат изертлеушиси.

Б. Қәли́мбетов 1934-жылы 21-декабрьде Кегейли районының Халқабат аймағында туылған. Ол орта мектепти титкергеннен соң, мийнет жолын Нөкис полиграфкомбинатында хәрип терийуши хызметинен баслаған.

Б. Қәли́мбетовтың биринши макаласы 1950-жылы “Қызыл Қарақалпақстан” газетасында хәрияланған. 1951-55-жыллары Нөкис мәмлекетлик педагогикалык институтының карақалпақ тили хәм әдебияты факультетинде окыйды. 1975-жылдан баслап хәзирги күнге шекем Өзбекстан Республикасы Илимлер Академиясы Қарақалпақстан бөлими Н. Дәўқараев атындағы Тил хәм әдебиат институтында үлкен илимий хызметкер болып ислеп атыр.

Б. Қәли́мбетов 1982-жылы “Әжинияз лирикасы” деген темада кандидатлык диссертациясын жақлады. Ол “Лирика Ажинияза” (1991), “ХІХ әсирдин акыры ХХ әсирдин басындағы карақалпақ әдебиятында реализмнің раўажланыуы” (2005) илимий китаплары хәм улыўма орта билим берий мектеплериниң 2,3,4,-класслары ушын окыу китапларының авторларының бири.

Б. Қәли́мбетов дунья халықлары әдебиятынан “Татар халық ертеклери”н, орыс фантаст жазыушысы А.А. Беляевтың “Профессор Дуэлдин басы” романын карақалпақ тилине аударған. Классик шайыр Әжинияздын “Бир пәрий” (1993) китабын баспадан шығарды.

Б. Қәли́мбетов Журналистлер аўқамының хәм 1995-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Қожықбаев Әдилбай

1934-2005

Әдилбай Қожықбаев — әдебиет изертлеушісі.

Ә. Қожықбаев 1934-жылы 18-январда Қоңырат районының Соркөл ауылында тууылған.

Ол 1955-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын питкерип мектепте муғаллим, мектеп директоры (1955-61), сонынан “Әмиўдәрья” журналында әдебий хызметкер, телевидение хәм радио еситтириў комитетинде редактор (1962-64), пединститутта оқытыўшы (1964-68), Н. Дәўкараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебиет институтында илимий хызметкер, “Қарақалпақстан” баспасында көркем әдебиет бөлиминин баслығы, сол баспаның бас редакторы болып ислейди.

Ол 1972-жылы “Қарақалпақ романында конфликт хәм қахарман” деген темада филология илимлериниң кандидаты деген илимий дәрежени алыў ушын диссертация жақлады.

Әдебиетшының “Қарақалпақ романы” (1977), “Тарийхий косықлар” (1980) деген мийнетлери басылып шықты. Сонын менен бирге ол “Қарақалпақ фольклоры тарийхының очерк лери” (1977) деген китаптың авторларының бири.

Ә. Қожықбаев Ж. Шәриповтың “Хорезм” романын, С. Зуннунова, Д. Юлтый, В. Солоухинниң повестьлерин қарақалпақ тилине аударған.

Ә. Қожықбаев 1982-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Қудабаев Абдулқасым

1952-2006

Абдулқасым Қудабаев — жазыушы.

А. Қудабаев 1952- жылы 15-апрельде Шымбай районының “Май” ауылында тууылды.

Орта мектепти питкергеннен соң Шымбай газ мәкемесінде, пахта тазалау заводында слесарь болып иследи.

1970-75-жыллары Қарақалпақ мәмлекетлик педагогикалык институтының тарийх-филология факультетинде оқыйды.

Мийнет жолып 1975-жылдан Шымбай районындағы кешки мектепте муғаллим болып ислеуден баслайды.

1975-77-жыллары әскерий хызметте болады.

1977-жылдан өмириниң ақырына шекем Шымбай экономикалык колледжинде муғаллим болып ислеиди.

А. Қудабаевтың “Апа үйге қайтайық”, “Көпир үстинде”, “Ай толыскан ақшам еди”, “Ала тайыншақ”, “Тырналар киятыр”, “Мәрдикар”, “Соңғы өтиниш”, “Жасау бахты”, “Жумка” атлы прозалық шығармалары китап болып шықты.

А. Қудабаев 1998-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Қошқаров Янгибай

1958

Янгибай Қошқаров 1958-жылы 8-ноябрь-де Беруний районының Саркоп аўылында туўылды.

Ол 1976-жылы орта мектепти тамамлап, Ташкент аграр университетинин агрохимия хэм топырактаныў факультетине оқыўға киреди. Мийнет жолын 1979-жылы Елликкала районы (хәзирги “Давр күзгуси”) газетасында жумыс ислеўден баслайды, соңынан Беруний районы газетасында белим баслығы, 1991-1992-жылларда Халық депутатлары Елликкала районлық кенесинде үлкен референт, 1991-1995-жылларда Бостан қалалық Кеңеси баслығының орынбасары болып сайланады.

Я. Қошқаров Мирзо Улугбек атындағы Өзбекстан Миллий университетинин журналистика факультетин питкергеннен сон “Туркистон” (1993-96), “Қишлоқ хаёти”(1996-99) газеталарының Қарақалпақстан Республикасы хэм Хорезм ўәлаяты бойынша хабаршысы, 1999-жылдан баслап “Халк сўзи”-“Народное слово” газетасының Қарақалпақстан Республикасы бойынша хабаршысы болып иследи. Хәзирги ўақытта “XXI аср” газетасының хабаршысы болып ислейди.

Я. Қошқаровтың дәслепки қосығы 1978-жылы “Туркистон” газетасында басылған. Оның “Ёшлик баёзи” хэм “Ёшлик” (1980) альманахында қосықлары басылды, “Асрларнинг армони” (2002), “Отажоннинг олтин сози” дәстаны (2004), “Қоңыратнома” (2006) дәстаны хэм “Оролбўйи азаматлари”, “Юз фидойи киссаси”, “Аллома авлодлари”, “Элликкала қахарманлари” атлы оннан артық публистикалық китаплары басылып шықты. Сондай-ақ, “Элик наво” тўплами, “Ақчақўл илхомлари” альманахи оның редакторлаўында шығарылды. Оған 2001-жылы “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген журналист” атағы берилди.

Я.Қошқаров 1999-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Қурбанбаев Исмайыл

1929-2008

Исмайыл Қурбанбаев — шайыр, жазыушы хәм илимпаз.

И. Қурбанбаев 1929-жылы 22-октябрьде Шымбай районында тууылған.

1947-жылы Шымбай педагогикалык училищесин, сонынан Карақалпак мәмлекетлик педагогикалык институтын питкереди хәм сол институтта оқытыушы болып қалады (1951-1953). 1954-1956-жыллары “Жас Ленинши” газетасында бөлим баслығы, 1956-1957-жыллары Кенес районлық жаслар аўқамының биринши секретары, ал 1957-1962-жыллары қайтадан “Жас Ленинши” газетасында бөлим баслык болып ислейди.

И.Қурбанбаев 1962-1964-жыллары Москвадағы Жоқары партия мектебиниң тыңлаушысы, областьлык партия комитетиниң инструкторы (1964-1966), “Әмиўдәрья” журналының бас редакторы (1966-1971), 1974-1979-жыллары “Совет Қарақалпақстаны” газетасының жуўаплы хаткери, Н.Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебият институтында илимий хызметкер болды (1971-1974).

Ол 1971-жылы “Қарақалпак балалар әдебиятының қәлиплесиўи хәм раўажланыўы” деген темада кандидатлык диссертациясын жақлады.

1979-1982-жыллары Қарақалпақстан Республикасы Министрлер Кеңеси жанындағы баспа сөзде мәмлекетлик сыр сақлау бөлиминиң баслығы болды. Ал, 1982-жылдан 1988-жыллар аралығында “Қарақалпақстан” баспасында бөлим баслығы, 1988-1991-жылларда баспаның директоры лаўазымында, сонынан Жазыушылар аўқамы жанындағы Әдебиятты нәсиятлау бюросында ислейди.

И.Қурбанбаевтың 20 дан аслам китабы басылған. Солардың ишинде “Жоллар” кәсіпқлар тоғламы, “Исеним” «Алтын

масак» романлары, “Мискин ўақиялары” повестьлер, гүрринлери, “Қарақалпақ балалар әдебияты тарийхының очерклері”(1974), «Қарақалпақ балалар әдебияты» (1988) сыяклы мийнетлери бар.

И.Қурбанбаев “Қарақалпақстан халық жазыўшысы”, “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” деген хұрметли атакларға ийе, ол Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Хұрмет жарлыклары менен сыйлықланған.

И.Қурбанбаев 1967-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Қурбаниязов Сәрсен

1918-1942

Сәрсен Қурбаниязов — жаўынгер шайыр.

С. Қурбаниязов 1918-жылы Төрткүл районындағы жаңа Әмирабад аўылында туўылған.

Ол 1934-жылы Төрткүл педтехникумын питкерип, сонынан газета редакцияларында хәм Қарақалпақстан Жазыўшылар аўкамында жұмыс ислейди.

Шайыр 1942-жылы фронтқа атланады хәм сол жылы саўашта қахарманларша қайтыс болады.

Шайырдың дәслепки қосығы баспа сөзде 1933-жылы жәрияланған. Урыстан алдыңғы жыллары да оның қахарманлық руўхтағы қосықлары жергиликли баспа сөз бетлеринде жийи-жийи көринип турды, әсиресе, оның “Атлан, халқым!” деген қосығы көпшиликке кеннен мәлим болды.

Шайырдың “Бахытлы жаслық қосықлары” (1939), “Халқым, қолына қурал ал!” (1941), “Саза” (1990) поэзиялық топламлары басылып шықты.

С. Қурбаниязов 1939-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Қурамбаев Кәримбай

1942

Кәримбай Қурамбаев — әдебиетші хәм сыншы.

Ол тийкарынан туўысқан халықлар әдебиятының өз-ара байланыслары хәм тәсири мәселелери менен шуғыланады.

К.Қурамбаев 1942-жылы 10-ноябрьде Түркменстан Республикасы, Ташаўыз районының “Алтмыш” аўылында туўылған. 1965-жылы Ташкент мәмлекетлик университетиниң филология факультетин питкерип, 1965-1970-жыллары Ташаўыз районындағы 2-орта мектепте муғаллим, мектеп директорының орынбасары болып ислеген.

Кәримбай Қурамбаев 1970-1977-жыллары ӨзР. И.А, А.С.-Пушкин (Хәзирги Әлишер Науайы) атындағы Тил хәм әдебиет институтында дәслеп аспирант, соң сол институтта үлкен илимий хызметкер болған. Ол 1977-жылы ӨзР. И.А Президиумының арнаулы қарары хәм жолламасы менен Нөкис мәмлекетлик университетине өзбек тили хәм әдебияты кафедрасы доценти лаўазымына жумыска жиберилген. 1978-1985-жыллары филология факультети деканының оқыў ислери бойынша орынбасары, өзбек тили хәм әдебияты кафедрасының баслығы, 1991-2001- жыллары Нөкис мәмлекетлик педагогикалық институтының филология факультети деканы болып иследи. Хәзирги күни усы жерде профессор оқытыўшы болып ислейди.

Кәримбай Қурамбаев “Әдебиетлардың өз-ара тәсири хәм жазыўшы дәретиўшилигиниң өзгешелиги” деген темада кандидатлық (1972), “Миллий әдебиетлардың раўажланыўында баска әдебиетлар поэтикалық тәжирийбесиниң роли” (1992) деген темада докторлық диссертацияларын жақлады. Ол доцент (1981), профессор (1995) атақларына ийе.

Кәримбай Курамбаевтын “Хидир Деряев” (1977), “Өзбек-туркман адабий алоқалари” (1978), “Махтумкули шеърляти Ўзбекистонда” (1984), “Хамза хәм карақалпақ әдебий орталығы” (1989), “Кеўил-кеўилден суў ишер...” (1991), “Кўнгил бермиш сўзимга” (1992), “Взаимное обогащение литератур” (1993), “Ғафур Ғулом ва адабий алоқалар” (2006), “Адабий таъсирлан ижодий ўзига хосликка” (2007), “Таржимон ва таржима маъсулияти” (2007), “Адабий жараен, Ижод маъсулияти, Адабий алоқалар” (2009) деген китаплары Өзбекстан хәм Карақалпақстаннын баспаларында басылып шыққан.

К. Курамбаев Өзбекстан Республикасынын “Хүрмет жарлығы” (1994) хәм Өзбекстан Республикасы “Мустақиллығынын 10 жыллығы” (2001) нышаны менен сыйлықланған. Ол “Өзбекстан Республикасы халық билимлендириў ағласы” (1999).

К. Курамбаев 1995 жылдан Жазыўшылар аўкамынын ағзасы.

Юрий Леонтичев

1926-2006

Юрий Александрович Леонтичев — жазыўшы.

Ю.А. Леонтичев 1926-жылы 28-октябрде Ярославь областының Выбинский районында туўылған. 1933-жылдан баслап оның өмири Каракалпақстан менен тығыз байланыс-лы. Ол Төрткүлдеги орта мектепти питкереди, әскерий хыз-метте болады, 1954-жылы Каракалпақ мәмлекетлик педин-ститутын тамамлайды, Каракалпақстан билимлендириў ми-нистрлигинде инспектор (1954-56), областьлык партия ко-митетинде инструктор (1956-57), Мойнак районлык партия комитетиниң екинши секретары (1957-58), “Советская Ка-ракалпакия” газетасында редактордың орынбасары (1958-60), сонынан Москвадағы Жоқары партия мектебинде окый-ды (1960-62), областьлык партия комитетинде идеология бөли-ми баслығының орынбасары (1962), Нөкис қалалық партия комитетиниң екинши секретары (1962-63), “Советская Ка-ракалпакия” газетасының бас редакторының орынбасары, усы газетаның бас редакторы (1969-87) болып хызмет атқарады.

Жазыўшының шығармалары 50-жыллардың орталарынан баслап жарық көрди. Оның “Сәлем, мектеп” (1960), “Қуўаныш” (1961), “Олар қыршын кеткен еди” (1974), “Соңғы атыспа” (1979), “Галканың шынлығы” (1981), деген повесть хәм гүрринлер китаплары, еки китаптан ибарат “Адамларға ығбал инам ет” (1970-1976), “Шөлистаннын көз жасы” атлы ро-манлары басылып шықты. Оның дерлик барлық шығармала-ры каракалпақ тилине аўдарылған.

Ю. Леонтичев орден-медальлар хәм Өзбекстан Республи-касы Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлықлары менен сый-лықланған, Каракалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңеси-

не бир неше рет депутат болып сайланған, “Қарақалпақстан халық жазыушысы”, “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери”, “Адамларға ығбал инамет” романы ушын Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығының лауреаты болыуға еристи.

Ю.А. Леонтичев 1963 – жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Иван Майоров

1914-1970

Қарақалпақ әдебиятында өзінин аудармашылық жұмысы менен танылған жазыушы Иван Майоров Шымбай районында 1914-жылы туылған.

Дәслеп Шымбайдағы педтехникумды, кейин Москвадағы Медициналық институтты питкерип (1937), Қарақалпақстанға келеди хәм медицина саласында иследи (1937-43). 1943-45-жыллары екінши жәхән урысына қатнасғы.

1945-жылдан Қарақалпақстан Жазыушылар аўқамының жуўаплы хаткери; педагогикалық институтта оқытыушы, 1949-жылдан баслап биротала аўдарма менен шуғылланды.

Ол 150 ден аслам шығарманы қарақалпақ тилине аўдарды. Солардың ишинде Горькийдің “Ана” романы (1955), “Балалық” (И. Сағитов пенен бирге) (1959), “Адамлар арасында” (1959), Лермонтовтың “Бизиң заманымыздың қахарманы” (1940), Н. Островскийдің “Даўылдан туўылғандар”, “Полат қалай шынықты” (1940), И. С. Тургеневтың “Әкелер хәм балалар” (1974), Фадеевтың “Тас-талқан”, Чеховтың “Шийе бағы”, Л. Толстойдың “Кавказ тутқыны” шығармалары бар.

И. С. Майоров Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Иван Майоров 1940-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Мақсетов Қабыл

1929-2002

Қабыл Мақсетов — белгили фольклорист хәм әдебиятшы алым.

Қ.Мақсетов 1929-жылы 16-январьда Қанлыкөл районының аймағында тууылған. Ол дәслепп Хожелидеги педучилищени тамамлап бир қанша жыллар муғаллим болып ислеиди, Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын питкергеннен соң, сол жерде муғаллим, соңынан кафедра баслығы (1949-53), Москвадағы Шығыстануы институтының аспиранты (1954-57), Н.Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебият институтының аға илимий хызметкери, фольклор секторының баслығы (1957-63), усы институттың директоры лаўазымларында ислеиди (1963-85). Қ.Мақсетов 1985-жылдан өмириниң ақырына шекем Қарақалпақ мәмлекетлик университетиниң профессоры болып ислеиди.

Қ.Мақсетов 1958-жылы “Қарақалпақ қахарманлық эпосы “Қырк қыз” деген темада филология илимлериниң кандидаты, 1966-жылы “Қарақалпақ қахарманлық эпосының поэтикасы” деген темада филология илимлериниң докторы диссертацияларын жақлады.

Фольклорист хәм әдебиятшы алым қарақалпақ халқының әдебий мийрасларын жыйнау хәм жәриялауда көп мийнет етти. Алымның “Қарақалпақ қахарманлық эпосы”, “Қырық қыз” (1962), “Қарақалпақ қахарманлық эпосларының поэтикасы” (1965), “Қарақалпақ фольклорының эстетикасы” (1971), “Қарақалпақ жырау-баксылары” (1983), “Қарақалпақ эпосы”, “Курбанбай жырау репертуарындағы дәстанлардың көркемлик өзгешеликери” (1976), “Фольклор хәм әдебият” (1975), “Октябрьден тууылған әдебият” (1979), “Қарақалпақ әдебиятының тууысқан халықлар әде-

бияты менен байланыслары” (1987), “Қарақалпақ фольклористикасы” (1989), “Дәстанлар, жыраулар, баксылар” (1992), деген мийнетлери, сондай-ак, университет студентлери ушын “Қарақалпақ фольклоры” (А.Тәжимуратов пенен бирликте, 1979), “Қарақалпақ халқының көркем аўызеки дөретпелери” (1996) сабақлықларын хәм Академиялық лицей хәм кәсип-өнер колледжлери ушын “Қарақалпақ халқының көркем аўызеки дөретпелери” (Р.Мақсетова менен бирликте, 2002) сабақлығы басылып шықты. Соның менен бирге фольклорист “Қарақалпақ фольклоры тарийхының очерклери” (1977) деген китаптың авторларының бири, ол жигирма томлық қарақалпақ фольклорының үлгилерин баспаға таярлаўға тиккелей қатнасты хәм редакциясын басқарды.

К.Мақсетов Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген илим ғайраткери (1973), Өзбекстан Республикасына мийнети сиңген илим ғайраткери (1979) деген хұрметли атакларға ийе. Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығының лауреаты (1976), Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кенесиниң Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған.

К. Мақсетов 1971-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Маткаримова Дилноза

1986

Жас талант ийеси Дилноза Маткаримова 1986-жылы 6-февральда Хожели районунда тууылган.

2004-жылы райондагы 14-санлы орта мектепти тамамлаганнан соң, усы райондагы медицина колледжинде оқып билим алады.

2006-жылы ТашПМИ Нөкис филиалынын жокары хэмшийра иси факультетине оқыўға кирип, тамамлаганнан соң Хожели районундагы медициналык бирлеспесине караслы “Дослык” бөлиминде ислеп атыр.

Д. Маткаримованың “Мен уллы ел перзентимен” (2001), “Үмитлериме талпынып жасайман” (2001), “Қәлемимнен шашылган гәўхәрлар” (2004) китаплары басылып шыкты.

Ол 2003-жылы О. Худайшукуровты еске алыў күнине бағышлап өткерилген “Нафосат бұстоним маним” республика танлаўына, “Нафосат”, “Иқтидорли болалар” қурылтайларына қатнасып, Хүрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

Д. Маткаримова 2005-жылдан Жазыўшылар аўкамынын ағзасы.

Мәтякубов Айтбай

1909-1932

Айтбай Мәтякубов — карақалпақ әдебиятының дәслепки ўәкиллериниң бири.

Ол 1909-жылы Төрткүл қаласында туўылған.

1923-1924-жыллары сол қаладағы мектеп-интернатта тәрбияланады хәм 1930-жылы Төрткүл педагогикалық техникумын питкерип шығады.

Айтбай Мәтякубов автономиялы областьтағы дәслепки шөлкем - Қарақалпақстан Жазыўшылар шөлкемин дүзиўшилерден есапланады, өз ўақтында белгили орын ийелеген “Қызыл муғаллим” (1928) журналын шығарыўға қатнасты.

Айтбай Мәтякубовтың шығармалары оншелли көп емес, белгилелери: “14 жаста”, “Тоғыз мың бел”, “Қызыл Армия батырларына”, “Трактордың тулғасы” сыяқлы қосықлары бар.

Оның шығармалары 30-жыллары басылған топламларда орын алған, өз алдына кітап болып басылмаған.

Мәтякубова Гүлистан (Аннақличева Гүлистан)

1948

Г. Мәтякубова—шайыр хәм жазыўшы.

Ол 1948-жылы Төрткүл қаласында туўылған. Ташкент мәмлекетлик университетиниң журналистика факультетин питкерген. Болажақ шайыр дәслеп районлық газетада, Жаслар аўқамы жұмысларында ислейди, радио еситтириў комитетинде хызмет атқарады, 1981-жылдан баслап Төрткүл районлық газетасының жуўаплы хаткери, соң бас редакторы болады. Ол 1985-жылдан баслап Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң хатшысы, Жоқарғы Кеңестиң Комитет баслығы, Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңеси депутаты, Өзбекстан Республикасы Олий Мәжлисиниң Нызамшылық палатасы депутаты болды. Хәзирги ўақытта “Қарақалпақстан тонги” газетасының бас редакторы лаўазымында ислейди. Шайырдың “Бахт келтирган баҳор” (1982), “Хаяжоннинг етти ранги” (1983), “Нурли күнлер” (1984), “Ойдин остона” (1985), “Прекрасное чувство” (1987), “Севиб қолсин” (1991), “Жүрек пенен жүзбе-жүз” (1992), “Земля отцов” (1992), “Айтгин менга Түрткүл хақида” (1993), “Мен сен учун яшайман” (1995), “Интизорлик” (1995), “Жайхун жағасында өскен байтерек” (1996), “Дарға ботаётган күеш” (1998), “Излаганларим” (2000), “Ойбалдок” (2001), “Мухаббат юрти” (2003), “Қалб зураати” (2004), “Қайтмоқ учун кетмоқдаман” (2008) деген китаплары басылып шықты. Ол “Өзбекстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” (1983), Қарақалпақстан Республикасының Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығының лауреаты (1993), “Қарақалпақстан халық шайыры” (2002) болды.

Г. Мәтякубова 1984-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Мәтяқубова Назира

1968

Назира Мәтяқубова — шайыр хәм публицист.

Н. Мәтяқубова 1968-жылы 5-майда Төрткүл районында тууылған.

1986-1991-жыллары Өзбекстан Миллий университетинин журналистика факультетинде оқыйды.

Ол 1993-жылдан бери избе-из басылып шыққан “Кўзлари шахлогинам”, “Қалбим тўла саломдир”, “Ким учундир керакман” косықлар китапларының авторы.

Н. Мәтяқубова республикамызға белгили публицист сыпатында да жақыннан таныс. 1994-жылы шыққан “Ардокли оксокол” очерклер китабы менен республика баспа сөзинде бир қатар публицистикалық шығармалары басылып шықты.

Н. Мәтяқубова шайыр хәм публицист болыу менен бирге шебер шөлкемлестириўши сыпатында республикалық “Аму тонги” газетасының бас редакторы болып иследи хәм хаял-қызлардың “Гўлайым” хәптелигинин шөлкемлестириўшиси болып хызмет етти.

Ол хәзирги ўақытта Өзбекстан Республикасы Олий Мәжлисинин Нызамшылық палатасы депутаты болып ислеп атыр.

Назира Мәтяқубова 1995-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Мәжійтов Сейфулғабит

1869-1938

Сейфулғабит Мәжійтов — ХХ әсирдеги қарақалпақ әдебиятын баслаушылардың бири, шайыр, прозаик хәм драматург.

С.Мәжійтов 1869-жылы Қазан губерниясының Аршан районында тууылған. 1880-жылы оның үйи дәслеп Қазақстанның Ақтөбе областына көшип келеди, сонынан көп узамай Қарақалпақстанның Таллық деген жерине қоныс басады. Сол уақытта әдеуір сауаты бар Сейфулғабит Таллық волостының есап-санағын алып баратуғын хаткери болады (1884-89). Ол 1920-жыллары Қонырат районлық атқарыу комитетиниң хаткери, районлық халық билимлендириу бөлиминин баслығы (1921), бир канша жыллар “Еркин Қарақалпақ” газетасының жууаплы хаткери лауазымларында ислейди. Ол соңғы жыллары Қыпшақта суу хожалығы тарауында, 1934-жылы Төрткулде үлкетаныу музейинде де хызмет атқарады. 1938-жылы репрессияға ушырап қурбан болды. С.Мәжійтов поэзия тарауында өнимли жазған шайыр. Оның бир қатар шығармалары өзи дүзген “Әлипбе” (1925), “Оқыу китабы” (1925), “Егеделер сауаты” (1925), “Қарақалпақ әдебиятының жыйынтығы” (1928) хәм шайырдың өзиниң “Таңламалы шығармалары”нда (1965) орын алған. Соңғы жыллары шайырдың “Ата менен бала” (1970) деген гүрриндер топламы хәм “Шығармалары” (1993) қайта таярланып басылып шықты. С.Мәжійтов драматургия тарауында “Соңғы селтен” (1928), “Сабақ”, “Жигит болдык”, “Ерназар алакөз” (1927), “Бағдагүл” (1935), “Гүлим-Тайман” сыяқлы пьесаларын жазды. Жазыушының “Кулмурат”, “Он тоғыз”, “Сүйин хәм Сара” романлары қолжазба түринде қалып кеткен.

С.Мәжійтов 1924-жылы Хорезм Халық Республикасының “Қызыл байрақ” ордени менен сыйлықланған.

Мәжийтов Рахим

1903-1977

Рахим Мәжийтов — қарақалпақ әдебиятында белгилі дилмаш.

Ол 1903-жылы Қоңырат районында тууылған. Өзіннің мийнет жолын 1921-жылы мұғаллим болыудан бастады. 1923-25-жыллары Москвадағы Шығыс халықлары университетінде оқыды. Қоңыратта районлық партия комитетінде бөлім баслығы (1925-28), Орайлық Атқарыу комитетинин инструкторы (1929-34), Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы судынын хаткери (1935-40) болып иследи. Екинши жәхән урысына қатнасады хәм урыстан қайтқаннан соң “Қызыл Қарақалпақстан” газетасында иследи (1944-55). Өмиринин соңғы жыллары Өзбекстан Телеграф Агентлигинин Қарақалпақстан бөлімінде хызмет етти.

Ол көп ғана очерклер, пьесалар жазды. Онын “Қара жүреклер” (соң “Тазагүл” деп аталды) (1932-46), “Бизин ант” (1944) пьесалары театр сахналарында қойылды. Ол Б. Горбатовтың “Бойсынбағанлар” (1950), Крыловтың “Таңламалы тымсаллары” (1952), А.Гайдардың “Тимур хәм онын командасы” шығармаларын қарақалпақ тилине аударған.

Р. Мәжийтов Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикалары Жоқарғы Кеңесинин Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

Р. Мәжийтов 1935-жылдан Жазыушылар аўкамынын ағзасы.

Мәмбетов Камал

1940-2001

Камал Мәмбетов — әдебиетшы алым хәм жазыўшы. К. Мәмбетов 1940-жылы 14-майда Кегейли районындағы М. Жуманазаров атындағы ижара хожалығында туўылған. Ол 1963-жылы Ташкент мәмлекетлик университетин питкерип, “Совет Қарақалпақстаны” газетасында (1963-64), пединститутта оқытыўшы (1967-72), “Өзбеккинохроника” студиясының Қарақалпақстан бөлиминин директоры (1972-74), Қарақалпақстан телевидениеси хәм радио еситтириў комитети баслығынын орынбасары, Нөкис мәмлекетлик университетинин доценти, кафедра баслығы, факультет деканы (1976-86), усы оқыў орнынын ректоры (1986-88), “Хәзирги қарақалпақ әдебияты хәм әдебиет теориясы” кафедрасының баслығы ўазыпаларында ислеген. К. Мәмбетов 1969-жылы “Қарақалпақ жазба поэзиясында Шығыс классиклеринин дәстүри” деген темада филология илимлеринин кандидаты, 1984-жылы “Қарақалпақ әдебиятының пайда болыўы хәм кәлиплесиў дәреклери” деген темада докторлық диссертациясын жақлады. Оның “Гөжек” (1965), “Тырнарлар” (1975), “Бахтың болсын Арыўхан!” (1976), “Шақасында емес, тамырында” (1976), “Аўыл таңлары” (1977), “Көкшийел” (1977), “Имтихан” (1978), “Москвадан келген қыз” (1979), “Мен оны сүйер едим” (1982), “Мухаббат хәм әжел” (1995) сыяқты повестьлери жәрияланды. Ол прозаның көлемли саласында “Бозатаў” (1986), “Посқан ел” (1988), “Хўждан” (1991), “Туркстан” (1993) романларын дәретти. “Посқан ел” романы ушын жазыўшы Қарақалпақстан Республикасынын Бердак атындағы мәмлекетлик сыйлығынын лауреаты болды. Ол “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген илим ғайраткери”, “Қарақалпақстан халық жазыўшысы” деген хўрметли атақларға ийе болды. К. Мәмбетов Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин депутаты болып сайланды.

Ол 1982-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Мәмбетниязов Турдыбай

1933

Турдыбай Мәмбетниязов — әдебиат
изертлеушиси хәм сыншы.

Т.Мәмбетниязов 1933-жылы 25-майда Қараөзек районы-
ның “Бозатаў” аўылында туўылған. Ол 1949-жылы орта мек-
тепти тамамлап, 1953-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик педин-
ститутын питкереди, сонынан әскерий хызметте болады (1954-
57) бир неше жыллар аўылында муғаллим, мектеп директоры
(1957-59), Н. Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебиат ин-
ститутында ислеген. Ол 1962-65-жыллары Ташкентте аспиран-
турада оқыды. Т.Мәмбетниязов 1965-жылы “Хәзирги заман
қарақалпақ лирикасы” деген темада кандидатлык диссер-
тациясын жақлады. Әдебиатшының “Дәли Назбергеновтын
творчествосы” (1977), “Поэзия хакқында ойлар”(1985), “Қара-
қалпақ лирикасы” (1989), “Қарақалпақ балалар поэзиясы хәм
оның машқалалары” (1992), “Поэзия турмыс, гүрес хәм
талпыныў” (1993), “Жаңа қарақалпақ поэзиясы хәм дәўир та-
лабы” (1994), “Шайыр жолы” (2001) илимий китаплары хәм
балаларға арналған “Қарлығаш” (1981), “Ананың сөзин тың-
ламай” китаплары, және де жәмәәтлик авторлар менен бирге
“Қарақалпақ совет әдебиаты тарийхының очерклери” (1968),
“Қарақалпақ совет әдебиатында поэма жанрының раўажла-
ныўы” (1976), “Қарақалпақ әдебиаты тарийхы”(1981), “Ұатан
ушын гүрескен қосықлар” (Г. Есемуратов пенен бирге, 1990),
“ХХ әсирдеги қарақалпақ әдебиаты” (9-класслар ушын са-
баклық, З. Бекбергенова менен 2002,2006, 2010) монография-
лар менен сабақлықларды жазыўға белсене қатнасты. Т. Мәмбет-
ниязов Өзбекстан Республикасы Беруний атындағы мәмле-
кетлик сыйлығының лауреаты (1983), “Қарақалпақстан Рес-
публикасына мийнети синген мәдениат хызметкери” деген
хүрметли атаққа ийе.

Ол 1993-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Мәтмуратов Төлөпберген

1939-1984

Төлөпберген Мәтмуратов — лирик шайыр.

Т.Мәтмуратов 1939-жылы 1-сентябрьде Караөзек районунда тууылган. Ол 1963-жылы Ташкент мамлекеттик университетин титкерип, “Совет Каракалпакстаны”, “Жас Ленинши” газеталарында, телевидение хэм радио еситтириу Комитетинде иследи, 1969-жылдан баслап “Әмиүдәрья” журналында поэзия бәлиминин баслыгы, жууаплы хаткер, бас редактордың орынбасары лауазымларын аткарды.

Шайырдың шығармалары 60-жыллардан баслап жәрияланды. Онын “Ақ терек пе, көк терек” (1964), “Лирика” (1966), “Гөззаллык оянды” (1970), “Айсәнем” (1973), “Ашылысыу” (1977), “Жаксылык сарайы” (1986), “Арзыу шәмени” (1981), “Жулдызлар жанар” (1989) деген топламлары басылып шықты. Талантлы шайырдың еки топламы (1984, 1988) рус тилинде де жарык көрди.

Т.Мәтмуратов аударма тарауында А.С.Пушкин, М.Ю.Лермонтов, С.Есенин, В.Шекспир, Гёте тағы баскалардың шығармаларын каракалпак тилине аударды. Өлмес талант ийеси Каракалпакстан Республикасы Бердак атындағы мамлекетлик сыйлыгының лауреаты (1986) болды, ол “Өзбекстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” деген хұрметли атакка ийе еди хэм оған Каракалпакстан Республикасы Жаслар аўкамының сыйлыгы (1977) берилген.

Т. Мәтмуратов 1969-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Мәтсапаев

Минәж

1905-1977

Минәж Мәтсапаев — халык шайыры.

М. Мәтсапаев 1905-жылы Шымбай районындағы Пахта-абад аўылында туўылған.

Ол ата-анасынан жаслай жетим қалады хәм аўылда дийқаншылық пенен шуғылланған, кейин ала жәмәәт хожалығына ағза болып кирген.

1954-57-жыллары Кеңес районындағы газетада хызмет еткен.

Халык шайырының биринши қосығы 1936-жылы жарыққа шықты, ол аўыл арасында көпшиликке бақсы сыпатында да мәлим болды, көплеген дәстанларды атқарады.

Шайырдың “Қосықлар” (1959), “Аўыл әпсанасы” (1972) деген топламлары китап болып басылған.

М. Мәтсапаев 1939- жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Мәўленов Сәдирбай

1919-1942

Сәдирбай Мәўленов — карақалпақ әдебиятының үлгилерин жыйнаушы сыпатында мәлим.

С.Мәўленов 1919-жылы Тахтакөпир районында тууылған.

Ол ауылда басланғыш мектепте оқып, ауыл хожалығы тарауында ислеген, ал 1937-жылы “Жас Ленинши” газетасына жұмысқа орналасады, Жазыушылар аўкамында хызмет етеди, соңынан екінши жәхән урысы фронтына атланып, сол жақта қайтыс болады.

Ол өз аўыласы Шәмшет Хожаниязов пенен бирликте карақалпақ аўызеки әдебиятының үлгилерин тынымсыз жыйнады.

Жийен жырау, Күнхожа, Әжинияз, Бердак, Өтеш, Омар, Гүлмурат шайырлардың шығармаларын халық аўзынан жазып алды.

Мағлыұматларға карағанда, олар тек ғана 1939-жылдың өзінде халық аўзынан елиу мыңнан аслам қатардан ибарат болған фольклорлық хәм жазба әдебиятлық дәретпелерди жазып алған хәм оларды қолжазба қорына тапсырған, халықтың руўхый ғәзийнесине айландырған.

Мине, усундай мийнетлердин нәтийжесинде карақалпақ фольклоры хәм жазба әдебиятының нусқалары баспа сөз жүзинде дәслепки рет жәриялана баслады.

С.Мәўленов 1939-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Муратбаев Жубатқан

1939-2002

Жубатқан Муратбаев — жазыушы.

Ж.Муратбаев 1939-жылы 10-майда Қазақстанның Қызыл-Орда областынын Қармақшы районынын аймағында тууылған.

Ол Самарканд ауыл хожалығы институтын питкерип (1961), Бухаранын Тамды районында (1961-63), соңынан Шымбайдағы Октябрьдың 40 жыллығы совхозында, Тахтакөпирдеги “Москва” совхозында (1967-1968), Қарақалпақстан-ауыл хожалығы Министрлигинде ислеиди, Қаракөлшилик мәмлекетлик биопунктинин баслығы болады (1968-78), Қарақалпақстан Жазыушылар аўкамында әдебиатты нәсиятлау бюросын баскарады (1982-84).

Жазыушынын “Жесир” (1980), “Бахыт жолы” (1981), “Тан жулдызы” (1983), “Дығырык” (1990), “Шежиренин шыбығы” (1991), “Айталмай кетти” (1992), “Аккууға оқ дарымайды” (1993) деген повесть, гүрринлер хәм романлары басылып шықты. Онын бир қатар повестьлери қазақ тилинде де жәрияланған.

Ж.Муратбаев “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” хұрметли атағына ийе.

Ол Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған хәм Қарақалпақстан Жазыушылар аўкамы сыйлығынын лауреаты болыуға еристи.

Ж.Муратбаев 1982-жылдан Жазыушылар аўкамынын ағзасы.

Мусаев Нурман

1950-2006

Нурман Мусаев — шайыр хэм композитор.

Н. Мусаев 1950- жылы 14-октябрьде Коңырат районьнда туўылған. Орта мектепти питкергеннен соң, 1973- жылы Ташкент қаласындағы Низамий атындағы мәмлекетлик педагогикалык институтының музыка факультетин тамамлаған. Ол мийнет жолын Қарақалпақстан Республикасы Мәденият Министрлер баскармасында аға методист болып ислеўден баслады.

1976-жылы Қарақалпақстан Республикасы радиосында редактор, 1979-жылы Қарақалпақстан Республикасы Мәденият Министрлигинде бөлим баслығы, 1981-жылы Қарақалпақстан Республикасы халық дөрепелери Орайында баслықтың орынбасары, 1989-жылы Қарақалпақстан Республикасы ансамбллер бирлеспесиниң бас директоры, композиторлар аўкамының жанындағы үгит-нәсият орайының баслығы, 1996-жылы Қарақалпақстан Республикасы Телерадиокомпаниясында телевидение редакторы, 2003-жылы Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалык институтында кафедра баслығы болып иследи.

2000-жылы “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген көркем өнер ғайраткери” хұрметли атағы берилди.

Н. Мусаевтың “Аўа деймен” (1994), “Гүбелек” (2000), “Ашкөзлер”, “Биз дослықты жырлаймыз”, “Ғәрезсизлик перзентлери бизлермиз” атлы шығармалары шықты.

Н. Мусаев 2005-жылдан баслап Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Муўсаев Аяпберген

1880-1936

Аяпберген Муўсаев — атаклы халық шайыры, ХХ әсирдеги каракалпак әдебиятының баслаўшыларының бири.

А. Муўсаев 1880-жылы Мойнақ районындағы Соркөл аўылында туўылған. Халық шайыры Соркөл волостының хаткери (1925-27) болды, майда хожалықларды артельге бирлестириўде айрықша көзге түскенлердин бири.

Халық шайыры белгили қыссаханлардың бири еди. Ол көплеген дәстанларды ядқа билди, шығыс классик шайырларының шығармаларын көпшиликке жеткериўде айрықша орын тутты. Еки түрли заманды көрген шайырдың өзиниң шығармалары да көпшиликке кеннен мәлим болды, оның дәретпелери сол ўақыттың идеялық талапларынан келип шықты хәм оларға дурыс жуўап берип отырды.

Шайырдың ең биринши топламы өз алдына китап болып “Шығармалар” деген ат пенен 1941-жылы басылып шықты, ал усыған шекем оның дәретпелери халық арасында аўызша түрде тарқалды. Шайырдың шығармаларын жазып алыў хәм баспаға таярлаўда Н.А. Баскаков, Т. Бекимбетов, Х. Ахметов, Т. Сафиев, О. Кожуров, К. Айымбетов, Н. Жапаков, М. Нурмухамедов, Қ. Байниязов хәм тағы басқалар көп жумыслар иследи. Оның шығармалары бир неше рет (1956, 1960, 1980) толықтырылып қайтадан басылып шықты.

Мырзабаева Пәтийма

1963

Пәтийма Мырзабаева — шайыр.

П. Мырзабаева 1963-жылы Коңырат районунда тууылган.

1985-жылы Нөкис мамлекеттик университетинин филология факультетин питкерип, Каракалпакстан Жазыушылар аўкамында әдебий мәсләхәтши болып иследи.

П. Мырзабаеванын “Ышкы тарлары” (1985), “Дәүир нәпеси” (1989) деген топламлары басылып шықты.

Талантлы шайыр Каракалпакстан Республикасы Жокарғы Кеңесинин Хүрмет жарлығын хәм Каракалпакстан Жазыушылар аўкамының сыйлығын алыўға миясар болды.

Шайыр 1991-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Назбергенов Дәли

1913-1942

Дәли Назбергенов — белгили шайыр хәм журналист.

Д.Назбергенов 1913-жылы Коңырат районында туўылған.

1919-жылы хәзирги Нөкис районының Котанкөл аўылына көшип келеди.

1933- жылы Төрткүлдеги аўылхожалық техникумын питкерип, Караөзек районында аграром болып иследи. 1934-38-жыллары “Қызыл Каракалпақстан” газетасында бөлим баслығы, жуўаплы хаткер болды.

Ол 1942-жылы Жазыўшылар аўқамының баслығы болып сайланды.

Д. Назбергенов 1942-жылы самолет апатынан қайтыс болды.

Шайырдың қосықлары 30-жыллардың орталарынан баслап жәрияланды.

Оның “Бахыт нуры” (1936), “Қосықлар” (1939), “Биз женемиз” (1942), “Таңламалы шығармалары” (1950-1955), “Шығармалары” (1958-1966) топламлары жәрияланған.

Д. Назбергенов 1939-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Нарымбетов Жаңабай

1937-2003

Жаңабай Нарымбетов—проза изертлеу-
шиси хәм сыншы.

Ж. Нарымбетов 1937-жылы 15-апрельде Кегейли районын-
дағы Бозкөл аўылында туўылған. Ол 1956-жылы Нөкис аўыл-
хожалық техникумын, ал 1962-жылы Қарақалпақ мәмлекет-
лик пединститутының рус тили хәм әдебияты факультетин
питкерип, сол жерде оқытыўшы, Н. Дәўқараев атындағы тар-
рийх, тил хәм әдебият институтында илимий хызметкер, сек-
тор баслығы болды. 1966-1969-жыллары Москвада аспиранту-
рада оқыды, областьлық партия комитетиниң лекторлар то-
парының баслығы, Нөкис мәмлекетлик университетиниң сыр-
тан оқыў бөлиминиң проректоры, областьлық партия коми-
тетиниң үгит-нәсият бөлиминиң баслығы, және де универси-
теттин проректоры, Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик
пединститутының оқыў ислери бойынша проректоры, оқытыў-
шысы лаўазымында жумыс ислеген. Ол 1970-жылы “Қарақал-
пақ романының пайда болыўы хәм кәлиплесиўи” деген те-
мада кандидатлық диссертациясын жақлайды, оған профессор
илимий атағы бериледи.

Әдебиятшы хәм сыншының “Қарақалпақский роман” (Т,
1974), “Жана эстетикалық шеклерге қарай” (1984) деген мий-
нетлери басылып шықты. Ол “Қарақалпақ әдебияты тарий-
хының очерклери”(1968), “Қарақалпақ әдебияты” (1984), “Сах-
ра гүли” (2001) деген китаплары да авторларының бири. Ж. На-
рымбетов Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы
мәмлекетлик сыйлығының лауреаты (1978), Қарақалпақстан
Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлығы менен сыйлықланған.
Ол “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген илим
ғайраткери” хәм “Қарақалпақстан Республикасына мийнети
сиңген мәдениет хызметкери” деген атақларға ийе.

Ж. Нарымбетов 1970-жылдан Жазыўшылар аўқамының
ағзасы.

Насруллаева Зайтуна

1929-1988

Зайтуна Насруллаева — әдебиетшы алым хәм сыншы.

3. Насруллаева 1929-жылы 12-апрельде Төрткүл қаласында туўылған. Ол 1950-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын тамамлап, аўыл хожалық техникумында муғаллим, Ташкенттеги Низамий атындағы пединститутта оқытыўшы (1951-54), Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутында оқытыўшы (1956-59), Қарақалпақстан мәдениет министриниң орынбасары (1962-64), мәдениет министри (1964-65) хәм өмириниң ақырына шекем Н.Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебиет институтында илимий хызметкер, сектор баслығы болып ислейди. Алым хәм сыншы 1962-жылы “Қарақалпақ әдебиатында хаял-қызлар образы” деген темада филология илимлериниң кандидаты, 1982-жылы “Қарақалпақ прозасында тип хәм характер проблемасы (машқаласы)” деген темада докторлық диссертациясын жақлады. Оның илимий сын мақалалары 50-жыллардың орталарынан баслап жәрияланды. “Қарақалпақ әдебиатында хаял-қызлар образы” (1963), “Герой современной каракалпакской прозы” (1976), “Қарақалпакия — мой край родной” (1979), “Проблема типа и характера в современной каракалпакской прозе” (1984) деген китаплары басылып шықты. Ол “Қарақалпақ әдебиаты тарийхының очерклері” (1968) деген китаптын авторларының бири.

3. Насруллаева “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген илим ғайраткери” деген хұрметли атаққа ийе.

3. Насруллаева 1979-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Нәжимов Турдымурат

1914-1988

Турдымурат Нәжимов 1914-жылы 1-августта Тахтакөпир районында тууылган. Мийнет жолун аүйллык мектепте мугаллим болып ислеуден баслады, жокары партия мектебинде оқыды, 1935-36-жыллары районлык жаслар комитетинде иследи. 1939-жылы Ташкенттеги Низамий атындағы педагогикалык институтты тамамлап, Нөкис қаласында мектеп директоры болды.

1940-43-жыллары екннши жөхөн урысына қатнасты, фронттан қайтқаннан соң Тахтакөпир районында билимлендириу бөлиминин баслығы, районлык газетаның редакторы. Ташкентте партия мектебинин тыңлаушысы, Қарақалпақстан Министрлер Кенеси жанындағы мәденият ислери басқармасында, 1951-жылдан өмиринин ақырына шекем “Қарақалпақстан” баспасында аға редактор болып иследи.

Оның “Женис жолында” (1952), “Жеңис хауазы” (1954), “Жаңа жер үстинде байрақ” (1955), “Қызлар қосығы” (1958), “Жауынгерлик жыллары” (1968), “Бүркит” (1970) сыяқлы топламларда гүрринлери хәм повестьлери жәрияланды. Жазыушының “Жаңа қоныс” (1972), “Қызыл қум койнында” (1976), “Отлы дәрья” (1979), “Новгород ярмаркасы” (1983) романлары хәм “Еки дос” (2007), “Өтмиштен елеслер” (2009), “Песня девушек”, (2009) “Схватка с тиграми” (2009), “Инжигүл” (2010) китаплары басылып шықты. Т. Нәжимов “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” (1974), Жауынгерлик медалы, Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Хүрмет жарлықлары менен сыйлықланған. Оның шығармалары өзбек, рус тиллерине аударылған.

Т. Нәжимов 1954-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Ниетуллаев

Сағындық

1948

Сағындық Ниетуллаев—шайыр.

С Ниетуллаев 1948-жылы Мойнақ районында тууылған. 1971-жылы Ташкенттеги республикалық рус тили хәм әдебияты педагогикалық институтын, 1985-жылы Ташкент мәмлекетлик университетинин юридика факультетин питкерген. Ол юридика илимлеринин докторы, профессор, Карақалпақстан Республикасына мийнети сиңген юрист.

Мийнет жолын Мойнақ районында орта мектепте муғаллим болып ислеуден баслаған. Соңынан Мойнақ районлық жаслар комитетинде бөлим баслығы, партия комитетинде инструктор, Өзбекстан Республикасы Министрлер Кеңесинде аға референт, Өзбекстан Республикасы Орайлық комитетинде инструктор, Қанлыкөл районлық хәм Нөкис қалалық партия комитетинин биринши хаткери, Карақалпақстан Республикасы Министрлер Кеңеси баслығы, Карақалпақстан обкомының биринши хаткери, Карақалпақстан Республикасы Әдиллик министри, Карақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Секретариат баслығы, Салық бас басқармасы баслығының орынбасары лауазымында ислеген. Хәзирги күнде ол Карақалпақстан Республикасы Кәсиплик аўқамлары шөлкемлери бирлеспесинин баслығы болып ислеп атыр. Ол 1989-1994-жыллары Өзбекстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин хәм еки мәрте Карақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин депутаты болып сайланды. С.Ниетуллаевтың талантлы шайыр сыпатында “Мен саған ашықпан” (1980), “Гүлзар” (1992), “Жақсы тилек” (2004), “Өмир хаккында ойлар” (2006), “Тәғдир” (2007), “Елим менин” (2007), “Усы елдин перзентимен” (2008), “Кәдириңде, қымбатың өз елинде” (2009) сыякы поэзиялық топламлары басылып шықты.

С Ниетуллаев 1995-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Нуржанов Пердебай

1963

Пердебай Нуржанов—эдебиат изертлеушиси хэм сыншы.

П. Нуржанов 1963-жылы 25-мартта Шымбай районында тууылган.

Орта мектепти тамамлаганнан соң, Бердак атындағы Каракалпак мәмлекетлик университетиниң филология факультетинде оқып билим алады.

Мийнет жолын 1985-жылы Өзбекстан Республикасы Илимлер Академиясы Каракалпакстан бөлими Н. Дәўкараев атындағы Тил хэм эдебиат институтының киши илимий хызметкери ўазыйпасынан баслады.

1989-93-жыллары Москвадағы М.Горький атындағы жер жүзлик эдебиат институтында аспирантура курсында оқыған. 1994-жылы “Т.Қайыпбергеновтың “Қаракалпак дәстаны” каракалпак эдебиятында биринши тарийхий трилогия” атамасындағы кандидатлық диссертациясын жаклаган.

Хәзирги ўақытта Бердак атындағы Каракалпак Мәмлекетлик университетиниң филология факультетинде оқытыўшы болып ислеп атыр.

Оның “Сверяя с народной памятью” (1994), “Дәўир талабы хэм көркем эдебиат” (1993), “Ғәрезсизлик дәўирдеги каракалпак прозасы” (“XX әсир каракалпак эдебияты” сабағы ушын қосымша оқыў колланбасы) (2003), “Хәзирги каракалпак романы поэтикасы (композициялық хэм жанрлық-стилик өзгешеликleri)” (2008), “Хәзирги каракалпак романы (сюжет хэм конфликт поэтикасы)” (2009) илимий китаплары басылып шықты. Ол 5-класс ушын “Эдебиат” (2007) сабақылығының авторларының бири болды.

П. Нуржанов 1998-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Нурлеспесова Гүлнара

1961

Гүлнара Нурлеспесова – шайыр хәм журналист.

Г. Нурлеспесова 1961-жылы 5-июньда Қараөзек районында тууылған.

Усы райондағы И. Арзыұов атындағы орта мектепти табыслы тамамлағаннан соң Ташкент мәмлекетлик университетиниң журналистика факультетинде билим алады.

Өзиниң дөретиушилик мийнет жолын “Жас Ленинши” (хәзирги “Қарақалпақстан жаслары”) газетасынан баслайды.

Дәслеп арнаулы хабаршы, соң бөлим баслығы (1980-1994) болып ислеген. 1994- жылы усы газетада хәм баспасөз бетлеринде жәрияланған публицистикалық шығармалары ушын Қарақалпақстан жаслар аўқамы сыйлығының лауреаты болды.

1994-98-жыллары “Қарақалпақстан ҳаўазы” газетасында жууаплы хаткер, бас редактор орынбасары, 1998-жылдан баслап республика балалары хәм жас өспиримлериниң “Жеткиншек” газетасында бас редактор, 2010-жылдан Нөкис қаласы хәкиминиң орынбасары, хаял-қызлар комитетиниң баслығы болып жұмыс ислеп атыр.

Онын “Қайлардасыз, гүмис булақлар?!”, “Хасла нашар демен бизди, ағалар” ағлы еки қосықлар топламы баспадан шықты. 1999-2004-жыллары хәм 2005-2009-жыллары Нөкис қалалық Кеңесиниң депутаты болып сайланған.

Г. Нурлеспесова 2005-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Нурмухаммедов Марат

1930-1986

Марат Нурмухаммедов — каракалпак әдебияттануы илиминде биринши академик-сыншы.

М. Нурмухаммедов 1930-жылы 6-январьда Төрткүл каласында тууылган. Ол 1950-жылы Каракалпак мәмлекетлик пединститутын питкерип, Москвадағы Шығыстануы институтының аспирантурасында оқыды, сонынан Каракалпакстан экономика хәм мәденият институтында аға илимий хызметкер, бөлим баслыгы, директордың орынбасары лауазымында ислеу менен бирге “Әмиүдәрья” журналының бас редакторы, Жазыушылар аўқамының баслыгы ўазыйпаларын қоса атқарды, Өзбекстан Илимлер Академиясының Каракалпакстан филиалының баслыгы, областьлық партия комитетиниң секретары, Өзбекстан Илимлер Академиясының академик-секретары, А. С. Пушкин атындағы Тил хәм әдебият институтының директоры, Академияның вице-президенти, “Өзбекстан жәмийетлик илимлери” журналының бас редакторы, қайтадан академик-секретар болып иследи.

М. Нурмухаммедов 1953-жылы “Қаракалпак әдебиятының раўажланыўына рус әдебиятының тәсири” деген темада филология илимлериниң кандидаты деген илимий дәрежени алыў ушын, 1965-жылы “Қаракалпак прозасының раўажланыў жоллары” деген темада докторлық дәрежени алыў ушын диссертациялар жаклады. Алым 1966-жылы Өзбекстан Илимлер Академиясының хабаршы-ағзасы, ал 1974-жылы усы Академияның академиги болып сайланды.

М. Нурмухаммедов Нөкис мәмлекетлик университетиниң ректоры болып иследи. Ол 1986-жылы Түркияның Измир қаласы жанында автомобиль апатынан қайтыс болды.

М. Нурмухаммедовтын “Қарақалпақ әдебиятының раўажланыўына рус әдебиятының тәсири”(1956), “Қарақалпақ әдебияты тарийхының қысқаша очерки”(1959), “Қарақалпақ-рус мәдений байланыслары тарийхынан” (1974), “Қарақалпақ совет прозасы»(1957), «Хәзирги заман қарақалпақ прозасы» (1968), «О зарождении письменной литературы и полуоседлых и кочевых тюрко-язычных народов средней Азии и Казахстана» (1970), “Халықлар тәғдири- әдебиат тәғдири” (1980), “Аялбертен Муўсаев” (1981), “Бердақ – қарақалпақ әдебиятының тийкарын салыўшы” (1978), «Шығармаларының еки томлығы» (1983-1985) сыяқлы монографиялары жарық көрди.

М. Нурмухаммедов Пушкин шығармаларының Орта Азия халықларының фольклоры менен байланысын изертлеўге арналған “Пушкин хәм Орта Азия халықларының фольклоры”, “Пушкин, Орынбор хәм орынборшылар” (1981-1983) китапларын жазды хәм бастырып шығарды. Ол көплеген әдебиат бойынша басылымларға басшылық етти, оның бир қатар шығармалары өзбек, рус, венгер, инглиз, түрк тиллеринде жәрияланды. М. Нурмухаммедов Берлин, Бомбей, Мадрас, Болонья, Галле, Бағдат, Стамбул қалаларында жәмийетлик илимлер, әдебиат бойынша баянатлар иследи.

Ол мәмлекетлик орден хәм медаллар, сондай-ақ, Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлықлары менен сыйлықланған, бир неше мәртебе Қарақалпақстан хәм Өзбекстан Республикасы Жоқарғы Кеңесине депутат болып сайланды.

Ол Қарақалпақстан (1973) хәм Өзбекстан (1980) Республикасына мийнети сиңген илим ғайраткери хүрметли атағына ийе хәм Қарақалпақстан Республикасы Бердақ, Өзбекстан Республикасы Беруний атындағы мәмлекетлик сыйлықлардың лауреаты еди.

М. Нурмухаммедов 1955-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Нурымбетов Садық

1900-1972

Садық Нурымбетов — атаклы халық шайыры.

С. Нурымбетов 1900-жылы Кегейли районының аймағында тууылған. Онын шайыршылығының қәлиплесиуінде ағасы-белгили шайыр Сыдық Токпан улынын тәсири күшли болған. Халық шайыры 1939-жылы Қарақалпақстанның пайтахты Төрткүлге шақыртылып әдебиятымызға жақыннан араласыўға мүмкиншилик табады, басқа да жазыўшы-шайырлар менен бирге Москва, Ташкент қалаларында болады.

Шайырдың қосықлары 20-жыллардан баслап-ақ халық арасына тарқала баслаған. Садық шайырдың “Бизин ўатан” (1940), “Женимпаз халық” (1942), “Батырлар алға” (1944), “Бахтыяр” (1950), “Түлкишек” (1956), “Фархад” (1958, 1978), “Жипекши Жаңыл” (1961), “Жана заман жырлары” (1962), “Қаналаслар” (1968) деген топламлары басылып шықты. Буннан тысқары шайыр Шығармаларының еки томлығы (1971, 1972) жәрияланды.

С. Нурымбетов “Қарақалпақстан халық шайыры” (1942), “Өзбекстан халық жыршысы” (1957) деген хұрметли атаққа ийе.

Ол орденлер, медальлар хәм Өзбекстан, Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланды.

С. Нурымбетов 1939- жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

Нурметова Зулайха

1950

Зулайха Нурметова — шайыр.

3. Нурметова 1950-жылы 6-майда Хорезм қаласының Янгиарық районында туўылған.

Орта мектепти тамамлағаннан соң, 1974-жылы Хорезм мәмлекетлик педагогикалык институтының филология факультетин сырттан оқып питкерди.

Мийнет жолын Төрткүл мәмлекетлик банкинде экономист-бухгалтер болып ислеўден баслайды.

Соңынан орта мектепте өзбек тили хәм әдебияты муғаллими (1977-78), Елликқала районы газетасында хабаршы, бөлим баслык, редактор орынбасары болып ислеген.

Хәзирги ўақытта “Давр күзгуси” газетасының бас редакторы болып ислейди.

3. Нурметованың “Элликқала таронаси” (2002), “Истиклол илхомлари” (2006) косықлар топламы китап болып шықты.

3. Нурметова “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген журналист” (1998) атағына ийе.

3. Нурметова 2006-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Нурыллаева Уғылжан

1959

Уғылжан Нурыллаева — шайыр.

У.Нурыллаева 1959-жылы 3-декабрьде Төрткүл каласында тууылды.

1977-жылы райондағы 58-санлы мектепти, 1986-жылы Бөрүний районундағы педагогика билим журтын, 1993-жылы Ташкент мамлекетлик университетинин журналистика факультетин тамамлады.

У.Нуруллаева мийнет жолун 1983-жылы Төрткүл району газетасында корректор болуудан бастады.

Ол бүгинги күни “Төрткүлнама” газетасында редактор болып ислеп атыр.

Онын 1993-жылы “Каракалпакстан” баспасынан шыгарылган “Төрткүл гүллери” топламында косықлары басылды. 1995-жылы “Хорезм” баспасынан “Устаз” очерки, 2001-жылы “Хорезм” баспасында “Хайрат” косықлар топламы басылып шыкты.

Сондай-ак, “Әдептаныў” китабын өзбек тилине аўдарыўда катнасты.

У. Нурыллаева Каракалпакстан Республикасы Жокарғы Кеңесинин «Хүрмет жарлығы» менен сыйлықланған.

У. Нурыллаева 2004-жылдан Жазыўшылар аўкамынын ағзасы.

Нызанов Муратбай

1951

Муратбай Нызанов — сатирик жазыушы.

М. Нызанов 1951- жылы Кегейли районында тууылған.

Ол орта мектепти тамамлағаннан соң Қарақалпақ мәмлекетлик университетин сырттан оқып питкерген, өзи тууылған райондағы М. Жуманазаров атындағы хожалықта жумысшы, “Пахтакор” спорт жәмийетинде инструктор, районлык газетада, “Жеткиншек”, “Совет Қарақалпақстаны” газетасында, соңынан Қарақалпақстан телевидениеси хәм радио еситтириу комитетинде аға редактор, бас редактор, телевидение бойынша баслыктың орынбасары лауазымларында ислеген, “Арал” журналының бас редакторы, «Қарақалпақстан» баспасының директоры, хәзирги уақытта Қарақалпақфильмның директоры.

Сатириктиң “Усындай да болады”, “Күлким келеди”, “Нышана”, “Сизге болмайды”, “Адам күлдиргени ушын”, “Жат журттағы жети күн”, “Ақшагүл”, “Расын айтсаң урады”, “Адам жаманласаң зейниң ашылады”, “Еки қанхор”, “Ғәзийне”, “Жақында кызык болады”, «Ақшагүл», “Ақырет уйкысы” «Душпан» хәм тағы басқа гүрринлер, повестлер китاپлары сондай-ақ, «Таңдамалы шығармалар» ының 1-2 томлары басылып шықты.

Ол соңғы жыллары киносценарист жазыушы сыпатында “Танк”, “Уры”, “Курорт” сыяклы кинофильмлери менен кең журтшылыққа танылды.

М. Нызанов 1991-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Оразымбетов Қуўанышбай 1962

Қуўанышбай Оразымбетов—жазыўшы хәм әдебият изертлеўшиси.

Қ. Оразымбетов 1962-жылы 4-февральда Тахтакөпир районының Әдил аўылында туўылған. Орта мектепти питкергеннен кейин республикалық “Совет Қарақалпақстаны” газетасында корректор болып мийнет жолын баслайды, 1989-жылы Бердақ атындағы Қарақалпақ мәмлекетлик университетинин қарақалпақ филологиясы кәнигелигин питкергеннен соң әдебияттаныў кәнигелиги бойынша аспирантураға оқыўға киреди. 1993-жылы “Хәзирги қарақалпақ лирикасында көркемлик излениўшилиқ (80-жыллар)” деген темада кандидатлық, 2005-жылы “Хәзирги қарақалпақ лирикасында көркем формалардың эволюциясы хәм типологиясы” деген темада докторлық диссертациясын жақлады. 1996-жылдан филология факультети деканы лаўазымында хызмет атқарды. Хәзир университет проректоры. Оған 1996-жылы доцент, 2008-жылы профессор илимий атақлары берилди.

Қ. Оразымбетов 1979-жылдан баслап қосықлары республикалық “Жеткиншек”, “Жас Ленинши” газеталарында, районлық газеталарда жәрияланды. Кейин проза тараўында қәлем тербетти. Баспа сөзде көп ғана гүрринлери, очерклери, “Саған исенмен” (1995) повести жарық көрди.

Оның қарақалпақ әдебияттаныў илиминин ақтуал машқалаларына арналған макалалары Ташкенттеги “Жахон адеабиёти”, “Өзбек тили ва адабиёти”, ӨзМУ Хабаршиси”, Москвадағы “Вестник МГУ”, Алматадағы “ҚазГУ Хабаршысы” журналларында. Ашхабадтағы “Түркмен дуниси” газеталарында жәрияланды.

Қ. Оразымбетов 2000-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Өтемуратова Хўрлиман

1965

Хўрлиман Өтемуратова— жазыўшы хэм әдебиат изертлеўшиси.

Х. Өтемуратова 1965-жылы Кегейли районында туўылған. Орта мектепти 1982-жылы тамамлап, Нөкис мәмлекетлик университетиниң филология факультетине киреди хэм оны айрықша бахалар менен питкерип шығады.

Х. Өтемуратова 1988-жылы Өзбекстан Илимлер Академиясының Карақалпақстан бөлими Н. Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хэм әдебиат институтының аспирантурасына киреди хэм карақалпақ прозасы бойынша кандидатлык диссертациясын жақлайды.

Ол Карақалпақ мәмлекетлик университетиниң карақалпақ әдебияты кафедрасында оқытыўшы, хәзирги күни Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалык институтында оқытыўшы болып ислеп атыр.

Х. Өтемуратованың шығармалары 80-жыллардан баслап баспасөзде дағазаланған. Оның бир катар гүрриң, новеллалары “Жаслар орбитасы” (1986), “Тоғыз топлам” (1988) сыяклы басылымлардан орын алды. 1985-жылы “Жулдызым жокары” новелла хэм гүрринлер топламы басылса, 1991-жылы “Әмиўдәрья” журналында оның “Хўрлиман” романы (1991, №2,3), 2006-2007-жыллардағы санларында “Тумарис” романы жәрияланды. Автордың “Қарақалпақ тарийхий романы поэтикасы” (1995) илимий китабы да басылып шықты.

Х. Өтемуратова 1992-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Өтениязов Жуманияз

1959

Жуманияз Өтениязов—шайыр.

Ж. Өтениязов 1959-жылы Тахтакөпир районунда тууылган.

Ол 1984-жылы Нөкис мамлекеттик университетинин укуктаныу факультетин питкергеннен кейин Каракалпакстан телевидениеси хэм радио еситтириу комитетинде редактор, соңунан «Каракалпакстан» баспасында редактор, Каракалпакстан Республикасы ишки ислер министирлигинин баспа сөз орайы баслыгы лауазымын аткарады. Бүгинги күнде ишки ислер министирлигинин Инсан укукларын коргау бөлимшесинин бас мәсләхәтшиси болып ислейди.

Шайырдың “Жана жыл” (1988), “Шолак жайын” (1991), «Еки мактаншак» (1996), «Тынышлык сакшылары» (1996), «Үмит шуғласы» (2006), «Узын хэм келте» (2007), «Ұатанды сүйип жаса» (2007) деген топламлары, “Ананын жүреги” (1987), «Сексенинши жыллар» (1989), «Айдос бийдин әрманы» (2007) поэмалары баспадан шықты.

Ол А. С. Пушкин, Ю.М. Лермонтов, В. Гоголь, К.Д. Ушинский, К. Чуковскийдин бир катар шығармаларын каракалпак тилине аударған.

2006-жылы Каракалпакстан Республикасы Жоқарғы Кенесинин «Хүрмет жарлыгы» менен сыйлықланған.

Ж. Өтениязов 1992-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Өтениязова Алтынгүл

1965

Алтынгүл Өтениязова —шайыр хэм журналист.

А.Өтениязова 1965-жылы 13-апрельде Тахтакөпир районунда тууылган. 1988-жылы Каракалпак мамлекетлик университетинин филология факультети журналистика бөлүмүн питкерген хэм усы жылы “Билим” баспасында редактор болып жумыс баслайды. 1991-жылы Каракалпакстан радиосына әдебий-драмалык еситтириүүлөр редакциясына жумыска өтеди. 1998-жылы Каракалпакстан телевидениесинин жаслар редакциясында аға редактор болса, хәзир сол жерде жумыс ислейди.

А. Өтениязованың “Кыз күнделиги” гүрринлер (2001), “Жүректерде бар бол, мухаббат” косықлар (2002), балалар ушын “Умытшак” гүрринлер (2003) топламлары, “Жаксылыққа тәжим” косықлар топламы (2007) жарық көрди. “Жумбағы көп дунья бул”, “Мухаббат хэм гәзеп”, “Жигиттин ығбалын берсин” видеофильмлери Каракалпакстан телевидениеси аркалы көрсетилди. 1992-жылы бир актли “Соңғы үмит” пьесасы “Халык театрлары ушын” таңлауынан табыслы өтип, халык театрларына усынылды.

А. Өтениязова Өзбекстан журналистлери дөретиўшилик шөлкеминин “Этиргүл-2006” таңлауы женимпазы. 2009-жылы Каракалпакстан Республикасы Бердақ атындағы мамлекетлик сазлы театры сексен төртинши мәўсимин А. Өтениязованың “Кызын -ар намысың” музыкалы драмасы менен ашты.

А. Өтениязова 2004-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Өтепов Әбдираман

1905-1934

Әбдираман Өтепов—драматургия хәм миллий театрдың тийкарын салыўшылардың бири болды.

Ә. Өтепов 1905-жылы Қоңырат районында туўылған. Ә. Өтеповтың миллий театрымыз бенен көркем әдебиятымызды раўажландырыўдағы дөретиўшилиқ ислери 1919-жыллардан басланды.

Ол 1922-жылдан Округлик жаслар комитетинде, Соркөл ўәлаятлық партия комитетинде ислеген.

1927-жыллардан баслап “Таң нуры” труппасын дүзиў хәм оны беккемлеў менен қызғын шуғылланады.

Усының тийкарында 1930-жылы биринши миллий театр дүзилди хәм Ә. Өтепов усы театрдың директоры болды (1930-32).

20-жыллардан баслап Ә. Өтеповтың “Тенин тапқан қыз”, “Гүман”, “Бояўшы ўәкил”, “200 грамм”, “Еки баслы суў кабак” сыяқлы пьесалары жазылды хәм сахналас-тырылды.

1956-жылы “Тенин тапқан қыз” пьесасы қайта исленип сахнаға шықты.

Ә. Өтеповтың “Таңдамалы шығармалары” 1965-жылы Т. Алтаназаровтың таярлаўы менен қайтадан баспадан шықты.

Өтепбергенов Әбилқасым

1951

Ә. Өтепбергенов – шайыр, жазыушы хәм публицист.

Ә. Өтепбергенов 1951-жылы 5-майда Түркменстан Республикасының Гөне Үргениш қаласында тууылған. Ол орта мектепти питкергеннен соң 1968-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутының тәбияттану факультетине оқыуға киреди. Соң аўылхожалық жумысларында ислеиди.

Ол 1976-жылдан баслап “Жас Ленинши”, “Еркин Қарақалпақстан” газеталарында, “Әмиўдәрья” журналының бас редакторы ўазыйпасын атқарады. Хәзирги ўақытта Қарақалпақстан Республикасы Телерадиокомпаниясының телевидение бойынша бас редактордың орынбасары болып ислеиди.

Ә. Өтепбергеновтың “Тамшылар” (1982), “Булақлар” (1990), “Дунья бир әжайып жайдур” (1993), “Дозақ ишинде” (1993), “Ашылмаған сыр сандығы мендедур” (1994), “Егер кеўлимди хош етсе...” (1996), “Аллаңды умытпа” (1997), “Аллада есап бар” (2007), “Әй, инсан!” (2007), “Күн шығыс мухамлары” (2007), “Сәлмен ийшан дөхмет қурбаны” (2007), “Кимге кеңдур, кимге тардур бул дунья” (2008), “Халыктан данаман деп ойлама” (2009) атлы қосықлар хәм “Ойнама, бала” (1984) гүрринлер хәм “Дозақ ишинде” (1993) романы жарық көрди.

Ол түркмен жазыушысы Б. Сейтаковтың “Қыз салығы” романын хәм түркмен шайыры А. Мамедовтың “Кеўлимнің шар айнасы” деген қосықлар топламларын қарақалпақ тилине аўдарды. 1994-жылы “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәдениет хызметкери”, 1997-жылы “Шухрат медалы” менен сыйлықланған.

Ә. Өтепбергенов 1993-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Өтепбергенли Есберген (Қунназаров Есенбай)

1944

Есберген Өтепбергенли—жазыушы.

Е. Өтепбергенли 1944-жылы хәзирги Бозатау районуңдағы Қаракемир көлиниң етегинде тууылған. Ол 1960-жылы орта мектепти тамамлап, аўылда жумысшы болып ислеген, ал 1966-жылы Самарқанд мәмлекетлик университетин питкерип Қарақалпак мәмлекетлик пединститутында оқытыушы болып ислейди. Бакудеги тилшилик институтында аспирантурада оқыйды. Соңынан пединституттағы оқытыушылық исин даўам етеди, хәзир ол Бердак атындағы мәмлекетлик университетиниң немец тили кафедрасының доценти.

Е.Өтепбергенли 1991-жылы филология илимлериниң кандидаты деген илимий дәрежени алыу ушын диссертация жақлаған.

Жазыушының еки рет “Қумар”(1988,1990), “Тәғдирлер” (1990) деген повесть хәм гүрринлер топламы баспадан шықты.

Е. Өтепбергенли (Есенбай Қунназаров) герман тиллери бойынша белгили кәнигелердин бири. Оның бир неше илимий мақалаларынан тысқары “Лингвистикалык валентлилик теориясы хәм оның шет тиллерди үйрениўдеги туткан орны” (1979), “Немец хәм карақалпак тиллериндеги аўыспалы фейиллердин валентлиги” (1980), “Хәр қыйлы дүзимдеги тиллердеги фейиллердин мәнилик қурылыслары” (1993) деген илимий kitapлары баспада жәрияланды.

Е. Өтепбергенли 1993-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Өтеўлиев Ибрайым

1955-2011

Ибрайым Өтеўлиев—әдебиат изертлеўшиси.

И. Өтеўлиев 1955- жылы 8-мартта Коңырат районына қараслы 7-аўылында туўылды.

Орта мектепти тамамлағаннан соң Нөкис мәмлекетлик университетиниң филология факультетиниң қарақалпақ тили хәм әдебияты кәнигелигинде оқып билим алды (1973-1977).

Мийнет жолын 1977-жылы Қанлыкәл районындағы Әжинияз атындағы мектепте муғаллим болыўдан баслаған. Нөкис мәмлекетлик университетиниң қарақалпақ әдебияты кафедрасы аспиранты (1978-82), Қарақалпақ тили кафедрасы лаборанты (1982-85). 1985-жылдан қарақалпақ әдебияты кафедрасы асиссент оқытыўшысы болып ислеген.

1988-жылы “Қарақалпақ әдебиятында интернационализм идеясы хәм миллий характердиң эволюциясы” деген темада кандидатлык диссертациясын жақлады. Соңынан Қарақалпақ мәмлекетлик университетиниң қарақалпақ әдебияты кафедрасының доценти (1993-2001), 1995-1998-жыллары қарақалпақ әдебияты кафедрасының докторанты, оқытыўшы (1995-98), 2001-жылы Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалык институтының қарақалпақ әдебияты кафедрасының баслығы, 2004-жылдан факультет деканы, 2007- жылдан қарақалпақ әдебияты кафедрасының доценти лаўазымында ислеп келди.

2004-жылы Өзбекстан Республикасы Халық билимлендириўи ағласы нышанын алыўға миясар болды.

И. Өтеўлиевтың “Қарақалпақ әдебиятында интернационализм идеясы хәм миллий характердиң эволюциясы” (1991), “Алақанымдағы гүл”. Гүрриң хәм эпифаниялар (1992), “Жан даўысы”. Илимий изертлеўлер.(1993), Бағдарлама “ХІХ әсир

акыры ХХ әсирдин басындағы карақалпак әдебияты” (1993 А.Пахратдинов пенен бирге). Голос писателя-голос народа” (1993), “Профессор Юнис Пахратдинов” (1998, Б.Даўлетов хәм Д.Пахратдиновлар менен бирге). “Бердақ шайырдын миллий өзіншелликери” (1998), “ХІХ әсир карақалпак әдебиятынын миллий өзіншелликери, Әжинияз, Бердақ дәретиўшилиги мысалында” (2005), китаплары басылып шыққан.

Ол 1992-жылдан Журналистлер аўқамынын, 1997- жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

Өтеулиев Өмирбай

1954

Өмирбай Өтеулиев — жазыушы хэм журналист.

Ө. Өтеулиев 1954-жылы Шымбай районындағы “Кенес” аўылында туўылған.

1971-жылы орта мектепти питкерип, Каракалпак мәмлекетлик пединститутының каракалпак тили хэм әдебияты бөлимине оқыўға киреди.

Мийнет жолын 1977-жылдан “Жеткиншек” газетасында баслайды, соңынан Каракалпакстан радио еситтириў комитетинде, 1985-жылдан хәзирге шекем “Еркин Каракалпакстан” газетасында өз хабаршысы лаўазымында ислеп келмекте.

Ө. Өтеулиев “Уллы терек” (1983), “Қолына қус қонсын” (1986), “Қызыл көйлекли қыз” (1991), “Хүждан хэм ҳүким” (1992), “Адамларға сырлас болсаң” (1993), “Теңиздин жини” (2005) атлы китаплары өз алдына баспадан шықты хэм оларда автордын гүррин, новелла және публицистикалық шығармалары орын алған.

Ө. Өтеулиев 1981-жылдан Журналистлер аўкамының, 1993-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Пайзуллаева Шәригүл

1962

Шәригүл Пайзуллаева 1962-жылы Хожели районунда туу-
ууланган.

Қарақалпақ мәмлекетлик университетин тамамлағаннан соң, мийнет жолын 1986-жылдан Үлкетаныу музейинде хызметкер болып ислеуден баслады.

Хәзирги күнде Бердак атындағы миллий музейиниң директоры.

Оның “Соқпақ”, “Аналарды уран еткен халыкпыз” қосықлар топламлары, “Аз әмесдур, қарақалпақ көр”, “Өмири өнер болған азамат”, «Алыстағы ағайинлер» публицистикалық топламлары басылып шыққан. Ол “Шухрат” медалының ийеси.

Музей жұмысларынан тысқары 1987-жылдан Қарақалпақстан телевидениесинде “Йош”, “Мийрас”, “Яднама” көрсетиулерин алып барады.

“Алыстағы ағайин” көрсетиуиниң авторы хәм алып барыушысы.

Ш.Пайзуллаева 1995-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Пиржанов Узақбай

1937

Узақбай Пиржанов—шайыр, жазыушы хәм дилмаш.

У. Пиржанов 1937-жылы 18-августта Бозатау районының “Еркиндөрья” аўылында туўылған. Орта мектепти питкергеннен кейин Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутында оқыйды. Мийнет жолын “Жас Ленинши”, “Совет Қарақалпақстаны” газеталарында баслаған. Ол “Әмиўдөрья” журналында, 1979-жылдан “Қарақалпақстан” баспасында, Қарақалпақстан телерадиокомпаниясында хызмет етеди.

У. Пиржановтың “Мухаббат қосығы” (1970), “Онда бәхәр еди” (1977) деген қосықлар топламлары, “Сүүрет” (1974), “Ақ тал астындағы ақшам” (1974), “Ағыс” (1981), “Гүзги жапырақлар” (1983), “Қарда қалған излер” (1984), “Апрельдин соңғы ақшамы” (1987) атлы прозалық китаплары басылып шықты.

У. Пиржанов Ш. Айтматовтың “Разы бол, Гүлсары” (1979), “Қызыл шалғышлы дилбарым”, “Ерте кеткен тырналар” (1982) повестьлерин, “Әсирге татырлық күн” романын, Абылғазының “Түрклер шежиреси”, “Темир дүзиклери” дөретпелерин, К. Чандр, Х.А. Аббас, М. Нуйаменин бир қатар шығармаларын қарақалпақ тилине аударған.

У. Пиржанов 1972-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Пирназаров Айымқұл

1934-2003

Айымқұл Пирназаров—әдебиет изертлеушісі.

А.Пирназаров 1934-жылы 15-октябрьде Тахтакөпир районында хәзирги “Бөршитаў” хожалығында туўылады.

1948-жылы Қараөзек районы орайындағы мектептиң иткереди. Соңынан Шымбай қаласындағы педучилищени 1952-жылы иткергеннен соң, ол 1952-54-жыллары әскерий хызметте болады. 1960- жылы Қарақалпақ мәмлкетлик педагогикалык институтының рус тили хәм әдебияты факультетин иткерип, өз мийнет жолын Қараөзек районында муғаллим болып ислеўден баслайды.

Соңынан 1966-жылға шекем республикамыздың Кегейли, Тахтакөпир, Әмиүдәрья районларында хәм Нөкис қаласындағы мектеплерде муғаллим, мектеп директорының оқыў ислери бойынша орынбасары лаўазымларында ислеиди. 1966-жылдың октябрь айында ӨзРИАҚБ Н. Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебиет институтының қарақалпақ классик әдебияты бөлимине жұмысқа орналасады.

Ол өмиринин ақырына шекем усы институтта илимий хызметкер, бөлим баслығы ўазыйпаларында ислеиди.

А.Пирназаров 1971-жылы Алма-Ата қаласында Омар шайыр дөретиўшилиги бойынша кандидатлык диссертациясын, 1994-жылы Нөкис қаласында XVIII-XIX әсирдеги классикалык әдебиятын изертлеўге арналған докторлык диссертациясын жақлап шығады.

Илимпаздың “Омар шайырдың өмирин хәм творчествосы” (1978), “Режиссура Карақалпақского Гостеатра им. К.С.Станиславского. Истоки и формирование” (1983), “Өтеш, Омар хәм фольклор” (1991), “Қазақалпақ әдебияты бойынша гейпара ойлар” (1991), “Жийренше шешен” (1992), “Жийен

хәм Омар шайырлардың дөретиўшилиқ шеберликлери” (1993), “История каракалпакской литературы с древнейших времен до 1917 г.” (Ташкент, “Фан”, 1994, авторлар жәмәәти менен), “ХІХ әсирдин екинши ярымы ХХ әсирдин басындағы каракалпак әдебияты” (1996), “Бердақ шығармаларында қолланылған дөретиўшилиқ усыллар” (1998), “Бердақ шығармаларының тили” (2002) илимий китаплары басылып шықты.

Ол Қарақалпақстан Республикасы Жоқары Кеңесинин Хүрмет жарлығы менен сыйлықланған. Оған “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген илим ғайраткери” атағы берилди.

А.Пирназаров 1995-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Пиржанов Сейдабулла

1940-1997

Сейдабулла Пиржанов—шайыр.

С. Пиржанов 1940-жылы 2- февральда Шымбай райондагы Кеңес аўылында туўылған. Ол орта мектепти питкерип аўыл хожалығы жумысында ислейди, 1967-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын тамамлап, Қарақалпақстан телевидениеси хәм радио еситтириў комитетинде, Қарақалпақстан Жазыўшылар аўкамында, “Әмиўдәрәя” журналында ислейди.

Шайырдын “Гүлдәсте” (1972), “Байтерек” (1975), “Саяхатты сүйемиз” (1977) “Жағыс” (1978), “Қырқыншы бәхәр” (1981), “Қыял қанаты” (1984), “Балалықтың бир күни” (1987), “Әмир ағысы” (1990), “Жасыл жағыс” (1995) деген қосықлар хәм поэмалар топламлары басылған.

Ол “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” атағының ийеси хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған.

С. Пиржанов 1978-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Рахманов Кеңесбай

1942-2004

Кеңесбай Рахманов—шайыр хәм драматург.

Ол 1942-жылы 18-сентябрьде Кегейли районының аймағында тууылған. Орта мектепти питкерип ауылда жумыс ислейди, 1969-жылы Карақалпак мәмлекетлик педагогикалык институтын тамамлап, телевидение хәм радио еситтириу комитетинде дәслеп аға редактор, соң бас редактор лауазымында иследи. Кейин республикалык жас тамашагөйлер театрының әдебий бөлиминде, “Әмиүдәрәя” журналында поэзия бөлимин басқарды. Бирқанша ўақыт Жазыўшылар аўқамында әдебиятты нәсиятлаў бюросының баслығы, өмириниң ақырына шекем мәмлекетлик телевидение хәм радио еситтириу компаниасында хызмет етти.

Оның “Саған асығаман” (1970), “Өмир толғанислары”, (1974), “Таң ашығы” (1978), “Өмир, сен уллысан” (1981), «Мәнзим алыс» (1995) қосықлар топламлары «Ақыбет» (1985), «Пайғамбар жасындағы күйеў» (2010) романлары басылып шықты.

К. Рахмановтың “Келин” (1976), “О дүньяға мирәт” (1976), “Жаралы жүреклер” (1977), “Егленген бәхәр” (1978), “Лаккылар емлеўханада” (1979), “Мамамның жетинши байы” (1989) сыяқлы пьесалары хәзирги ўақытлары театр сахналарында қойылып атыр. Ол “О дүньяға мирәт”, “Келин” пьесалары ушын Карақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлықтың лауреаты болды, “Қарақалпақстан халық шайыры”, “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген көркем өнер ғайраткери” атағына ийе.

К.Рахманов 1972-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Рахимова Гүлчехра

1952

Гүлчехра Рахимова—шайыр, өзбек тилинде жазады.

Г.Рахимова 1952-жылы Төрткүл қаласында тууылған.

Ол Ташкент мәмлекетлик университетинин журналистика факультетин питкергеннен кейин “Бир сапта”, “Кино” журналларының редакцияларында, соңынан 1978-жылдан баслап районлық газетада, хәзирги ўақытта Жазыўшылар аўқамында әдебий мәсләхәтши лаўазымында ислеп келмекте.

Шайырдың қосықлары 60-жыллардан баслап Ташкенттеги газета хәм журналларда шыға баслады.

Оның “Исеним” “Ана мөхри” «Түрткүл бахари», «Юртим ардоғим», «Хәйт-мамат ва Хосимбек» оннан артық х.т.б. қосықлар, гүрриндер хәм повестьлер топламлары жарық көрди.

Г. Рахимова “Исеним” топламы ушын Қарақалпақстан Жаслар аўқамының сыйлығына миясар болды.

Оған “Қарақалпақстан халық шайыры” атағы берилди.

Г.Рахимова 1982-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Реймов Кеңесбай

1958

Кенесбай Реймов—шайыр хэм журналист.

К. Реймов 1958-жылы Кегейли районында тууылган.

Сол жердеги орта мектепти питкерип, соңынан 1980-жылы Ташкент мамлекетлик университетинин журналистика факультетин тамамлаганнан соң “Жас Ленинши” хәзирги “Қарақалпақстан жаслары” газетасында әдебий хызметкер, бөлим баслығы болып ислейди.

К. Реймов Өзбекстан Жаслары Қарақалпақстан областьлык комитетинде инструктор, лекторлар топарының баслығы, 1991-1994-жыллары “Еркин Қарақалпақстан” газетасы редакторының орынбасары, Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин социаллык раўажландырыў хэм жәмийетлик бирлеспелер мәселелери комитети баслығы лаўазымларын атқарды. Хәзир “Еркин Қарақалпақстан” хэм “Вести Қарақалпақстана” газеталарының бас редакторы болып ислеп атыр.

Оның “Аппак тырналар” (1991) атлы қосықлар топламы басылып шықты.

К. Реймов 1991-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Сағитов Исмайыл

1908–1993

Исмайыл Сағитов — фольклорист алым хәм әдебият изерт-леўшиси.

И. Сағитов 1908-жылы Хожели районында туўылған. Төрткүлдеги балалар үйинде тәрбияланған.

Ол дәслепки жыллары жаслар шөлкеминде, областьлық жаслар комитетинде, Қыпшак хәм Кегейли районларында партия жумысларында ислеген. Пүткил аўкамлық журналистика институтында оқыды, Қазак мәмлекетлик университетиниң журналистика факультетин сырттан оқып питкереди, “Қызыл Қарақалпақстан” газетасының бөлим баслығы, соңынан бас редактор, Қарақалпақ мәмлекетлик баспасының директоры, Қарақалпақстан Министрлер Кеңесинде мәдениет ислери басқармасының баслығы, ал 1948-жылдан баслап Н. Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебият институтында аға илимий хызметкер, бөлим баслығы болып ислеиди.

И. Сағитов 1957-жылы “Бердақтың творчествосы” деген темада кандидатлық, ал 1963-жылы “Қарақалпақ қахарманлық эпосын түрк тиллес халықлардың эпослары менен салыстырып изертлеў тәжирийбеси” деген темада докторлық диссертацияларын жақлады.

Ол Өзбекстан Илимлер Академиясының хабаршы-ағзасы еди. Алымның әдебий сын мақалалары, изертлеўлери 30-жыллардан баслап жәрияланды.

Онын “Бердақ- уллы патриот шайыр” (1943), “Бердақтың творчествосы” (1958), “Қарақалпақ қахарманлық эпосы” (1963), “Әдебият хәм дәўир” (1968), “Сахра бүлбили” (1974), “Қарақалпақ әдебиятының раўажланыў жоллары” (1979) деген хәм басқа да китаплары басылып шықты.

И. Сағитов мектеплер, жокары хәм орта арнаулы оқыў

орынлары ушын сабаклыктар хэм окыў китапларын дүзди. Алым булардан тыскары А. Пушкин, М. Салтыков-Щедрин, А. Чехов, И. Тургенев, М. Горький, М. Шолохов хэм баска да бир катар жазыўшылардың шығармаларын карақалпақ тилине аўдарды. Әдебиятшы алымның өзиниң гейпара мийнетлери де рус хэм баска да туўысқан тиллерде басылып шықты.

И. Сағитов Хүрмет белгиси ордени хэм медальлар, Өзбекстан хэм Карақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңеслериниң Хүрмет жарлықлары менен сыйлықланған. Ол Карақалпақстан Республикасына мийнети синген илим ғайраткери (1969), Өзбекстан Республикасына мийнети синген илим ғайраткери (1979) хэм Карақалпақстан Республикасы Бердак атындағы мәмлекетлик сыйлығының лауреаты (1978) болды.

И. Сағитов 1942-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Садықов Салый

1941

Салый Садықов—жазыўшы хэм журналист.

С. Садықов 1941- жылы 15- мартта Караөзек районында туўылған. Ол орта мектепти тамамлағаннан кейин Ташкент мәмлекетлик университетиниң журналистика факультетине оқыўға киреди. Мийнет жолын “Қарақалпақстан” баспасында редактор болып ислеўден баслайды (1963), соңынан Н. Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хэм әдебият институтында аға илимий хызметкер, Қарақалпақстан областьлық партия комитетинде лектор, Нөкис мәмлекетлик университетинде философия кафедрасында доцент, 1991-жылдан баслап Әжинияз атындағы Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутының тәрбия ислери бойынша проректоры, оқытыўшысы лаўазымында иследи.

С. Садықов 1974-жылы философия илимлери бойынша кандидатлык диссертациясын жақлаған.

С. Садықовтың 1964-жылы “Кастрюль”, 1979-жылы “Бүлбиллер”, 1986-жылы “Қуўаныш” деп аталған прозалық китаплары хэм бир неше очерклери, публицистикалары жарық көрген.

Ол Л. Толстой, С. Ахмад, Ш. Халмурзаев хэм тағы басқа жазыўшылардың шығармаларын карақалпақ тилине аўдарған.

С. Садықов 1984-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Садықов Абдулла

1946- 2001

Абдулла Садықов — жазыушы.

А. Садықов 1946 жылы 17-октябрде Қонырат районында тууылған.

Ол орта мектепти тамамлағаннан кейин Хорезм хожалығында жумышы болған (1964-66), Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын питкергеннен кейин өзи тууылған районда мугаллим болып ислеген (1971-73), соңынан “Жеткиншек” газетасында, Қарақалпақстан Жазыушылар аўкамында хызмет атқарған.

Ол өмириниң акырына шекем “Қарақалпақстан” баспасында бөлим баслығы лаўазымында иследи.

Жазыушының «Исеним», “Хош, Дилбарым, хош қылықлы қыз едиң!”, «Сөнбейтуғын жұлдыз», “Бостансыз бүлбүл” (1988), “Таста да гүллейди” (1991) деген гүрриндери, повесть хәм романлары баспадан шықты.

Ол Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығының лауреаты (1993) болды хәм Қарақалпақстан Жазыушылар аўкамының сыйлығын (1987) алыуға еристи.

А. Садықов 1982-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Салиев Сапарбай

1933

Сапарбай Салиев— жазыушы хэм публицист.

С. Салиев 1933- жылы 23- сентябрьде Шымбай қаласында тууылған.

Ол мектепти питкергеннен кейин жоллама менен тың жерлерди өзлестириушилер арасында болды, сонынан “Әмиўдәрья” журналында ислеиди, Москвадағы Жокары әдебий курсты питкереди хэм хұрметли дем алысқа шыққанға шекем “Еркин Қарақалпақстан” газетасында жұмыс иследи.

Жазыушының шығармалары 50-жыллардың орталарынан баслап жәрияланды.

Оның “Өристен қайтқанда” (1957), “Зонтик” (1965), “Күт мени” (1960), “Үстиртке адам келди” (1963), “Кәрўан мәнзилди гөзлер” (1968), “Үстирт повести” (1972), “Жер менен тиллескенлер” (1982), “Тырнак” (1985) деген публицистикалық шығармалары, повестьлери хэм романы басылып шықты. Оның “Үстирт повести”, “Кәрўан мәнзилди гөзлер” шығармалары рус тилине де аударылған.

С. Салиев Ш. Айтматовтың “Ботакөз”, “Жәмийла” шығармаларын, Ю. А. Леонтичевтиң бир неше повестьлерин карақалпақ тилине аударған.

Жазыушы “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” хұрметли атағына ийе.

С. Салиев 1970-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Сапаров Жаңабай

1919-2002

Жаңабай Сапаров— жазыушы.

Ж.Сапаров 1919-жылы Қоңырат районында тууылған.

Ол 1939-жылы Төрткүлде ауыл хожалық техникумын питкерип, Қоңыратта агроном (1943-44), районлық “Жеңіс байрағы” газетасының редакторы, “Қызыл Қарақалпақстан” газетасының хабаршысы (1949-50), районлық партия комитетінде ауыл хожалығы бөлімінің баслығы (1950-51), соңғы жыллары “Жас Ленинши”, “Совет Қарақалпақстаны” газеталарында, 1961-жылдан бастап Қарақалпақстан телевиденнеси хәм радио еситтириу Комитетиниң хабаршысы болып иследи.

Жазыушының дәслепки шығармалары 30-жыллардын орталарында жәрияланды.

Оның “Эскадрон атланды” (1957), “Шоманайдың есигин ашқанлар” (1958), “Үстиртке хұжим” (1962), “Жети жылға бара-бар жети күн” (1977), “Шоманай” (1973) атлы гүррин, очерк, повест хәм романлары басылып шықты. Баспасөзде оның “Баспашылар арасында” (1977), “Тәслим” (1982), “Қызыл Қоңыраттын жигитлери” (1989), “Октябрь жұлдызлары” (1968) деген повестьлери де жәрияланды.

Ж.Сапаров “Өзбекстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” (1979), “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” (1972) хұрметли атақларына ийе, ол Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Ж.Сапаров 1960-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Сапаров Халмурат

1932-2009

Халмурат Сапаров—балалар шайыры

Х. Сапаров 1932-жылы 20-мартта Шымбай районынын Қасым Әўезов атындағы ижара хожалығында туўылған.

Ол орта мектепти питкергеннен соң 1952-1956- жыллары Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутының филология факультетинде оқыйды. Мийнет жолын 1956-жылы “Жас Ленинши” (хәзирги “Қарақалпақстан жаслары”) газетасында әдебий хызметкер болып иелеўден баслайды. Ол соңынан бөлим баслығы, жуўаплы хаткер лаўазымында хызмет етеди. 2002-жылдан баслап “Жеткиншек” газетасында бөлим редакторы болып хызмет атқарды.

Шайырдың “Нәлше” (1959), “Жас уста” (1961), “Қуркылтай” (1965), “Бахытлы балалық” (1966), “Айға ушып барғанда” (1970), “Мениң күнлерим” (1977), “Қуслар менен сырласқанда” (1978), “Алтын дәўран” (1982), “Ўатан сунқары” (1984), “Тәбият-өз үйимиз” (1990), “Қуяш балаларымыз” (1992), “Бала бақша қосығы” (1994), “Тәбиятқа саяхат” (1997), “Кәсібим-мақтанышым” (2004), “Сап денеде- сап ақыл” (2006), “Кийиклер” (2009) қосықлар топтамалары басылып шықты.

Оның “Жас уста” қосықлар топلامы 1970-жылы Ташкентте өзбек тилинде басылды. “Қаўынның ширеси” (1987), “Қасқырлар менен бетпе-бет” (1996) гүрринлер топلامы “Қарақалпақстан” баспасынан жарық көрди.

Балалар шайырының “Жийрен тай” (1973), “Шебер қоллар” (1981), “Атам менен әнгиме” (1988) деп аталған қосықлар топламалары “Қарақалпақстан” баспасынан орыс тилинде басып шығарылды. “Бала хәм тайыншақ” (1981)

Ташкентте, “Егер ерте турсан” (1982) топламы Москвада “Детская литература” баспасында орыс тилинде шығарылды.

Шайыр қосықтары беларус, молдаван, татар, қумық, башқұрт, қазақ, түркмен хәм басқада халықлар тиллерине аударылды.

Х. Сапаров 1984-жылы “Бахытлы балалық”, “Қурқылтай”, “Айға ушып барғанда” хәм “Жийрентай” қосықлар топлалары ушын Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлықтын лауреаты болды.

Сондай-ақ, оған 1982-жылы “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” хұрметли атағы берилди. Ол Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасының Жоқарғы Кенеси Президиумының Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланды.

Х. Сапаров 1961-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Сәрсенбаев Теңелбай

1940 – 2005

Теңелбай Сәрсенбаев — шайыр.

Т. Сәрсенбаев 1940- жылы 9-июльде Кегейли районының аймағында тууылған.

Ол орта мектепти тамамлағаннан кейин бир канша ўақытлар даўамында аўылда жұмыс ислейди, Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын питкерди.

Өз мийнет жолын Нөкис районлық ДОСААФ комитетиниң баслығы, Қарақалпақстан телевидениеси хәм радио еситтириў комитетинде редактор, соңғы жыллары “Әмиўдәрья” журналында әдебий хызметкер болып ислейди.

Шайырдын “Жаршы” (1974), “Қубылыў” (1980), “Дебдиў” (1977), “Қайнаўыт” (1983), “Шабыўыл” (1989), “Дүнья менен дәртлесий” (1990), “Таныркант” (1995) тағы баска да поэзиялық топламлары баспадан шықты.

Ол Н. Жарқынбаевтын “Алатаў бояўлары” атлы шығармасын карақалпақ тилине аўдарған.

Оның гейпара шығармалары өзбек хәм рус тиллеринде де жәрияланды.

Т. Сәрсенбаев 1980-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Сәрсенбаев Өтебай

1951-2011

Өтебай Сәрсенбаев — шайыр.

Ө. Сәрсенбаев 1951-жылы 3-октябрьде Кегейли райондағы хәзирги Ж. Ҳабибуллаев атындағы ширкет хожалыгында тууылған.

Ол Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын питкерип муғаллим болып ислейди.

Соңынан Өзбекстан педагогикалық илим изертлеу институтында илимий хызметкер, “Жас Ленинши” (хәзирги “Қарақалпақстан жаслары”) газетасында хабаршы, “Қарақалпақстан” баспасында аға редактор, сонынан усы баспада көркем әдебиятлар бөлимин басқарды.

Шайырдың “Ассалам, жайлауым” (1985), “Жүрек тебренислери” (1982), “Қайдасыз, акқууым” (1984), “Характер” (рус тилинде, 1988), “Саманбайдын балалары” (1990), “Шынқобыз”, “Жаңабазар әпсаналары” (1992) деген топламлары басылып шықты.

Ө. Сәрсенбаев 1983-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Сәтбаев Оразбай

1955

Оразбай Сәтбаев — шайыр.

Ол 1955-жылы Кегейли районынын Жалпакжап аўылында туўылған.

1972- жылы орта мектепти питкереди, 1983-жылы Ташкенттеги рус тили хәм әдебияты институтын тамамлағаннан соң “Еркин Қарақалпақстан” газетасында дәслеп әдебий хызметкер, хәзир бөлим баслығы болып ислеп киятыр. «Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген журналист».

О. Сәтбаевтың “Дәслепки қар” (1988), “Ай сығалайды” (1992), «Дөнбекшиген дүньясаң» (1995), “Тырналар” (1997), “Салдым сүүретинди сезимлериме” (2009), «Өмир дәптери» (2010), атлы поэзиялық китаплары басылып шыққан, “Европа хәм Океания халық ертеклерин” (1992) қарақалпақ тилине аўдарған.

О. Сәтбаев 1993-жылдан Жазыушылар аўқамынын ағзасы.

Сейтов Хожабек

1917 – 2001

Хожабек Сейтов—шайыр ҳам жазыўшы.

Х. Сейтов 1917-жылы 25-августта Тах-такөпир районының Карабуға аўылында туўылған.

Ол дәслеп баслаўыш мектепте муғаллим, соңынан Төрткүлдеги муғаллимлер институтын питкерип, оқыў бөлиминиң баслығы, Областьлық партия комитетиниң инструкторы, радиокомитеттин баслығы болды. Каракалпак мәмлекетлик педагогикалық институтын питкерип Жазыўшылар аўкамының баслығы, “Совет Каракалпакстаны” газетасының бөлим баслығы ўазыйпасында, кейин ала дем алысқа шыққанға шекем Жазыўшылар аўкамында көркем әдебиятты нәсиятлаў бюросының баслығы лаўазымында иследи. Жазыўшы еки рет Хүрмет белгиси ордени хәм медальлар, Өзбекстан хәм Каракалпакстан Республикасы Жокарғы Кенесиниң Хүрмет жарлықлары менен сыйлықланған, “Өзбекстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” (1972) хәм “Каракалпакстан халық жазыўшысы” (1991) деген хүрметли атақларға ийе. Шайырдың “Алға жениске” (1944), “Бахытлы өмир” (1944), “Өмир таны” (1950), “Гүлленген аўыл” (1955), “Толкынлар” (1956), “Әмиў кызы” (1966), “Кызкеткен” (1957), “Бәхәрде Әмиў бойында” (1966) деген поэзиялық топламлары басылып шықты. Оның поэзиялық дөретпелериниң “Таңламалы шығармалары” (1977) жәрияланды.

Х.Сейтовтын өзбек, рус тиллеринде бир неше топламлары баспадан шықты. Жазыўшының проза тараўында “Агроном председатель” (1956), “Машақатлы бахыт” (1958), “Хәйирли самал” (1973) повесть хәм романлары жәрияланды, булардың айрымлары өзбек, рус тилине аўдарылған.

Х.Сейтов Твардовскийдин «Василий Теркин» поэмасын (Б.Қайыпназаров пенен бирге) хәм Миртемирдиң «Каракалпак дәптери» шығармасын каракалпакшалаған.

Х.Сейтов 1943-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Сейтов Шаўдырбай

1937 – 1996

Шаўдырбай Сейтов—шайыр хәм жазыўшы.

Ш. Сейтов 1937-жылы 16-мартта Түркменстанның Гөне Үргениш районындағы “Сейит шүртениң қаласы” деген жерде туўылған.

1942-жылы Ш.Сейтовтың шанарақ ағзалары Нөкис қаласына көшип келеди хәм сол ўақыттағы мектепте билим алады. Москвада әдебият институтында, Қарақалпақ мәмлекетлик институтында оқыған. 1985-жылы Нөкис мәмлекетлик университетин сырттан оқып питкерди.

Ш. Сейтов Қарақалпақ мәмлекетлик баспасында, “Әмиў-дәрья” журналында, телевидение хәм радио еситтириў комитетинде иследи. Бир қанша жыллар Жазыўшылар аўқамында хәм “Қарақалпақстан” баспасында бөлим баслығы болып иследи.

Оның биринши шығармалары 60-жыллары жарық көрди, шайыр сыпатында “Үшпелек” (1964), “Соқпағым мениң, қайдасаң” (1966), “Таўлардан саза” (1970), “Жоллар” (1990) топламларының авторы.

Проза тараўында “Көп еди кеткен тырналар”, “Қашкын” (1969), “Жынаятлы исине қосып тигилсин” повестылері менен бирге, ол “Ығбал соқпақлары” (1975), “Халқабат” (1978-1990, 4 китап) “Жаман шығанақтағы Ақтуба” (1992), “Шырашылар” (1986) романларын баспадан шығарды.

Жазыўшы аударма тараўында Пушкин, Лермонтов, Л. Толстой, Некрасов, С.Айнийдин шығармаларын қарақалпақ оқыўшыларына жеткерди.

Оның “Много было улетевших журавлей”, “Полдень” топламлары рус тилинде басылған.

Ш. Сейтов Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлкетлик сыйлығының лауреаты, “Қарақалпақстан халық жазыушысы” (1992), “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” (1990) хұрметли атақларына ийе.

Ш. Сейтов 1972-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Сейтжанов Тәжетдин 1924-1998

Тәжетдин Сейтжанов—шайыр хәм драматург.

Т. Сейтжанов 1924-жылы 5-майда Кегейли районында тууылған. 1942-жылы екінши жәхән урысына атланады хәм жаракатланып 1945-жылы кайтады. 1948-жылы Қарақалпақ Мәмлекетлик пединститутын тамамлады. Мектеп директоры, районлық жаслар комитетиниң биринши хаткери лаўазымында иследи.

Ол 1952-54-жыллары Ташкентте партия мектебинде оқыды. Оны питкерип келген соң “Жас Ленинши” газетасында, радиокомитетте аға редактор, Областьлық партия комитетинде инструктор, “Әмиўдәрә” журналының бөлим баслығы, мәмлекетлик филармонияның директоры, қалалық мәденият бөлиминиң баслығы, “Совет Қарақалпақстаны” газетасында, мәмлекетлик телевидение хәм радио еситтириў комитетинде баслықтың орынбасары болып иследи. 1986-жылдан Жазыўшылар аўкамында хызмет етти.

Т. Сейтжановтың дәслепки қосықлары 40-жыллардың ақырларында жәриялана баслады. Шайырдың “Азамат жыры” (1955), “Зийба” (1959), “Қанатлы жаслық” (1960), “Айна алдындағы сөз” (1965), “Бәхәр сени сағынды” (1975), “Мухаббатнама” (1976), “Өмир философиясы” (1979), “Мениң арифметикам” (1983), “Таскын” (1990) сыяқлы поэзиялық топламлары басылды.

Драматургия тараўында Т. Сейтжановтың “Қырлы сокпақлар” (1958), “Тынымсыз толқынлар” (1964), “Күйгелек көзли яр” (1959), “Жалын” (1969), “Абу Райхан Беруний” (1973) пьесалары сахналастырылды.

Ол Некрасовтың “Руста ким жақсы турады?”, “Рус хаялдары” поэмаларын хәм Шевченко, Назым Хикмет, Расул Фамзатов шығармаларын карақалпақ тилине аударған.

Оның рус хәм өзбек тиллеринде топламлары басылған.

Т. Сейтжанов “Қарақалпақстан халық шайыры” (1974), “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәдениет хызметкери” (1969).

Ол “Даңк” ордени, медальлар, Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

Т. Сейтжанов 1955-жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

Сейтжанов Әбдиразак

1936–2006

Әбдиразак Сейтжанов -- балалар шайыры.

Ә. Сейтжанов 1936-жылы 16-мартта Кегейли районында тууылған.

Қарақалпақ мәмлекетлик педагогикалык институтын тамамлап, республикалык радиокомитетте (1959-1961), “Жас Ленинши” (1961-1964) хәм “Жеткиншек” газеталарында (1964-66), бөлим баслығы, жууаплы хаткер болып ислеген.

Соң районлық газетада, ал 1975-жылдан баслап “Целинник” газетасында жууаплы хаткер ұазыйпасын атқарды.

Соңынан Жазыушылар аўқамында көркем әдебиятты нәсиятлау бюросында жұмыс ислеген. Ол 1993-жылы «Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәдениет хызметкери» атағын алыуға миясар болды. Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Оның балаларға арналған “Әрман” (1969), “Ақ бузау” (1975), “Достыңа қыянет етпе” (1981), “Тынлаң планета балалары” (1984), “Гүмис қонырау” (1987), “Алты жасар Аймурат хәм бес жасар Баймурат хаккында ертеқ” (1995) топламлары жәриланған.

Ол балалар ушын бирқанша поэмалар да жазған.

Ә.Сейтжанов 1980-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Сейтеков Аяпберген

1948-1980

Аяпберген Сейтеков—шайыр.

А. Сейтеков 1948- жылы Кегейли районында тууылған.

Ол орта мектепти тамамлап аўылда иследи. “Жас Ленинши” (хәзирги “Қарақалпақстан жаслары”), “Жеткиншек” газеталарында иследи.

Шайыр Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын сырттан оқып питкерген.

Шайырдың биринши топламы “Әдалат шәшмеси” (1978), соң “Терезени шоқыған шымшық” (1982), “Жойтылған сокпақ” (1993), “Топарынан бөлинди ақ қуў” (1995) қосықлар топламлары баспадан шықты.

Башқурт шайыры Гүлфия Юнусованың қосықларын карақалпақ тилине аўдарды.

А. Сейтеков 1980-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Сейтмамутов Тәжиахмет

1905-1971

Тәжиахмет Сейтмамутов—шайыр.

Т. Сейтмамутов 1905- жылы Шымбай районындағы Бесжап аўылында туўылған. Ол Төрткүл педтехникумын питкерип Тамды районында милиция бөлиминин баслығы, Шымбайда жаслар комитетинин хаткери болды, Ташкенттеги редакторлардың курсын питкерди, “Қызыл Қарақалпақстан” газетасында редактордың орынбасары, редактор болып иследи. Партия институтында оқыды, Шымбай районлық партия комитетинде бөлим баслығы, мәденият ислери баскармасында, “Совет муғаллими” газетасында редактор болып хызмет етти.

Т. Сейтмамутов екінши жәхән урысынын қатнасыўшысы, ол урыстан соңғы жыллары Областылық партия комитетинде инструктор, кейинги жыллары өмириниң ақырына шекем “Совет Қарақалпақстаны” газетасында иследи. Шайырдың дәслепки шығармалары 20-жыллардың ақырында жәриялана баслады. Онын “Қабыл қаллаш” (1928), “Азат қыз” (1938) пьесалары сахнаға қойылды. Шайырдың “Саўға” (1933), “Қаракөл” (1930), “Қахарман” (1946), “Сүйемен” (1956), “Өмир йошы” (1963), “Жетимнен жетилгенлер” (1991) деген топлмалары баспадан шықты.

Т. Сейтмамутов “Даңқ” ордени хәм медальлар, Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлықлары менен сыйлықланған. Ол “Өзбекстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” деген хүрметли атаққа ийе еди.

Т. Сейтмамутов 1934-жылдан Жазыўшылар аўкамынын ағзасы.

Сейтназаров Ғалым

1927-1994

Ғ. Сейтназаров — шайыр хәм жазыўшы.

Ғ. Сейтназаров 1927- жылы Тахтакөпир районында туўылған. Ол 1943-жылдан баслап баслаўыш класста муғаллим болды, ал 1944-жылы муғаллимлер курсын, 1947-жылы Алма-Атада журналистика курсын питкерди. Соңынан районлық газетада, “Жас Ленинши” газетасында, Республикалық радиокомитетте бас редактор, Қарақалпақстан Жазыўшылар аўқамында жуўаплы хаткер, хұрметли дем алысқа шыққанға шекем мәмлекетлик телевидение хәм радио еситтириў комитетинде иследи (1964-90).

Ғ. Сейтназаровтың шығармалары 50-жыллардың орталарынан баслап жәрияланды. Оның “Биринши дәптер” (1960), “Ерлик белгиси” (1961), “Разливтеги қос” (1968), “Сырласыў” (1977), “Темир қазық” (1982), “Я иду” (1983) деген поэзиялық топламлары, “Қызыл кум новеллалары” (1962), “Бизиң аўыл” (1960), “Даўыллар арасында” (1976), “Жалғыз атлы” (1993), “Бөгет” (1995) повестьлер китабы басылып шықты. Оның бир қатар шығармалары Москвада рус тилинде жәрияланды.

Ғ. Сейтназаров “Өзбекстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” (1977) хәм “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” (1969) хұрметли атақларына ийе еди. Ол Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинчә Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Ғ. Сейтназаров 1953-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Сейтназаров Жолдас

1918-1982

Жолдас Сейтназаров 1918-жылы Шымбай району Тағжап аўылында туўылған. 1930-жылдан Шымбайдағы “Коммуна” мектебинде тәрбияланады. Мийнет жолын 1937-жылдан “Жеткиншек” газетасының хабаршылар бөлимининң баслығы, “Совет муғаллими” газетасында мектеплер бөлимин баскарды. 1942-43-жыллары екинши жәхән урысында болды. Фронттан қайтқан соң Кегейли районлық газетасында редактор, бир қанша жыллар радио еситтириў комитетинде баслықтың орынбасары, кейин “Қарақалпақстан” баспасында иследи.

Москвадағы Жоқарғы әдебий курста оқыды, республикалық мәденият үйиниң директоры, 1977-жылдан өмириниң ақырына шекем телевидение хәм радио еситтириў комитетинде хызмет етти.

Оның “Ерназар” (1949), “Ерлик” (1953), “Жүрек сөзи” (1955), “Қырағылық” (1958), “Кишкене дослар” (1961), “Мектеп бағы” (1955), “Бәхәр хәм мен” (1966), “Өмир мурады” (1966) хәм басқада топламлары қарақалпақ, өзбек, рус тилинде басылып шықты. Булардан басқа жазыўшының очерк, гүрринлери, повестьлери “Айсұлыў” (1954), “Қанлыжап” лы қахарман” (1957), “Узақтағы жайлаўда” (1959), “Әмиўдәръялы қыз” (1961), “Билим хәм мийнет” (1961), “Алтын саат” (1968) деген китаплары шықты. Ж. Сейтназаров “Өзбекстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” (1978) хәм “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” (1968) хұрметли атакларға ийе еди. Ол Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Ол 1939-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Сейтниязов Мәтен

1934-2006

Мәтен Сейтниязов — шайыр

М. Сейтниязов 1934- жылы 22- февральда Қанлыкөл районының аймағында тууылған. Ол Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын тамамлап Жазыушылар аўқамында, “Әмиўдәрәя” журналында, Қарақалпақ мәмлекетлик баспасында жұмыс иследи.

Шайырдың “Кәрим матрос” (1955), “Ашқарын пышық хәм басқалар” (1959), “Жумбақлар” (1957), “Толқытқан ойлар” (1961), “Қызғыңым мениң” (1966), “Бәрхәма жолдаман” (1971), “Айтылар сөз”, “Ел қәдири” (1973), “Кеўил тилласы” (1981), “Бир гәпим бар” (1987) деген топламлары хәм “Не быть камен” (1979) деген ат пенен “Советский писатель” баспасынан рус тилиндеги китабы басылып шықты. “Жети журтқа саяхат” (1990) атлы публицистикасы жарық көрди.

М. Сейтниязов А. Пушкин, М. Горький, М. Рылский, О. Шестинский, Л. Баттың бир қатар шығармаларын қарақалпақ тилине аударды.

Шайыр Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кенесинин Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланған. Ол Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығының лауреаты болыўға еристи (1991).

М. Сейтниязов 1957-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Сейтаев Базарбай

1957-2009

Базарбай Сейтаев — шайыр.

Б.Сейтаев 1957- жылы 14-майда Кегейли районындағы “Халкабад” ширкет бирлеспеси аймағында тууылған. 1978- жылы Нөкис мәмлекетлик университетининг филология факультетин питкергеннен соң республикалык “Жас Ленинши” (хәзирги “Қарақалпақстан жаслары”) газетасында мийнет жолын баслады.

Әскерий хызметтен (1979-80) соң республикалык “Жеткиншек”, “Устаз жолы” газеталарында, “Билим” хәм “Қарақалпақстан” баспаларында хызмет етти.

Соңынан “Кәсиплик билимлендириу” газетасында редактор болып иследи.

Онын “Ашылар дүнья” (1990), “Кеуил кеширмелери” (1991), “Алма гүллеген пасыл” (2007) қосықлар топламлары, “Арзыўлар көшкисинде таўланған сәнем”, “Шабандозлар” атлы хұжжетли повестьелери арнаўлы китап болып басылып шықты.

2004-жылы Өзбекстан халық шайыры Мухаммед Юсуфтин “Биз бахытлы боламыз” атлы қосықлар топламы онын аўдармасында жарыққа шықты.

Б.Сейтаев 1999-жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

Султанов Алпысбай

1947

Алпысбай Султанов — жазыўшы.

А. Султанов 1947-жылы Мойнақ районында туўылған. Ол Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутын тамамлап, бир қанша ўақыт “Жеткиншек” газетасында, Өзбеккинохроника студиясынын Қарақалпақстан филиалында, Қарақалпақстан телевидениеси хәм радио еситтириў Комитетинде, Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинде, “Қарақалпақ-фильм” студиясында жұмыс ислейди.

Хәзирги күни Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик пединститутында оқытыўшы болып ислеў менен бирге “Сәният” журналынын бас редакторы ўазыйпасын атқармақта.

Жазыўшының “Аквариум” (1978), “Мәрмер тастағы жазыў” (1981), “Өмир өткеллери” (1992), “Әкем хаққында әңгимелер” (2007), “Новеллалар” (2008) деген гүрринлер, повестьлер китабы хәм “Дөхмет” романы жәрияланды.

А.Султанов Қарақалпақстан Республикасы Жаслар аўқамы сыйлығының лауреаты (1981).

Ол Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Хүрмет жарлығы менен сыйлықланған.

А. Султанов 1982-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Султанов Караматдийн

1924-1989

Караматдийн Султанов—жазыўшы.

К.Султанов 1924-жылы Мойнак районынын Акдэрья аўылында туўылған.

Ол 1941-жылы Шымбайдағы педучилишени питкерип, аўылда муғаллим, районлык “Қызыл балықшы”, “Қызыл Қарақалпақстан”, “Жас Ленинши”, “Совет Қарақалпақстаны” газеталарында, Ташкенттеги партия мектебин питкерип, радиокомитетте жұмыс иследи.

Оның шайыр сыпатында “Ўақыт қосықлары” (1949), “Алтын дәуир” (1983), “Дәуир тәрийпи” (1969) деген топламлары шықты. Жазыўшының дөретиўшилигинде проза баслы орынды ийелейди, бул тараўда оның “Мениң досларым” (1956), “Мениң аўылласларым” (1960), “Алдыңғы саўыншы” (1956), “Ағалардың әнгимеси” (1968), “Өткен күнлер” (1975) деген гүррин хәм повестьер топламлары, “Акдэрья” (1962), “Әжинияз” (1967) романлары басылып шықты. Оның “Акдэрья”, “Әжинияз” романлары өзбек, рус тиллеринде де жэрияланды.

К. Султанов “Қарақалпақстан халық жазыўшысы” (1974) деген хұрметли атаққа ийе. Ол Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлығының лауреаты, Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кенеслеринин Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланған, Жазыўшы Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кенесине депутат болып сайланған.

К. Султанов 1960-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Султанов Қалымбет 1932 - 2001

Қалымбет Султанов—әдебиет изертлеушісі хәм сыншы.

Қ. Султанов 1932- жылы 13-мартта Қанлыкөл районының аймағында туўылған. Ол 1950- жылы Хожелидеги педучилищени питкерип, басланғыш класста муғаллим болып ислеиди, Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутында оқып, жоқары билим алғаннан кейин Қоңырат районында муғаллим болады, соңынан мәмлекетлик театрда әдебий бөлимнин баслығы, пединститутта оқытыўшы хызметлеринде ислеиди, Ташкентте аспирантураның теориялык курсында оқыды, соңынан пединститутта хәм университетте аға оқытыўшы, доцент, профессор лаўазымларында жұмыс ислеиди. Қ. Султанов 1967-жылы “Хәзирги қарақалпақ поэмалары” деген темада кандидатлык диссертациясын, ал 1991-жылы “Хәзирги қарақалпақ прозасының раўажланыў бағдарлары” деген темада докторлык диссертациясын жақлады.

Алым хәм сыншының “Заманлас жаным менен...” (1972), “Прозаның раўажланыў жоллары”(1977), “Фольклоршы - Қаллы Айымбетов” (1979), “Т. Қайыпбергеновтың прозасы” (1979), “Жазыўшы - драматург” (1984), “Шайыр жолы” (1986), “Инсан құдирети” (1992) деген мийнетлери басылып шықты. Ол “Революцияға шекемги қарақалпақ әдебиятының тарийхы” (1983), “Әдебияттаныў” (1986) атлы жоқары оқыў орынларына арналған сабаклықлардың да авторларының бири. Қ. Султанов М.Горькийдин “Әдебиет хаққында”, (Х.Жумашев пенен), В.Шукшинниң “Қораз шақырғанша” повесть хәм гүрринлерин, Аристотельдин “Поэтика”, Буалоның “Сөз өнери” шығармаларын қарақалпақ тилине аўдарған. Ол “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген илим ғайраткери» (1991) деген хұрметли атакқа ийе.

Қ. Султанов 1982-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Таўмуратов Марат

1959

Марат Таўмуратов — жазыўшы хәм журналист.

М. Таўмуратов 1959 -жылы Нөкис қаласында туўылған. 1983-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик университетиниң математика факультетин питкерген.

Өзиниң мийнет жолын аўыллық мектепте муғаллим болып ислеўден баслаған.

Соңынан Қарақалпақстан телевидениеси, “Қарақалпақстан” баспасында редактор, “Әмиўдәрәя” журналында бөлим баслығы, “Қарақалпақфильм” киностудиясында, “Жаңлан Арал” газетасында бас редактор болып ислеген.

Хәзирги ўақытта Қарақалпақстан телеканалында жұмыс ислейди.

Оның “Мухаббат дәптерин бетлегенде” (1985), “Ертең шығармыз таўға” (1991), “Та, Аралға шекем” (1992), “Ақ түнниң көленкеси” (1994), “Сәўирдин ақ жамғыры” (1996), “Қысқа роман” (2004) топламлары жарық көрген.

М. Таўмуратов 1997-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Ташенов Жумабай

1925-2002

Жумабай Ташенов — жазыушы.

Ж. Ташенов 1925-жылы Нөкис районында тууылган. 1943-45-жыллары екінши жәхән урысында болды. Урыстан соң Жазыушылар аўқамында, “Қызыл Қарақалпақстан” газетасында бөлим баслығы, редактордың орынбасары ўазыйпаларында ислеген.

Ташкенттеги партия мектебинин тынлаушысы болды. Низамий атындағы педагогикалық институтты питкерди.

Ол 1958-60-жыллары “Әмиўдәрья” журналында бас редактор, 1963-жылы Алма-Ата қаласына көшип, Жазыушылар аўқамында әдебий мәсләхәтши, “Жазыушы” баспасында редакция баслығы болып иследи.

Жазыушының “Женимпазлар”, “Урыста шыныққанлар” (1944), “Жаўынгер дослар” (1956), “Жаўынгер жолы”, “Биринши айқас” повестылері қарақалпақ хәм қазақ тиллеринде жәрияланған.

Ол сценарийин жазған “Ана туўралы аңыз” фильми экранларда көрсетилди.

“Жас гвардия”, “Полк улы” шығармаларын қарақалпақ тилине аўдарған.

Ол орден хәм медаллар менен сыйлықланған.

Тәжибаев Әжинияз

1941

Әжинияз Тәжибаев—шайыр

Ә. Тәжибаев 1941-жылы Нөкис районының Баканшаклы аўылында туўылған. 1962-жылы Қарақалпақ мәмлекетлик педагогикалық институтын тамамлады.

Ол “Жас Ленинши” газетасында әдебий хызметкер, областьтық жаслар аўқамында инструктор, “Совет Қарақалпақстаны” газетасында редактордың орынбасары, 1975-жылдан областьтық партия комитетинде, областьтық профсоюз комитетинде жуўаплы лаўазымларда ҳәм Қарақалпақстан Министрлер Кеңеси Баслығының орынбасары, Қарақалпақстан Баспа сөз бойынша мәмлекетлик комитеттин баслығы болды.

Хәзир баслық орынбасары ҳәм республикалық “Жипек жолы” газетасының редакторы хызметин атқармақта.

Оның дәслепки қосықлары 60-жыллардың басларында жәриялана баслады.

Оның “Ай туўып қиятыр” топламы 1974-жылы басылып шықты. Ол “Арзы қыз” поэмасының авторы.

Ә. Тәжибаев 1977-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Тәжимуратов Әденбай

1930-1992

Әденбай Тәжимуратов — шайыр, жазыушы, фольклорист алым.

Ә.Тәжимуратов 1930-жылы 5-майда Мойнақта Ақ дәрья аўылында туўылған.

1946- жылы ол Хожелидеги педучилищени питкерип, мектепте муғаллим, “Жас Ленинши” газетасында бөлим баслығы, районлық газетада редактор бөлып ислейди, сонынан пединститутты тамамлап, радио еситтириў комитетинде, “Жеткиншек” газетасында редактор, Жазыушылар аўкамының баслығы, Н. Дәўкараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебият институтында илимий хызметкер, Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутында оқытуўшы, Өзбекстан педагогикалық илим изертлеў институтының Қарақалпақстан филиалында директор лаўазымларында иследи.

Ә. Тәжимуратов 1966-жылы “Қарақалпақ халық қосықлары” деген темада кандидатлық диссертациясын жақлады.

Оның шығармалары 50-жыллардың басларында жәриялана баслады. Жазыушының “Парахатшылық кептерлери” (1957), “Зарлық хәм Барлық” (1967), “Хәкке қайда” (1971), “Айдынлар” (1976), “Ең қәдирли сөзлер” (1959), “Гүрринлер” (1960), “Саркоплы батыр” (1962), “Шешиўши кәўли” (1968), “Мақсет” (1974), “Сулуўхан” (1980) деген поэзиялық хәм прозалық китаплары басылып шықты.

Фольклорист алым “Қарақалпақ халық қосықлары” (1965) деген китап таярлап оған кирис сөз жазды, профессор Қ. Мақсетов пенен бирге студентлер ушын “Қарақалпақ фольклоры” деген сабақлықты жазыўға қатнасты (1979).

Ә. Тәжимуратов Р. Тагордын “Қыйралыў”, Абдулла Қаххардын “Шаппаттай кыз”, Ш. Айтматовтын “Қызыл шалғышлы дилбарым”, С. Ахмадтын, С. Анарбаевтын хәм тағы басқа жазыўшылардын шығармаларын аўдарған.

Ә. Тәжимуратов Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлықлары менен сыйлықланған. Ол “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” хәм “Қарақалпақстан халық жазыўшысы” хүрметли атақларына ийе.

Ә. Тәжимуратов 1960-жылдан Жазыўшылар аўкамынын ағзасы.

Тәжетдинов Жолдасбай

1956

Жолдасбай Тәжетдинов—шайыр.

Ол 1956-жылы 6 январьда Шымбай районының “Кенес” аўылында туўылған. Орта мектепти питкергеннен соң, 1975-жылы Ташкент полиграфия техникумын, 1985-жылы Нөкис мәмлекетлик университетинин филология факультетин, 1991-жылы Екатеринбург қаласындағы Урал социаллық мәселелер хәм сиясаттаныў институтын питкерген.

Мийнет жолын Шымбай районлық мәденият үйинде методист болып ислеуден баслаған. Соңынан Шымбай, Бозатаў районлық газеталарда редактор, Қарақалпақстан республикасы баспа сөз комитетинде, “Қарақалпақстан” баспасында жуўаплы лаўазымларда ислеген. “Қарақалпақстан жаслары”, “Шыпакер” газетасында бас редактор, Қарақалпақстан хабар агентлигинин директоры, 1991-2005-жыллары Қарақалпақстан журналистлери аўқамының баслығы, 2005-жылдан “Адолат” СДП Қарақалпақстан Республикасы атқарыў комитетинин баслығының орынбасары болып ислеген. Хәзир «Кәсиплик билимлендириў» газетасының бас редакторы болып ислейди. Ж.Тәжетдиновтың дәслепки шығармалары 1978-жылдан баслап баспасөзде көрине баслады.

Оның “Мехир” (1984), “Кулшыныў” (1987), “Жылға” (1990) атлы поэзиялық топламлары хәм “Жердиң тартыў күши” (1992), “Ақ сүт берген аналар” (1995) публицистикалық китаплары басылып шықты. Ол 2000-жылы Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин Хұрмет жарлығы хәм “Шухрат” медалы менен сыйлықланған.

Ол 1995-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Тилегенов Пирлепес 1918-1990

Пирлепес Тилегенов — драматург.

П. Тилегенов 1918- жылы Шымбай қаласында туылған. 1937-жылы Төрткүлдеги аўылхожалық техникумын, 1940-жылы Москвадағы Луначарский театр институтының Карақалпақ студиясын тамамлайды. Екинши жәхән урысы жылларында хәрәкет етип турған армия катарында болды.

Урыстан соңғы жыллары Нәкис қалалық ишкі ислер бөлими баслығының орынбасары, Республикалық мәденият үйиниң директоры, Мәденият ислери бойынша комитеттиң инспекторы, телевидение хәм радиоситтириў комитетиниң редакторы, Мәденият министрлиги бөлим баслығы, Карақалпақстан Жазыўшылар аўқамында әдебият фондының баслығы болып иследи.

Ол “Биринши гудок” (1953), “Бекжап трагедиясы” (1965), “Қылмыскер ким?” (1973), “Намыс” (1976), “Аналар” (1975), “Адамның тәғдири”, “Жети миллион” сыяқлы сахналық шығармалардың авторы. 1978-1988-жыллары оның топтамалары басылды. П. Тилегеновтың көплеген пьесалары Өзбекстан, Қазақстан, Тәжикстан, Қырғызстан театрларында сахналастырылған. П. Тилегенов Карақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған. Ол “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” хұрметли атағына ийе болды.

П.Тилегенов 1956-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Төрешова Нәбийра (Арзуова Нәбийра)

1953

Нәбийра Төрешова—шайыр.

Н.Төрешова 1953-жылы 5-майда Коңырат (хәзирги Канлыкөл) районынын Свердлов (хәзирги М.Нурмухаммедов) атындағы ширкет хожалыгында тууылады. 1969-жылы орта мектепти тамамлағаннан сон Нөкис мәмлекетлик педогогикалык институтының филология факультетининң тил хәм әдебият бөлимин оқып питкереди (1969-1973). Соңынан 1975-жылдан баслап Карақалпақстан телерадиокомпаниясының радиоситтириулері комитетинде “Жаслык” редакциясының редакторы, бөлим баслығы, 1989-жылдан “Әмиүдәрья” журналында публицистика бөлиминин баслығы, хәзирги күнде усы журналда бас редактордың орынбасары лауазымында ислеп атыр.

Н.Төрешованың дәслепки қосықлар топламы “Жаслығым мениң” деген ат пенен 1978-жылы жарық көрди, 1981-жылы “Әдилдің сөзлери” атлы гүрринлер топламы, 1986-жылы “Песня на три голоса”, 1988-жылы “Сәуир самалы” қосықлар топламы, 1991-жылы “Перийзат” атлы қосықлар топламы хәм усы жылы түркмен шайыры Бахаргүл Керимованың “Ышқы дәптери” топламының аудармасы, 1994-жылы “Өзиннен” қосықлар топламы, 1996-жылы “Әдилдің сөзлери”нің 2-кітабы, 2009-жылы «Әзийзим» қосықлар топламы “Қарақалпақстан” баспасынан жарық көрди. Оның “Қорған”, “Шайқас”, “Тутқын”, “Қызым-аў”, “Жетим қыз”, “Мен ушын” поэмалары менен “Перийзат”, “Аналық ҳаққында қысса” қыссалары, “Гүлзада” драмасы, “Ялғаншы” атлы дәстаны басылып шықты.

Н.Төрешоваға 1995-жылы “Қарақалпақстанға мийнети сиңген мәденият хызметкери”, 2003-жылы “Қарақалпақстан халық шайыры” хұрметли атақлары берилди.

Н.Төрешова 1983-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Турымбетов Хожамурат

1922-1968

Хожамурат Турымбетов — шайыр.

Х. Турымбетов 1922-жылы Тахтакөпир районунда тууылган. Ол 1941-жылы Хожелидеги педучилищени питкерген хэм өзи тууылган районда аткарыу комитетинде хызмет иследи.

1942-жылдан екинши жэхэн урысына кагнасты. Шымбайдагы муғаллимлер институтын тамамлап районда, соңынан муғаллим, районлық газетаның редакторы лауазымын аткарды.

Москвадагы әдебият институтын питкерип, Жазыушылар аўкамында мәсләхәтши, жууаплы хаткер, “Әмиўдәрәя” журналының бөлим баслығы хызметлеринде иследи.

Шайырдын шығармалары 40-жылларда жәриялана баслады. Онын “Гүлистан” (1954), “Бахытлы жаслык” (1955), “Еки дос” (1957), “Бахытлы кыз” (рус тилинде, 1954), “Көп күттирген бәхәр” (рус тилинде, 1957), “Тууысканлык сәлеми” (өзбекше, 1958), “Талуас” (1962), “Мәнгиге тири” (1961), “Және бәхәр келди” (1970), “Шайыр жолы” (1959), “Таң” повести тағы баска топламлары басылган. 1974-жылы шайырдын “Танлаамалы шығармалары” жәрияланды.

Х. Турымбетов Каракалпакстан Республикасы Жокарғы Кеңесинин Хүрмет жарлығы менен сыйлықланган.

Х. Турымбетов 1955-жылдан Жазыушылар аўкамынын ағзасы.

Турдымуратова Абадан

1980

Абадан Турдымуратова — шайыр.

А.Турдымуратова 1980-жылы 9-сентябрде Мойнак районы Қазақдәрья аўылында туўылған.

1997-жылы мектепти питкергеннен соң 1998-2002-жыллары Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалық институтынын “Мектепке шекемги тәрбия педагогикасы хәм психологиясы” қәнигелигин оқып питкерген. Өзинин мийнет жолын 2002-жылы Нөкис педагогикалық колледжиниң педагогика-психология кафедрасында оқытыўшылықтан баслаған.

Хәзир усы кафедрада аға оқытыўшы хәм кафедра хаткери болып ислеп атыр.

Оның ең дәслепки “Әрман”, “Түслериме енген шахзадам” қосықлары 2000-жылы “Нөкис ҳақыйкаты” газетасында жәрияланған. Республикалық жас шайырлар хәм жазыўшылардың “Зомин” (Жиззах) семинары хәм “Ақчақұл илхөмлари” (Елликқала) фестивалында қатнасып сыйлы орынларға миясар болған.

2003-жылы “Билим” баспасынан “Гүзги жапырақлар” қосықлар топламы, 2002- жылы Өзбекстан Жазыўшылар аўкамы тәрөпинен баспадан шыққан “Ватаним деб сени уйгондим” альманахында, 2008- жылы “Ёшлар китоби” альманахында қосықлары басылып шықты.

А. Турдымуратова 2005-жылдан Жазыўшылар аўкамынын ағзасы.

Турымбетов Әбитай

1912-1972

Әбитай Турымбетов — шайыр.

Ә. Турымбетов 1912-жылы Қубла Қазақстанның Қаратас районы, Жанабазар аўылында туўылған.

Ол ата-анасынан жаслай жетим қалып Ташкенттеги балалар үйинде тәрбияланады.

Самарқандтағы университетти питкереди, сонынан Қарақалпақстан Жазыўшылар аўқамында ислеиди.

Жазыўшы екінши жәхән урысы фронтларына қатнасты.

Ол жердеги “Ұатан ушын”, “Душпанға қарсы алға” деген өзбек тилинде шығатуғын газеталарда хабаршылық етти, урыстан кейинги жыллары ишки ислер министрлигинде, сонынан өмириниң ақырына шекем Өзбекстан Жазыўшылар аўқамында мәсләхәтши болып ислеиди.

Шайырдың дәслепки қосықлары 30-жылларда жазылған. Оның “Жанла сестим” (1954), “Жайнаған келешек” (1959), “Мениң Республикам” (1958), “Пәрўаз” (1967), “Ашшыкөл” (1971), “Қорықпайтуғын бала” (1974) атлы топламлары қарақалпақ хәм өзбек тиллеринде жәрияланды.

Ә. Турымбетов Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланған.

Ә. Турымбетов 1953-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Турсынова Гүлайым

1954

Гүлайым Турсынова — жазыушы.

Г. Турсынова 1954-жылы 10-апрельде Тәжикстанның Хо-
жент областында тууылған.

Орта мектепти питкергеннен кейин “Жеткиншек” газе-
тасында, Каракалпакстан Жазыушылар аўкамында жумыс
иследи.

Ол 1978-жылы Москвадағы әдебият институтын тамам-
лап, “Әмиўдәрәя” журналында проза бойынша редактор болды.
Ҳәзир Республикалык жас тамашагөйлер театрының әдебий
бөлимин баскарады.

Г. Турсынованың биринши топламы “Шуғла” 1975-жылы
басылып шықты.

Оның 1980-жылы “Минез”, “Адамлар” атлы гүрринлер топ-
ламлары, 1990-жылы “Сүлдер” повести, 1992-жылы “Мүсәпир”
атлы повестьлер жыйнағы, балаларға арналған “Аңызға толы
аўылым” (2006) гүррин хәм повестьлер китабы, орыс тилин-
де “Урок” (Санк-Петербург, 2008) гүрринлер китабы басылып
шықты.

Г. Турсынованың драматургия тараўында “Мухаббатым—
өмирим” (2003) драмасы Ташкент қаласындағы драмалар бой-
ынша таңлауында жеңимпаз болды хәм театр сахналарында қой-
ылды. “Сынақ” (2004) хәм “Тентек маймыл” (2005) музыкалы
драмалары, “Қыянет етпе достыңа” (2008) драмасы Жас тама-
шагөйлер театрында қойылса, “Бахытлы болғым келеди” видео-
фильми Каракалпакстан телеканалынан көрсетилди.

Ол 2007-жылы “Қаракалпакстан Республикасына мийнети
сиңген мәденият хызметкери” деген атаққа миясар болды.

Г.Турсынова 1980-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Уснатдинов Шарап

1942

Шарап Уснатдинов 1942-жылы Кегейли районуна туулган. 1958-жылы Шоманай районуна орта мектепти питкергеннен кейин Тақиятас қаласындағы еки жыллық курылыс училищесин, соң Өзбекстан Миллий университетинин журналистика факультетин питкерген. Дәслепки мийнет жолын хәзирги “Қарақалпақстан жаслары” газетасында әдебий хызметкерликтен баслап, 30 жыл дауамында баспа сөз хәм галаба хабар қуралларында түрли лауазымларда иследи.

Ш. Уснатдинов 1974-76-жыллары “Қарақалпақстан жаслары” газетасының бас редакторы, 1978-83-жылларда Қарақалпақстан мәмлекетлик телерадио комитети баслығының телевидение бойынша орынбасары, 1985-88-жыллары “Қарақалпақстан” баспасының директоры, 1988-90-жыллары Областылык партия комитетинин хаткери, 1976-78 хәм 1983-85-жыллары “Еркин Қарақалпақстан” газетасы бас редакторының орынбасары, ал 1988 хәм 1990-1992-жыллары усы газетаның бас редакторы болып иследи.

Ол 1992-жылы пайтахтымыз Нөкис қаласының хәкими болып сайланды.

1994-95-жыллары Өзбекстан Республикасы Мәдениет ислери бойынша министринин орынбасары, 1995-2002-жылларда Қарақалпақстан Республикасы Коммуналлық хызмет көрсетиу министри, 2002-2007-жыллары “Коммуналлық ыссылық орайы” ААЖ баслығы, 2007-2009-жыллары Қарақалпақстан Республикасы Министрлер Кеңеси Баслығының баспа сөз хаткери, 2009-жылдан бери Қарақалпақстан Республикасы Рууҳый үгит-нәсият орайының басшысы лауазымында ислеп атыр.

Шарап Уснатдиновтың соңғы жыллар ишинде “Кимге кеш, кимге таң сәхәр”, “Көргенлерим, кеуилдегилерим”, “Мәнауйят

сабаклары”, “Исбилерменликке мирәтнама” китаплары баспадан шықты. Ол 45 жыллык дәретиўшилик мийнети дәуиринде бир неше жүзлеген мақала, очерк хәм публицистикалар жазып, кеңнен танылғаң жазыўшы-журналист.

Шарап Уснатдинов — Жазыўшылар хәм Журналистлер аўқамларының ағзасы, “Қарақалпақстанға мийнети сиңген журналист”.

Фазылов Избасар

1909-1961

Избасар Фазылов —шайыр хәм Жазыўшылар аўкамын дүзиўшилердин бири.

И. Фазылов 1909-жылы Тахтакөпир районында туўылған.

Ол 20-жыллары, дәслеп Шымбайдағы интернатта, соңынан Казакстандағы Оренбург каласындағы әскерий мектепте (1925-1926) билим алады.

1926-жылы Төрткүл каласына келип аўыл хожалығы техникумына оқыўға киреди хәм оны питкергеннен соң “Қызыл Қарақалпақстан”, “Жас Ленинши” газеталарында жуўаплы орынларда жумыс ислейди.

Шайыр бурынғы аўкам Жазыўшыларының биринши съездине кенесши даўыс пенен делегат болып катнасады (1934).

Шайырдың “Женис жолында” (1934), “Қосықлар” (1934, 1959), “Аўыл бәхәри” (1975) атлы топламлары басылып шықты.

И. Фазылов репрессияның қурбаны болып жигирма жылға шамалас қамақта болған хәм қамақтан шыққаннан сонда дәретиўшилиқ пенен шуғылланған.

И. Фазылов 1934-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Халмуратов Ташкенбай

1940

Ташкенбай Халмуратов—жазыўшы.

Т. Халмуратов 1940-жылы 5-июнда Шымбай районында тууылган. Ол орта мектепти тамамлағаннан кейин аўылхожалығы тараўында токарь болып ислеген. Сонынан әскерий хызметте болған (1959-1962). Каракалпак мәмлекетлик пединститутының рус тили хәм әдебияты факультетинде оқып жүрип, сол институттың «Совет муғаллими» газетасының жуўаплы хаткери, Өзбекстан Телеграф Агентлигинде, Каракалпакстан телевидениеси хәм радиоситтириў Комитетинде редактор, бөлим баслык, телекомпания хызметкери болып ислейди. Ташкентте Жоқары партия мектебин питкерген. Нөкис қалалық партия комитетинде хәм областьлық партия комитетинде инструктор. Өзбекстан “Китапқумарлар” жәмийетинде хызмет иследи.

Жазыўшының “Замира”(1969), “Еле де көп мәлим емес булақлар”(1974) «Нәсият»(1979) деген повесть хәм гүрринлер топламлары басылды.

Оның “Питне”, “Усыл” (1983), «Қырық буўын» (1996) атлы романлары арнаўлы китап болып шықты. Оның «Дорога длиною в жизнь», «Приключения пшеничного зернышка» (2009), «Бир дәне бийдайдың басынан кеширгенлери» (2009), «И еще много неизвестных родников...» (2010) деген повесть хәм гүррин-ертек, шығармалары баспадан шықты.

«Каракалпакстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери» (2000), хәзирги күнде хұрметли дем алыста.

Т. Халмуратов 1980-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Халмуратов Әрепбай

1947

Әрепбай Халмуратов 1947-жылы 17-апрельде Қанлыкөл районында туылды.

Орта мектепти питкергеннен соң Ташкенттеги ауыл хожалығын механизациялау институтын питкереди.

Мийнет жолын Қонырат, Қанлыкөл районларында механизатор болып ислеуден баслайды.

Соң бас инженер, партия комитетинин хаткери, директордың орынбасары ұазыйпаларында ислейди.

Әрепбай Халмуратовтың балаларға арналған “Қоңыр қозы” (1990), “Қара тауық” (1994), “Пилдин аұзы қаякта?” (1996) прозалық хәм поэзиялық китаплары “Қарақалпақстан” баспасында басылып шықты.

Әрепбай Халмуратов 2000-жылдан Жазыушылар аұкамынын ағзасы.

Хожаназаров Улмәмбет

1938

Улмәмбет Хожаназаров—шайыр.

У. Хожаназаров 1938-жылы Кегейли районында тууылган. Ол 1960-жылы Каракалпак мамлекетлик пединститутынын математика факультетин тамамлап, мектепте муғаллим, оқыу бөлиминин баслыгы болды. Эскерий хызметтен сон, телевидение хэм радио еситтириу комитетинде жумыс иследи (1965), “Әмиүдәрья” журналының бөлим баслыгы (1966-69), областылык партия комитетинде (1969-71), “Әмиүдәрья” журналында бас редактор (1971-78) лаўазымында иследи. Москвадағы Жәмийетлик илимлер академиясында оқыды (1978-80), “Совет Каракалпакстаны” газетасында бас редактордың орынбасары, Областылык партия комитетинде бөлим баслыгының орынбасары (1980-81), Бозатау районлық партия комитетинин секретары болды, Каракалпакстан телевидениеси хэм радио еситтириу комитетин баскарды (1985-92), Нөкис районының хәкими, “Руўхыйлык хэм ағартыу” орайының баслыгы болды. Хәзирги ўақытта дем алыста.

Шайырдың “Әўелемен-дүўелемен” (1969), “Кеўил туйғылары” (1970), “Жылларым мениң” (1976) «Напеви Аму», «Кеўил кусым» (2010) атлы топламлары жарыққа шықты. Ол А. Пушкин, Ю. Лермонтов, В. Маяковский, Р.Бабажанның «Оби хаёт», А.Твардовскийдин гейпара шығармаларын каракалпак тилине аўдарған. У. Хожаназаров “Өзбекстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” «Каракалпакстан халык шайыры» хўрметли атағына ийе. Ол Өзбекстан Жаслар аўкамы сыйлығының лауреаты хэм Каракалпакстан Республикасы Жоқарғы Кенесинин Хўрмет жарлығы менен сыйланған.

Ол 1969-жылдан Жазыўшылар-аўкамының ағзасы.

Хожаниязов Сапар

1910-1983

Сапар Хожаниязов—жазыўшы хэм драматург.

С. Хожаниязов 1910-жылы Кегейли районындағы Халқабад аймағында туўылған.

Ол дәслеп кысқа мүддетли курсларда оқып саўат ашқан, аўыл хожалық жумысларында ислеген, соңынан мәмлекетлик театрға актёр болып кирип, усы театрдың режиссёры, директоры, әдебий бөлимининң баслығы лаўазымларында иследи. Драматургтинң “Айша” (1940), “Бизинң баҳадыр” (1944), “Сүймегенге сүйкенбе” (1945), “Зыяда” (1946), “Жас жүреклер” (1953), “Бахыт” (1975), “Талўас” (1962), “Арыўлар” (1964), “Ақмақ патша” (1968), “Маманбий” (1971) тағы басқа да пьесалары театр сахнасында бир неше мәртебе койылды. Драматургтинң көпшилик шығармалары туўысқан халықлардың да сахнасынан кең орын алған.

Жазыўшынын “Ақ алтынлы атыздың адамлары”(1956), “Бахтын тапқан Бегжан”, “Ақ бота”, “Он сегизинши жыллар еди”, “Хўждан”, “Айдын жол”, “Халкыңнан сыр саклама” деген повесть хэм романлары, “Гүлистан”(1948) поэзиялык китабы жарық көрди. С.Хожаниязов орден-медаллар, Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кенесининң Хўрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Ол “Өзбекстан Республикасына мийнети сиңген артист” (1955), “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген көркем өнер гайраткери”, “Қарақалпақстан халық жазыўшысы” (1980) деген хўрметли атақларға ийе хэм Қарақалпақстан Республикасы Бердақ атындағы мәмлекетлик сыйлықтынң лауреаты.

С. Хожаниязов 1944-жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

Хожаниязов Өсербай

1926-1977

Өсербай Хожаниязов—шайыр хәм жазыўшы.

Ө. Хожаниязов 1926-жылы Тахтакөпир районында туўылган. 1942-47 жыллар аралығында ол мектепте мугаллим, районлық газетада жуўаплы хаткер болып ислейди. 1949-жылы мугаллимлер институтын тамамлады хәм “Жас Ленинши” газетасында бөлим баслығы болды (1950-51), 1956-жылы Москвада М.Горький атындағы Әдебият институтын тамамлап “Қарақалпақстан” баспасында бөлим баслығы (1956-61), “Әмиўдәрья” журналында бөлим баслығы (1962-64), “Совет Қарақалпақстаны” газетасында хабаршы (1964-72), “Әмиўдәрья” журналында жуўаплы хаткер (1972-74), Жазыўшылар аўқамының жуўаплы хаткери (1974-1977) лаўазымларында иследи.

Оның “Шын жүректен” (1952), “Бизиң комиссар” (1958), “Өмир маржанлары” (1959), “Пәрўаз” (1976) сыяқлы қосықлар топламлары жәрияланды. Ө.Хожаниязовтың “Бахыт босағасында” (1956), “Айдана” (1972), “Бир совхозда” (1960), “Қыс балладасы” (1970), “Жайнаған жәзийра” (1975), “Бир өмир қыссасы”, “Жезтырнак”, “Жалынлы жылларда” повестылері дөреди.

Ө. Хожаниязовтың бир қатар шығармалары басқа тиллерге де аударылған. Ол Короленко, Щедрин шығармаларынан қарақалпақ тилине аудармалар жасады. Ө. Хожаниязов Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кеңеслериниң Хүрмет жарлықлары менен сыйлықланды. Оған “Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” атағы берилген.

Ө. Хожаниязов 1953-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Хожаниязов Шәмшет

1918-1942

Шәмшет Хожаниязов—қарақалпақ фольклоры хәм классикалық әдебияты үлгилерин жыйнаўшы хәм шайыр сыпатында мәлим.

Ш. Хожаниязов 1918-жылы Тахтакөпир районында туўылған.

Ол басланғыш мектепти питкергеннен кейин аўылда жұмыс ислейди, соңынан “Қызыл Қарақалпақстан” газетасында, Жазыўшылар аўқамында мийнет етти. Ол 1939-жылы әскерий хызметке кетеди хәм 1942-жылы урыста қайтыс болады.

Ш. Хожаниязов қарақалпақ аўызеки әдебияты менен жазба поэзияның үлгилерин жыйнаўда айрықша көзге түскенлердин бири.

Ол әсиресе Жийен жыраў, Күнхожа, Өтеш, Әжинияз, Бердақ, Омар, Гүлмурат шайырлардың дәрәтпелерин, “Мәспагша”, “Дәўлетиярбек”, “Ашық-Нәжеп”, “Курбанбек”, “Шийрин-Шекер” дәстанларын халық аўзынан жазып алды хәм оны соңынан бастырып шығарыўға мүмкиншилик ашты.

Шайырдың көп ғана қосықлары хәм “Азатлық ерлери” деп аталған поэмасы газета-журналларда жәрияланған.

Ш. Хожаниязов 1939-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Хошаниязов Жалғасбай

1947

Жалғасбай Хошаниязов (әдебиі лақабы Мухаммед Хошан)— шайыр хәм фольклор изертлеуісисі.

Ж. Хошаниязов 1947-жылы Қанлыкөл районында тууылған. 1967-жылы Нөкіс мәмлекетлік педагогикалық институтының шет тиллер факультетін питкерип ӨзРИАҚБ Н. Дәукараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебиат институтының қарақалпақ фольклоры бөлімине жұмысқа өтеді хәм 1978-жылы “Алпамыс” дәстанының қарақалпақ версиясына тарийхый-фольклорлық характеристика деген темада кандидатлық диссертациясын жақлады.

Автордың “Қарақалпақ фольклорындағы этнографиялық мотивлер” (“ФАН” 1988), “Қарақалпақ қахарманлық дәстаны “Алпамыс” (1992)”, “Миллий руұхый дүньямыздың сағалары” (2007) илимий мийнетлери басылып шықты.

Оның “Далаларым бабаларым” (1980), “Абылайсан” (1984), “Қуяштың жасы” (1988), “Жасыл мәүсим” (1990), “Бабалардың дәстүри” (1993) деген атамадағы поэтикалық топламлары хәм “Балалықтың булдыр аспаны” (1996) деген повести “Қарақалпақстан” баспасында жәрияланды. “Әмиүдәрәя” журналының 1995-жылдың 10-12 санларында “Жулдыз ағып баратыр” повести жарық көрді.

Ол аудармашы сыпатында Б. Пармузиннің; “Айрықша буйрық болғанға шекем” (1983), Тәжик жазыушысы З. Дусматовтың “Сары жапырақлар” (1986), роман, повестлерін, Низамийдің “Ғәзеллерін” (1992), Назым Хикметтің “Азатлық арзыулары” (1987), хәзирги дәуір поэзиясынан С.Мадалиевтың “Шынға шығыу” (1989) поэзиялық топламларын қарақалпақ тилине аударып бастырыуға еристи.

Ж. Хошаниязов 1984-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Худайбергенов Аллаберген

1941-1993

Аллаберген Худайбергенов – әдебиятшы хәм публицист. А. Худайбергенов 1941-жылы Төрткүл районында тууылған. Орта мектепти питкергеннен соң аўылхожалығы тараўында жумыс ислейди.

1960-65-жыллары Ташкент Мәмлекетлик университетин оқып питкереди. Әскерий хызметтен соң, дэслеп районлық газетада, соңынан республикалық “Аму тонги” газетасында иследи.

1992-жылы Ташкентте “Әмиўдәрья бойларында” деген китабы баспадан шықты.

А. Худайбергенов филология илимлеринин кандидаты.

Оның “Кәрўанбасы” (1972), “Төрткүлде мәртлер бар” (1976), “Шорахан сунқарлары” (1982), “Тың жерди өзлестиріўшилер” (1985) сыяқлы гүрриң хәм очерклер топламлары басылған.

А. Худайбергенов “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген мәденият хызметкери” хұрметли атағына ийе еди.

А. Худайбергенов 1984-жылдан Жазыўшылар аўкамының ағзасы.

Худайбергенов Камал

1940-1982

Камал Худайбергенов — сыншы хэм әдебиятшы алым.

К. Худайбергенов 1940–жылы Кегейли районының аймағында тууылған.

Ол 1962-жылы Ташкент мәмлекетлик университетин питкерип, “Совет Қарақалпақстаны” газетасында әдебий хызметкер (1962-63), Н. Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хэм әдебият институтында илимий хызметкер, аға илимий хызметкер, бөлим баслығы (1963-82) болып иследи.

1965-68-жыллары Ташкентте аспирантурада оқыды хэм 1968-жылы “Хәзирги қарақалпақ поэзиясында лирик қахарман мәселеси” деген темада кандидатлық диссертациясын жақтады.

Сыншы хэм алымның “Лирика хэм өмир” (1970), “Биринши академик” (1980), “Дәўир хэм парыз” (1984) деген әдебий сын мийнетлери жарық көрди.

Ол “Қарақалпақ совет әдебияты тарийхының очерклері” (1968), “Қарақалпақ совет әдебияты” (1981) деген көлемлі мийнетлердің де авторларының бири.

К. Худайбергенов Өзбекстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлығы менен сыйлықланған.

К. Худайбергенов 1980-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Ҳәбийбуллаев Жумат

1922-1943

Жумат Ҳәбийбуллаев—шайыр.

Ж. Ҳәбийбуллаев 1922-жылы 15- апрельде Кегейли районының Халқабат аўылында туўылған.

Болажақ шайыр “Жеткиншек” газетасында бөлим баслығы болды, Москвадағы Орайлық Комитет жанындағы редакторлар таярлайтуғын курста оқыды, “Пионерская правда” газетасының хызметкери, “Жас Ленинши” газетасының жуўаплы хаткери болып иследи.

Ол 1943-жылы Сталинград фронтында қахарманларша қаза тапты.

Шайырдың шығармалары “Саза”(Нөкис — 1990) деп аталған жаўынгер қәлем ийелеринин топламында жәрияланды.

Ҳамидов Ҳусниддин

1935

Ҳусниддин Ҳамидов — жазыўшы ҳам әдебиятшы, тилши алым.

Х. Ҳамидов 1935-жылы Шымбай районынын Шоқарық аўылында туўылған. Жаслайынан ескише сауат ашқан. Ол орта мектепти тамамлағаннан кейин еки жыллық муғалимлер курсының рус тили ҳам әдебияты бөлимин питкереди ҳам муғаллим болып ислейди. Әскерий хызметте болады, соңынан муғалимшилигин даўам етеди.

Қарақалпақ мәмлекетлик баспасында редактор болып ислейди (1959), Н. Дәўқарәев атындағы Тарийх, тил ҳам әдебият институтының шығыс қолжазбалары фонды бойынша илимий хызметкер, аға илимий хызметкер, бөлим баслығы болып ислейди.

Х. Ҳамидов илимий жумысларына қоса педагогика тараўында Қарақалпақ мәмлекетлик университетиниң профессор оқытыўшысы, араб филологиясы кафедрасының баслығы, 2003-2008-жыллар аралығында Қарақалпақ мәмлекетлик университети жанындағы филология пәнлеринен докторлық диссертациялар жақлаў бойынша Қәнигелестирилген Кеңес баслығы хызметлерин атқарды.

Х. Ҳамидов 1967-жылы “XVIII – XIX хәм XX әсир басындағы юридикалық хўжетлердиң тили хәм оның хәзирги қарақалпақ әдебий тилине қатнасы” деген темада кандидатлық, ал 1990-жылы докторлық диссертацияларын жақлады. Ол 1994-жылы Өзбекстан Илимлер Академиясының хабаршы ағзасы, 2000-жылы академик болып сайланды. Илим тараўындағы пидайы хызметлери ушын “Қарақалпақстан Республикасына мийнети синген илим ғайраткери” атағы берилди.

Жазыўшынын “Өмир ышкы” (1980), “Илхам” (1986) атлы косықлар топламлары, “Естелик” (1981) деген гүрриң, повестьлер китабы хәм “Ушкын” (1993), “Өз үйим” романлары жәрияланды. 2007- жылы “Өмир мәнзиллери” косықлар, гүрринлер, повестлер топламы басылып шықты. Ол парсы тилинен Сааидийдиң “Гүлистан” китабынан карақалпак тилине үзиндилер аўдарды.

Әдебияттануў хәм тил билими тараўында Х. Хәмидовтың “Қарақалпак тили тарийхының очерклери” (1974), “Ертедеги карақалпак тилиниң жазба естеликлери” (1985), “Шығыс тиллериндеги жазба дәреклер хәм XIX әсирдеги карақалпак шайырлары” (1991), “Письменные памятники каракалпакского языка...” (1987) “Рукописное наследие Бердаха”, “Шежире”, “Родословное дерево”, “Хорезм хикояти”, “Рассказы о Хорезме” (1995). деген мийнетлери басылып шықты.

Х. Хәмидов 1993- жылдан Жазыўшылар аўкамынын ағзасы.

Шамуратов

Әмет

1912-1953

Әмет Шамуратов—шайыр хәм жазыушы.

Ә.Шамуратов 1912-жылы Хожели районында тууылған. Ол Хожелидеги интернатта тәрбияланады, соң Шымбайдағы “Коммуна” мектебинде оқыйды. Ә. Шамуратов 1931-жылы Москваға оқыуға жибериледи, жумысшылар факультетинде оқыйды хәм метрополитен курылысында ислейди. 1938-жылы бул оқыу орнын тамамлап, Республика билимлендириу министрлигинде инспектор, соң баспасөз орындарында ислейди. 1947-50- жыллары Әмет Шамуратов партия мектебин питкереди. Қарақалпақстан Министрлер Кенеси баслығынын орынбасары, Нөкис қалалық партия комитетиниң биринши хаткери, Жазыушылар аўқамынын баслығы лаўазымларында ислейди. Оның “Сыйлық” (1940), “Ўатан хаккында қосықлар” (1943), “Бахыт” (1949), “Ески мектепте”(1940), “Бахыт қосықлары” (1949) сыяклы поэзиялық, прозалық топламлары басылды. Жазыушының Тандамалы шығармалары бир неше мәртебе қайта басылды,(1954-63), (1962-72) “Ески мектепте”, “Мениң жолбарыслар менен ушырасууларым” повестылері рус, өзбек тиллеринде жәрияланды.

Ә. Шамуратов “Арал кызы” (Ж. Аймурзаев пенен бирге), “Қырық қыз”(И Юсупов пенен бирге) пьесаларынын авторы. Ол орден-медаллар, Өзбекстан хәм Қарақалпақстан Республикасы Жоқарғы Кенесиниң Хұрмет жарлықлары менен сыйлықланды. Ә. Шамуратов Қарақалпақстан Республикасынын Жоқарғы Кенесине депутат болып сайланды.

Ә. Шамуратов 1941-жылдан Жазыушылар аўқамынын ағзасы.

Шамуратов Артық

1915-1942

Артық Шамуратов—шайыр.

А. Шамуратов 1915-жылы Қараөзек районында тууылған.

Шымбайдағы жұмысшы жаслар мектебинде оқыйды (1929-1955), Төрткүл педтехникумын тамамлайды (1936). Сонынан Қараөзек районында муғаллим (1936-38), Қарақалпақ мәмлекетлик баспасында ислеген (1938-41). Кейин мектеп директоры, районлық партия комитетинде инструктор болып ислеген. 1942-жылы урыска кетеди хәм сол жылы урыста қайтыс болады.

Оның 1940-жылы “Сый” топламы басылды. Соңғы жыллары “Өмир, сени жырлайман” деген ат пенен шығармалар жыйнағы жәрияланды (1987).

А. Шамуратов 1939-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Шамуратова Гүлистан

1937

Гүлистан Шамуратова—шайыр.

Г. Шамуратова 1937-жылы Төрткүл каласында тууылды. Ол 1965-жылы Каракалпак мамлекеттик педагогикалык институтунын каракалпак тили хэм әдебияты факультетин пиктерди.

Дәслеп ол радиога хабаршы хэм диктор ұазыйпасын атқарды. Соңынан “Қаракалпакстан жаслары” газетасында аудармашы, телерадиокомпанияда редактор, Жазыушылар аўкамында жууаплы хызметте, соңынан Бозатаў районында жууапты хаткер болып ислейди.

Шайыраның кәлеминен дөреген “Фумша ашылғанда” (1971-жыл), “Әрман” (1977-жыл), “Мийрим” (1982-жыл), “Звенящая струна” орыс тилинде (1984-жыл), “Қуштарлық” (1989-жыл), қосықлар топламлары менен “Қанлы көл ұақыясы” (1991-жыл), пьесалар, инсценировкалар, гүрринлер жыйнағы, “Әмиў әпсанасы” (1996-жыл), “Мехиргия сырласларым” (2001-жыл), “Кеўил туйғылары” (2004-жыл), “Мухаббат әпсанасы” (2005-жыл) китаплары басылып шықты.

Г. Шамуратова 1969-жылы Қаракалпакстан Республикасы Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлығы менен сыйлықланған.

1991-жылы “Қаракалпакстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери” деген атаққа ийе болды.

Г. Шамуратова 1976-жылдан Жазыушылар аўкамының ағзасы.

Шерниязова Дәўлетбийке

1952

Дәўлетбийке Шерниязова—жазыўшы хәм журналист.

Д.Шерниязова 1952-жылы 13-февральда Нөкис қала-сында туўылған.

Орта мектепти тамамлағаннан соң, Қарақалпақ мәмлөкетлик пединститутының рус тили хәм әдебияты факультетин питкерди.

Мийнет жолын 1974-жылдан Қарақалпақстан радиосының русша еситтириўлер редакциясында баслаған, соңынан сиясий-жәмийетлик еситтириўлер редакциясында ислейди.

1990-жылдан баслап сол жерде бас редактордың орынбасары, әдебий-драмалық бөлимнің баслығы болып ислейди.

Жазыўшының “Жүрек сырлары” (1977), “Мүсин” (1986), “Көптерлер қайтып келеди” (1996), “Егизеклер”, “Өмири гөззал инсан” гүрриң хәм повестлер, “Мен сизге ашықпан” романы баспадан шықты.

Ол Қарақалпақстан Жоқарғы Кеңесиниң Хүрмет жарлығы менен сыйлықланған хәм “Крестьянка” журналының да сыйлығын алыўға миясар болды.

Д. Шерниязова 1993-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Юнусова Қурбанбийке

1959

Қурбанбийке Юнусова—журналист ҳам жазыўшы.

К. Юнусова 1959-жылы 6-апрельде Төрткүл районында ту-
ўылған. 1975-жылы райондағы 16-санлы мектепти питксерип, 1976-
1982-жыллар аралығында Ташкент мәмлекетлик университетинин
журналистика факультетинде оқыды.

Мийнет жолын район газетасында корректор болыўдан бас-
лады. 1982-1996-жыллар аралығында район газетасында хабар-
шы, жуўаплы хаткер, бөлим баслығы, Төрткүл районы хәкими-
ятында бас кәниге болып иследи. 2006-2008+жылларда “Түркис-
тон” газетасының Карақалпақстан Республикасы бойынша ха-
баршысы хызметлеринде иследи. Хәзирги ўақытта районлық
“Маънавият тарғиботи” бөлими баслығы болып ислеп атыр.

Оның шығармалары “Төрткүл гүллери” топламына кирги-
зилди, “Карақалпақстан Төрткүлден басланады”, 2005-жылда
“Төрткүл кеше, бүгин хәм ертең” топламларында косықлары,
гүрриң хәм очерклери де орын алды. “Элимизнинг фидойи
кишилари” (1994) “Кўнгил мулкида яшайсиз”(1995), “Шижо-
ат” (1999), “Түрткүл ва Түрткүлликлар” топламлары басылып
шықты. Сондай-ақ, “Әдептаныў” китабын өзбек тилине аўда-
рыўда қатнасты.

К. Юнусова 1999-2004-жыллары районлық Кеңеси депутат-
лығына сайланды. Оған 2002-жылы “Карақалпақстан Республи-
касына мийнети синген журналист” хұрметли атағы берилди.

Қурбанбийке Юнусова 2003-жылдан Жазыўшылар аўқамы-
ның ағзасы.

Юсупов Ибрайым

1929-2008

Ибрайым Юсупов—XX әсирдеги каракалпак поэзиясының ири ўекили, онын байтереги.

И.Юсупов 1929-жылы 5-майда Шымбай районындағы Азат аўылында туўылған. Ол 1949-жылы Каракалпак мәмлекетлик пединститутын тамамлап, усы жерде оқытыўшы етип қалдырылды (1949-1961), соңынан шайыр “Әмиўдәрья” журналының бас редакторы (1961-1962), Н.Дәўқараев атындағы Тарийх, тил хәм әдебият институтында илимий хызметкер, сектор баслығы (1962-1965), Каракалпакстан Жазыўшылар аўқамының баслығы (1965-1980), “Совет Каракалпакстаны” газетасының бас редакторы (1980-1985), Республикалык парахатшылықты қорғаў Комитетиниң баслығы, Республикалык Руўхыйлық хәм ағартыўшылық орайының баслығы болып иследи. Шайырдын дәслепки қосықлары 40-жыллардың орталарында жәрияланды.

Оның “Бахыт лирикасы” (1955), “Күн шығыс жолаўшысына” (1959), “Ойлар” (1960), “Жети асырым” (1962), “Дала әрманлары” (1966), “Кеўил кеўилден суў ишер” (1971), “Дәўир самаллары” (1982), “Аласатлы дүнья бул” (1987), “Тумарис хәм басқалар” (1974), “Йош” (1978), “Шығармаларының еки томлығы” (1978-79), “Дузлы самаллар” (1988), “Кеўилдеги кең дүнья” (1989), “Үмит жағысы” (1990), “Таңлаўлы шығармаларының еки томлығы” (1992), “Беглигинди бузба сен” (1995), “Бұлбил уясы” (1997), “Әмир, саған ашықпан” (1999), “Хәр кимниң өз заманы бар” (2004) сыяқлы бир неше қосықлар хәм поэмалар топламлары хәм “Ғарры туттағы гүз” (1963) деген гүррин хәм очерклер жыйнағы жарық көрди.

И.Юсупов драматургия тараўында да “Қырық қыз” (Әмет Шамуратов пенен бирликте), “Әмирбек лаққы” (1966),

“Мэнги булак” (1986) драмаларын, “Эжинияз” операсынын (1973) либреттосын хэм Каракалпакстан Республикасы Гимнин жазды.

Шайыр каракалпак әдебияты бағдарламасын дүзиўшилердин бири, ол әдебияттан сабаклык жазыўға катнасты, әдебият тарийхын хәр тәрәплеме изертлеўге белсендилек еткен көп ғана сын макалаларының авторы.

Шайырдың өзбек тилинде: “Булоқлар қайнайди”, (1960), “Олтин кирғок”, (1962), “Сахро орзувлари”, (1967), “Чул гургойи”, (1972), “Рахмат сенга, замоним!”, (1979), “Кора тол”, (1988). Рус тилинде: “Песни горного ручья”, (1960), “Меридианы сердца”, (1966), “Глаза ящерицы”, (1973), “Стихи”, “Библиотека советской поэзий”, (1976), “Розы полынь”, (1980), “Звон стремени”, (1981), “Стремлюсь всей душой”, (1986). Кыргыз тилинде “Тала қыялдары” (1969) хэм түркмен тилинде “Эриклер гүлленде” (1986) атлы топламлары басылып шықты.

Оның дүнья классиклеринен көп ғана аўдармаларының үлгилери “Мэнги булақлар” (1985) деген ат пенен басылып шықты.

И.Юсупов 1994-жылы “Дослык ордени”, 1999-жылы “Эл-юрт хурмати” ордени менен сыйлықланған. Каракалпакстан халық шайыры (1974), Өзбекстан халық шайыры (1992), Каракалпакстан Республикасына мийнети сиңген мәденият хызметкери (1964), 2005-жылы “Өзбекстан Қахарманы”, Каракалпакстан Республикасының Бердақ атындағы Мәмлекетлик сыйлығының хэм Хамид Әлимжан атындағы Өзбекстан мәмлекетлик сыйлығының лауреаты (1970), 7-10 шақырық Каракалпакстан Республикасы Жоқарғы Кеңесинин депутаты болған, Өзбекстан халық депутаты болды.

И.Юсупов 1956-жылдан Жазыўшылар аўқамының ағзасы.

Юсупова Мунаввара

1958

Мунаввара Юсупова — шайыр хэм журналист.

М. Юсупова 1958-жылы 8-мартта Төрткүл районунда тууылган. 1975-жылы райондагы 1-санлы орта мектепти питкерип, Төрткүл районундагы орайласкан китапханада мийнет жолун баслаган.

1976-жылы Ташкент мэмлекетлик мәденият институтунун китапханашылык хэм библиография факультетине оқыўга кирип, питкерип шығады. Ол 1981-2000-жыллар аралығында районлык орайласкан китапхананың бас библиографы болып хызмет етти. 1998-жылдан баслап Төрткүл району телевидениесинде бас редактор лаўазымында ислеп атыр.

Дәслепки косықлары мектепте оқып жүрген ўақытлары районлык “Дүстлик байроғи” газетасында басылып шықты. Сондай-ак. 1983-жылы “Жаслар парвози”, 1993-жылы “Турткул гуллари” альманахларында косықлары менен қатнасты.

Оның “Мунис нидолар” китабы 2002-жылы баспадан шықты. Абдулла Норинжанвали, Султан Ыайис Қораний, Кеширмес Кубро хэм Аллақули Бузрук ҳаққындағы тарийхий китабы 2003-жылы Үргениш мэмлекетлик университетиниң баспасынан шығарылды. Ал, 2006-жылда “Янги аср авлоди” китабы баспадан шықты.

М. Юсупова 2002-жылдан Жазыўшылар Аўқамының ағзасы.

Яқубов Ғайып

1937

Ғайып Яқубов — шайыр, дилмаш ҳам журналист.

Ғ. Яқубов 1937-жылы 9-октябрде Хожели қаласында тууылған. Ол Ташкент мәмлекетлик университетиниң журналистика факультетин табыслы питкергеннен кейин, мектепте муғаллим, 1964-1968- жыллары Қарақалпақ мәмлекетлик пединститутында оқытыушы, 1968-жылы Республикалык муғаллимлердиң билимин жетилистириу институтында кабинет баслығы, 1969-85-жыллары «Ўқитувчилар газетасы»-ның Хорезм ҳам Қарақалпақстан бойынша арнаулы хабаршысы. 1985-1992-жыллары Қарақалпақстан Жазыушылар аўқамында әдебий мәсләхәтши, әдебият қорының баслығы болып ислеиди. “Маърифат” газетасының хабаршысы, сонынан “Аму тонги” газетасында ислеиди. Хәзир Өзбекстан Республикасы “Хуррият” газетасының Қарақалпақстан Республикасы бойынша хабаршысы ҳамде «Қарақолпоғистон тонги» газетасында ислеп атыр.

Ғ. Яқубовтың “Сырлы таяк” (1965), “Жағыстағы самаллар”(1988), “Төртликлер”(1991), “Мухаббат-хикмат” (2007) китаплары басылып шықты. Ол аўдарма тарауында Т. Қайыпбергеновтың “Суўық тамшы” (А. Каххар менен бирликте), “Уйқысыз түнлер”(1972) повестьлерин өзбек тилине аўдарды.

Ғ. Яқубов Қарақалпақстан Республикасы Жоқары Кеңесиниң Хұрмет жарлығы менен сыйлықланған.

Ғ. Яқубов 1990-жылдан Жазыушылар аўқамының ағзасы.

Янгибаева Зухра

1956

Зухра Янгибаева — шайыр.

З. Янгибаева 1956-жылы Беруний қаласында тууылған.

1977-жылы Нөкіс мәмлекетлік Университетиниң өзбек тили хәм әдебияты факультетин питкерди.

Мийнет жолын Беруний районындағы 61-орта мектепте муғаллим болып ислеуден баслайды.

Ал, 1988-жылдан хәзирге шекем усы райондағы 12-балалар бақшасының баслығы болып ислеп атыр.

Шайыраның қосықлары 2000-жылы “Билим” баспасынан шыққан “Ықлас”, 2003-жылы “Наўрыз” (Ташкент) баспасынан шыққан “Ояў кәлб” поэзиялық китапларында жәрияланған.

З.Янгибаева 2001-жылы Самарканд қаласында өткерилген “Дөретиўши муғаллим” республикалық таңлаўынын женимпазы.

Ол “Өзбекстан халық билимлендириўи ағласы”.

З.Янгибаева 2003 жылдан Жазыўшылар аўқамынын ағзасы.

М а з м у н ы

Аббазов Сағыйдулла	3
Абдусадыков Хайыпбай	4
Айжанов Өтеген	5
Аймурзаев Жолмурза	6
Аймухаммедова Бийбайша	8
Айтмуратов Дәулен	9
Айтмуратов Рахман	10
Айтғиязов Әуезхан	11
Айымбетов Қаллы	12
Айымбетов Хикметулла	14
Ақназаров Ахмед	15
Аллаяров Султамурат	16
Алланазаров Төреш	17
Алламбергенов Кенесбай	19
Аралбаев Қайыржан	21
Атажанов Әбдимурат	22
Атамуратов Шийрин	24
Ахмедов Абдулла	25
Ахмедов Мансур	26
Ахметов Сражатдин	27
Ахметов Хожамет	29
Аяпов Шарапатдин	30
Әбдирахманов Оразбай	31
Әбдиев Алланазар	33
Әжимов Яқыпбай	35
Әлиев Абат	36
Әметов Нурмухаммед	37
Әметов Қазақбай	38
Амирлан Сейдин	39
Әуезов Қасым	40
Бахадырова Сарыгүл	42
Бегжанов Қаллибек	44
Бегимов Асан	45
Бекбаулов Оразақ	47
Бекбергенова Зияда	48
Бекбергенова Мария	49
Бекимбетов Айтбай	50
Бекғиязова Базаргүл	51
Беласаров Дәнияр	52

Бердиев Мәтибай	53
Генжемуратов Бахтыяр	54
Гордеев Валерий	56
Дабылов Аббаз	57
Дәўқараев Нәжим	59
Дәўлетназаров Халила	61
Дәўлетова Гүлистан	62
Дәўлетбаев Нурлыбай	63
Дәрибаев Мырзағалий	64
Дилмуратов Жолдасбай	65
Досанов Қармыс	66
Ембергенов Әмирбай	67
Ембергенов Сағындық	68
Евгений Емельянов	69
Ерманов Қарабай	70
Ерназаров Бекназар	71
Ерназаров Көбейсин	72
Ерниязов Қайбулла	73
Есемуратов Генжемурат	74
Есемуратова Гүлайша	75
Ешанов Турсымурат	76
Жаңабаева Нағыйма	77
Жапақов Наурыз	78
Жийсмуратов Түркменбай	80
Жумамуратов Тилеүберген	81
Жуманиязов Қалый	83
Жумабаев Турғанбай	84
Жумағұлов Сайлаубай	85
Жуманазарова Мичнайхан	87
Зайтова Гүлжәхән	88
Зияұов Сағын	89
Ибрагимов Сағынбай	90
Избасқанов Жийенбай	91
Исмайлов Бабаш	92
Исмайлов Сәдирбай	94
Ишманова Зубайда	95
Камалов Қонысбай	96
Каримов Кенесбай	97
Каримов Дәўлетмурат	98
Кожуров Орынбек	99
Көбентаев Әлибек	100
Қабулов Толыбай	101
Қайыпбергенов Төлепберген	102
Қайыпназаров Байнияз	105

Қайыпов Мәмбеталы	107
Қайыпов Әбдикәдир	108
Қарабаев Марат	109
Қасымов Дәулетияр	110
Қасымова Марьям	111
Қәлимбетов Баекеш	112
Қожықбаев Әдилбай	113
Қудабаев Абдуқасым	114
Қошқаров Янгибай	115
Қурбанбаев Исмайыл	116
Қурбаниязов Сәрсен	118
Құрамбаев Кәримбай	119
Юрий Леонтичев	121
Иван Майоров	123
Максетов Кабыл	124
Матқаримова Дилноза	126
Мәтякупов Айтбай	127
Мәтякупова Гүлистан	128
Мәтякупова Назира	129
Мәжийтов Сейфулғабит	130
Мәжийтов Рахим	131
Мәмбетов Камал	132
Мәмбетниязов Турдыбай	133
Мәтмуратов Төлөпберген	134
Мәтсапаев Минаж	135
Мәуленов Сәдирай	136
Муратбаев Жубатқан	137
Мусаев Нурман	138
Муұсаев Аяпберген	139
Мырзабаева Патийма	140
Назбергенов Дәли	141
Нарымбетов Жаңабай	142
Насруллаева Зайтуна	143
Нәжимов Турдымурат	144
Ниетұллаев Сағындық	145
Нуржанов Пердебай	146
Нурлөпөсова Гүлнара	147
Нурмухаммедов Марат	148
Нурымбетов Садық	150
Нурметова Зулайха	151
Нуруллаева Уғылжан	152
Нызанов Муратбай	153
Оразымбетов Қуұанышбай	154
Өтемуратова Хүрлиман	155

Өтениязов Жуманияз	156
Өтениязова Алтынгүл	157
Өтепов Әбдираман	158
Өтепбергенов Әбилкасым	159
Өтепбергенли Есберген	160
Өтеўлиев Ибрайым	161
Өтеўлиев Өмирбай	163
Пайзуллаева Шәригүл	164
Пиржанов Узакбай	165
Пирназаров Айымкул	166
Пиржанов Сейдабулла	168
Рахманов Кенесбай	169
Рахимова Гүлчехра	170
Реймов Кенесбай	171
Сағитов Исмайыл	172
Садыков Салый	174
Садыков Абдулла	175
Салиев Сапарбай	176
Сапаров Жанабай	177
Сапаров Халмурат	178
Сәрсенбаев Теңелбай	180
Сәрсенбаев Өтебай	181
Сәтбаев Оразбай	182
Сейтов Хожабек	183
Сейтов Шаўдырбай	184
Сейтжанов Тәжетдин	186
Сейтжанов Әбдиразак	188
Сейтеков Аяпберген	189
Сейтмамутов Тажиахмет	190
Сейтназаров Ғалым	191
Сейтназаров Жолдас	192
Сейтниязов Мәтен	193
Сейтаев Базарбай	194
Султанов Алпысбай	195
Султанов Караматдин	196
Султанов Қалымбет	197
Таўмуратов Марат	198
Ташенов Жумабай	199
Тәжибаев Әжинияз	200
Тәжимуратов Әденбай	201
Тәжетдинов Жолдасбай	203
Тилегенов Пирлепес	204
Төрешова Набийра	205
Турымбетов Хожамурат	206

Турдымуратова Абадан	207
Турымбетов Эбитай	208
Турсынова Гүлайым	209
Уснатдинов Шарап	210
Фазылов Избасар	212
Халмуратов Ташкенбай	213
Халмуратов Эрепбай	214
Хожаназаров Улмәмбет	215
Хожаниязов Сапар	216
Хожаниязов Өсербай	217
Хожаниязов Шәмшет	218
Хошниязов Жалғасбай	219
Худайбергенов Аллаберген	220
Худайбергенов Камал	221
Хәбийбуллаев Жумат	222
Хәмидов Хусниддин	223
Шамуратов Әмет	225
Шамуратов Артық	226
Шамуратова Гүлистан	227
Шерниязова Дәүлетбийке	228
Юнусова Курбанбийке	229
Юсупов Ибраһым	230
Юсупова Мунаввара	232
Якубов Ғайып	233
Янгибаева Зухра	234

ҚАРАҚАЛПАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ ЖАЗЫҰШЫЛАРЫ

(Библиографиялық мағлыұмат)

Редактор:	<i>Ж. Хошниязов</i>
Комп. бетлеген:	<i>Қ. Есбосынов</i>
Корректорлар	<i>М. Сапарбаева, Х. Атажанов</i>

Нашр лиц. АІ № 121, 12.11.08. Басыўға рухсат етилген ўақти 10.11.2011. Форматы 84x108 $\frac{1}{32}$. Кегль 10. Тип «Таймс карақалпак гарнитурасы. Көлеми 9,0 н/т. 15,0 шэртли б/т. Нусқасы 1000 дана Буйыртпа № 103. Баҳасы шэртнама бойынша.

«EXTREMUM PRESS» баспасы, Ташкент қаласы,
Бағишамал 57-б. уй.

«SAYDANA PRINT» МЧЖ баспаханасында басылды.
Ташкент қаласы, Қамарниса көшеси 3.
Тел: 338-17-23.